

תפ"ח 866/07/14 - מדינת ישראל נגד רפי שלומוב (עציר), רוני שלומוב (עציר)

בית המשפט המחוזי בחיפה

תפ"ח 866-07-14 מדינת ישראל נ' שלומוב(עציר) ואח'

בפני הרכב כב' השופטים:
רון שפירא, סגן נשיא [אב"ד]
אברהם אליקים, סגן נשיא
תמר נאות פרי
המאשימה
נגד
הנאשמים
מדינת ישראל
1. רפי שלומוב (עציר),
2. רוני שלומוב (עציר),

הכרעת דין

תמצית הכרעת הדין:

אנו מורים לזכות את נאשם 1 מעבירת רצח, כפי שיוחסה לו בכתב האישום. אנו מורים להרשיע את נאשם 1 בעבירה של סיוע לרצח, עבירה לפי סעיפים 31 ו-300(א)(2) לחוק העונשין.

אנו מורים להרשיע את נאשם 2 בעבירת רצח, לפי סעיף 300(א)(2) + 29 לחוק העונשין.

עוד אנו מורים להרשיע את שני הנאשמים בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499 לחוק העונשין, ובעבירות בנשק לפי סעיפים 144(א) + 144(ב) + 29 לחוק העונשין.

השופט אברהם אליקים, סגן נשיא:

אמליץ לחבריי לזכות את נאשם 1 מעבירת רצח ולהרשיעו במקומה בעבירה של סיוע לרצח, עבירה לפי סעיף 31 לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן-החוק) ביחד עם עבירה לפי סעיף 300(א)(2) לחוק, בנוסף אמליץ להרשיע את נאשם 1 בכל יתר העבירות המיוחסות לו בכתב האישום ואת נאשם 2 בכל העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

מבוא

1. ביום ראשון 23.5.2010 לקראת השעה 6:00 בבוקר, עת הגיעו עובדים למפעל "לפידות" (להלן- המפעל) הנמצא באזור התעשייה הדרומי בקיסריה, נגלתה לעיניהם גופתו של בוריס זרצר ז"ל (להלן- המנוח) ששהה במקום כשומר במשמרת הלילה.

בדיקת הנתונים הראתה כי המנוח נורה בהיותו בסמוך לשער המפעל האחורי, מצפייה בסרטון מצלמת האבטחה עלה כי כשש שעות לפני כן, לקראת השעה 00:07 הגיעו לשער האחורי מצידו החיצוני שני אנשים לבושים כחיילים ובידי אחד מהם רובה. במשטח החולי שמחוץ למפעל נמצאו עקבות נעליים ובצמוד לשיח המרוחק כ-30 מטר מהשער נמצאו 4 בדלי סיגריות שהופק מהם פרופיל דנ"א. חקירה מאומצת לא הביאה למציאת חשודים וגם לא לקיום מניע לרצח.

2. בחלוף כארבע שנים, בינואר 2014 נמצאה באקראי התאמה בין הפרופיל הגנטי של נאשם 2 (להלן- רוני) לבין פרופיל DNA (להלן-דנ"א) של שניים מתוך ארבעת בדלי הסיגריות, חקירה סמויה הובילה ליורי סולימנוב (להלן-יורי) שלו קשרים עם רוני ובהמשך לקשר ביניהם לבין נאשם 1 (להלן-רפי) שהוא אחיו של רוני. לאחר פעולות חקירה שונות נעצרו השלושה והוגשו נגדם כתבי האישום לפיו הם הואשמו ברצח של המנוח, משפטו של יורי נוהל בנפרד במסגרת תפ"ח 793-07-14.

3. על פי עובדות כתב האישום (שתוקן בדרך של הוספת עדי תביעה), עובר לתאריך 22.5.2010 קשרו שני הנאשמים ביחד עם יורי קשר לרצוח את המנוח ביריות, במסגרת הקשר הם הצטיידו ברובה מסוג M16 ובתחמושת עקבו אחרי המנוח, הכינו נתיב בריחה ורכב מילוט.

בתאריך 22.5.2010 בסמוך לחצות הגיעו הנאשמים ויורי לאזור המפעל ברכב בו נהג רפי, רוני ויורי ירדו מהרכב ורפי נסע לדרכו והמתין במקום מרוחק לקריאת טלפונית על מנת למלט אותם לאחר ביצוע הרצח.

רוני ויורי הגיעו לאזור השער האחורי של המפעל וארבו למנוח שערך באותה עת סיור שגרתי בתחומי המפעל. משהגיע המנוח סמוך לשער המפעל האחורי, רוני ויורי ירו לעברו ששה כדורים שפגעו בבטנו, בגבו ובירך שמאל וגרמו למותו. שניים מששת הקליעים נורו לאחר שהמנוח נפל ושכב על הקרקע.

בהתאם לתכנון המוקדם הודיעו השניים לרפי להגיע והוא אסף אותם ברכבו. בהתאם לאמור לעיל יוחסו לנאשמים עבירות של קשירת קשר לפשע-עבירה לפי סעיף 499 לחוק, רצח-עבירה לפי סעיף 300(א)(2) וסעיף 29 לחוק ועבירות בנשק-עבירות לפי סעיף 144(א)(ב) בצירוף סעיף 29 לחוק.

תגובת הנאשמים לכתב האישום

רפי בתגובתו בדיון מיום 4.2.2015 כפר במיוחס לו, לטענתו לא הסיע את רוני ויורי לזירת האירוע ולא נטל חלק במעשים, הוא הוסיף כי אם הוא הסיע אותם "זה קרה זה בחוסר מודעות" ואם לפי איכוני מכשיר הטלפון הנייד עולה כי הוא נסע למקום ובחזרה, הנסיעות היו בנסיבות תמימות (במהלך עדותו שינה כיוון וטען כי ייתכן ונתן את מכשיר הטלפון הנייד לאדם אחר שעשה בו שימוש בלילה בו בוצע הרצח, בסיכומיו הוסיף כי ייתכן ונתן את הטלפון הנייד לשימוש של רוני באותו לילה).

רוני כפר במיוחס לו בדיון מיום 30.12.2014, במהלך שמיעת הראיות בישיבת 8.2.2015 השלים נתון נוסף, הוא שב וטען כי לא היה בזירת הרצח במועד ביצוע העבירות, אך הוסיף כי כשנה, שנה וחצי לפני מועד הרצח, הוא הגיע למפעל שהה שם 24 שעות במשמרת אבטחה יחד עם חברו דימיטרי איסקוב, בחלק מהשעות דימיטרי יצא להביא אוכל ורוני שמר במקום לבד.

העדים במשפט

עדים רבים העידו במשפט במהלך ישיבות ארוכות (34 ישיבות הוכחות). מטעם המאשימה העידו שוטרים וחוקרים רבים, המרכזיים שבהם: שי נמני ראש צוות החקירה, אנטולי כץ שוטר סמוי שהופעל כדי ליצור קשר עם יורי בטרם הפכה החקירה לגלויה, שמואל פיאמנטה ושמעון קרן מהמעבדה הניידת, עוסמאן סעדי גשש שנטל חלק במציאת העקבות. מומחי מז"פ: ד"ר רן כפתורי, רויטל וייס לענין מרחקי ירי, ירון שור לענין טביעות הנעלים, וד"ר נורית בובליל, מהמכון לרפואה משפטית העיד ד"ר ריקרדו נחמן.

העיד עד המכונה "אלכס", מדובב ששוחח עם רפי. 4 עדים העידו בנושא איכוני מכשירי טלפון: אבי קמר, דניאל גלוביצקי, חיים קלוש, ודוד מסיקה בנוסף לעדות קב"ט מחברת הוט מובייל.

ממפעל לפידות העידו: הבעלים עמי לפידות, גיא עמר העובד שגילה ראשון את גופת המנוח, בניהו עקיבא, ליאור תסי, וולרי צ'סטיאקוב, אילן משיח, ולרי פסצ'ניק, דניס שבצוב בקשר למצלמות האבטחה ולנורה אלייבה ממוקד חברת מיקוד.

בקשר לאבטחת אזור התעשייה קיסריה העידו משה רוזנטולר קב"ט ראשי, דניאל מנביץ' חבר ילדות של הנאשמים ויורי ששימש כשוטר במועד הרלבנטי והיה סגן אחראי הבטחון באזור התעשייה, חנוך ישייב, מוריס טפירו, זיו גולן ולילך גבאי חשבת שכר בחברת האבטחה.

בנוסף העידו חבריהם של הנאשמים ויורי: פבל חנקין ודימיטרי איסקוב, מלחז שרטבה חבר של המנוח, עו"ד תמים יונס חבר של רפי, אבי עטיה המעביד של רפי, אלברט חיזקילוב ואביו רבובשין המעבידים של רוני, שמעון הורוביץ ממפעלי נעלי בריל וצבי גולן.

ממשפחת הנאשמים הביאה המאשימה לעדות את דניאל אחיהם של הנאשמים, חנה איסקוב אחותם, אתי שלומוב

אשתו של רפי, זינה אגרונוב גרושתו של רפי, לאורה אילישיב בת משפחה, חיבה דנילוב אחות אשתו של רוני, ודים אילישיב אחיה של חיבה, ובוריס רפאלוב קרוב משפחה.

יורי זומן כעד תביעה בתיק שלפנינו פעמיים, הוא סרב להעיד בתחילה מהנימוק כי טרם העיד במשפטו ולאחר שהעיד במשפטו, זומן שוב והמשיך בסרובו והפעם מהנימוק שמשפטו טרם הסתיים נכון לאותו מועד. אימרתיו הוגשו מכוח סעיף 10א. לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן-פקודת הראיות).

מטעם ההגנה העידו שני הנאשמים ועו"ד סיבובי שייצג את רפי בשלב המעצר.

לבקשת הצדדים בשל היקפו של התיק הסיכומים נערכו בכתב, קבענו גם ישיבה להשלמת טיעונים בעל פה ולבקשת הצדדים בוטלה ישיבה זו.

[בטרם אנתח את טענות הצדדים, אפנה לשני נושאים שעלו מסיכומי הנאשמים [הודעותיו של השוטר אנטולי ת/347-369 הוגשו תוך הצבת סייג מטעם הסגורים כי הן לא יישמשו כראיה לאמיתות התוכן, ראו למשל הקטע המודגש בעמוד 18 לסיכומי רפי, למרות זאת מבקש סגורו של רפי להסתמך על עובדות המופיעות בהודעות (ראו עמודים 34-35 לסיכומיו), אין בכוונתי לסטות מדיני הראיות ומהסכמות הצדדים, אימרות אנטולי במשטרה יישמשו רק לשם בחינת מהימנותו, אם תועלה טענה רלבנטית שכזו.

רוני בעמוד 60 לסיכומיו מפנה באמצעות קישורים שונים לאתרים באינטרנט, לא מדובר במוצגים שהוגשו כראיות, וממילא העדים לא נחקרו לגבי תוכנם ולכן אתעלם מהם].

דין

תאור המפעל והאזור

4. המפעל נמצא באיזור התעשייה הדרומי של קיסריה, את האיזור ניתן לראות בצילום אוויר ת/55, בחלק שמצפון למפעל נראה כביש 651 שמחבר את צומת פל-ים ממערב לכוון פרדס חנה במזרח, השטח שנמצא ממערב למפעל הוא שטח חולי רחב ידיים עם צמחיה ושבילים.

לא רואים בתצלום את כביש 4 ולאחר מכן את כביש 2 במקביל אליו, הנמצאים ממערב למפעל. תמונה רחבה יותר בה נראים כל הכבישים נמצאת בחוות דעת ת/33א (תצלום 1).

בת/55 מתואר מיקום המפעלים השונים. בצד הצפוני מערבי סמוך לכביש 651 יש סימון של מבנה אותו כינו חלק מהעדים "מתקן קידוח" וחלק כינו "תחנת ממסר" ששמה המלא לפי ת/33א הוא "תחנת ממסר, קידוח מנשה 22" (תצלום 2), אני אכנה אותה "תחנת הממסר".

המפעל מוקף בגדר, הוא כולל מבנה וכניסה ראשית מכיוון דרום, וכניסה אחורית מצד מערב, אליה מגיעים דרך

רחבת תפעול ושער חשמלי שמאפשר הגעה עם רכבים לצורך העמסת סחורה, ברחבת התפעול בצמוד לשער החשמלי נרצח המנוח, השער החשמלי הוא שער מתכת שנע על מסילה. הכניסה למפעל מכון זה נראית בתצלומים 3 ו-4 של ת/33א, מחוץ למפעל בקצה צפוני מערבי יש חנייה חיצונית.

על פי כל העדויות הוכח כי המנוח כמו גם יתר השומרים במפעל לא היה חמוש, כחלק משיטת העבודה השומר היה מפטרל סביב המפעל ועל מנת לאפשר מעקב אחר פעילותו הוא היה לוחץ על לחצנים שהוצבו במהלך מסלול הפטרול.

בשעה 00:05 ביום 23.5.2010 המנוח לחץ בפעם האחרונה על הלחצן בנקודה 3 בקיר צפוני (ת/8, שורה ראשונה).

כרונולוגיה ונסיבות האירוע

5. המנוח שמר לבדו על המפעל בלילה שבין (22.5.2010-23.5.2010), מוצאי שבת ליום ראשון. הוא היה בחיים בשעה 00:05 עת לחץ בפעם האחרונה על לחצן המעיד על סיור במפעל (סיור משעה 23:58 ועד 00:05).

מצלמת אבטחה מופנית לכיוון השער החשמלי. על פי העדויות השעות במצלמת האבטחה הן לפי השעון במחשב אליו היא מחוברת, בדיקת המחשב בבוקר האירוע (ת/15) הראתה כי השעון שלו ממהר בדקה (ראו גם עדות גולדפדר עמוד 277 ואילך), מאחר ואיני סבור כי לפער זמנים זה יש משמעות אתיחס לשעות לפי המופיע במצלמת האבטחה (בעת ניתוח השעה במצלמה ביחס לשעה בה לחץ המנוח על הלחצן, או ביחס למועדי שיחות הטלפון בעת ניתוח מחקרי התקשורת, ניתן לבחון כל נתון בפער של דקה, בארועי תיק זה לפער זה אין משמעות).

מצלמת האבטחה הרלבנטית מצלמת רק במקרה שיש תנועה ולכן הצילום אינו רציף (עדות דניס שבצ'וב שנתן שירותים טכניים למפעל, עמודים 191-192), אין לעובדה זו כל משמעות שכן לא ניתן לזהות על פי הצילומים את מבצעי העבירה ומהמצלמות ניתן להתרשם באשר לרקע הכללי לאירוע ולהעריך מתי בערך היה הרצח.

מסרטון מצלמת האבטחה של המפעל (ת/16, ת/21, ת/21-ב) ניתן לראות כי לקראת השעה 00:03 הגיעו שני אנשים סמוך לצידו החיצוני של השער האחורי של המפעל. הם נראים לבושים כחיילים אך לא ניתן לזהות את פניהם. אחד מהם חבש לראשו כובע צבאי שכונה בעדויות "פטריה" ובידו נראה כלי נשק ארוך. בשלב מסוים (00:07:11) המנוח נראה מתקרב לעברם עד למרחק של כמטר מהשער כשהוא נמצא מצידו הפנימי של השער.

מצפייה בסרטון מתקבל רושם שיש שיחה בין המנוח לביניהם, כשאחד מהשניים עושה תנועות ידיים. זמן קצר כעשרים שניות לאחר מכן (00:07:33) המנוח לא עומד על רגליו והוא נראה שוכב בצד הימני בסמוך לשער

(שם נמצאה הגופה בבוקר, ת/33). בשלב זה נראה אחד הרוצחים פונה לצד הימני של השער החשמלי מניף חפץ מעל השער, חפץ שנראה כרובה ארוך. בשעה 00:07:54 נראה האדם החובש כובע פטריה רוכן באזור מרכז השער מבחוץ, מרים דבר מה מהקרקע ומסתלק בריצה לכיוון החולות.

אני סבור כי יש לקבוע כי הרצח ארע בסמוך לשעה 00:07 ביום 23.10.2010.

בשעה 5:55 הגיע גיא עמר למפעל כדי להחליף את המנוח בשמירה, הוא מצא אותו שוכב על רצפת רחבת המפעל מתבוסס בדמו. עובדים נוספים שהגיעו למפעל הודיעו למשל"ט (דו"ח ותקליטור משל"ט סומנו ת/1, ת/1א, ראו גם ת/2-4, ת/14-17, עדות גיא עמר עמודים 230, 231, עדות בניהו עקיבא מיום עמודים 187, 188 ועדות ליאור תסי עמוד 255).

הממצאים בזירה הקרובה וממצאי ניתוח הגופה

6. על פי חוות דעת אנשי המעבדה הניידת שהוזעקו למקום (ת/33א), גופת המנוח הייתה שכובה על הבטן על רחבת התפעול, כמטר ממסילת שער הברזל החשמלי (תצלום 5). ראשו לכוון מזרח, ידו הימנית הייתה מושטת קדימה ורגליו לכיוון מערב.

על גופו, באזור הבטן, הגב וירך שמאל נמצאו פצעי כניסה ויציאה של קליעים. על האספלט מתחת לגופה נמצא שקע וחוסר של חומר, בהתאמה למיקום פצע כניסת הקליע לבטן.

באזור הגופה נמצאו 4 תרמילים בקוטר 5.56 מ"מ שפיקתם נקורה, כאשר שלושה מהם נמצאו דרום מזרחית לגופת מנוח ותרמיל אחד היה צמוד למסילת השער החשמלי. תרמיל נוסף בקוטר 5.56 מ"מ שפיקתו נקורה נמצא על מסילת השער החשמלי, עליה נמצא גם כדור בקוטר 5.56 מ"מ.

7. מחוות דעת המכון לרפואה משפטית (ת/32, ת/32א) עולה כי בגופת המנוח ששה פצעי כניסת קליעים: שניים בבטן מימין, בבטן משמאל, בגב מימין, בגב מותן מימין, ובירך שמאלית.

להערכת ד"ר נחמן ריקרדו פגעו במנוח 5 כדורים, וההסבר לקיום 6 פצעי כניסת קליעים הוא כי הקליע שנכנס לבטן משמאל הוא פצע כניסת קליע חוזר מפצע יציאה מהירך, כפי שהוכח בהמשך קליע שנכנס לירך יצא ופגע באספלט וחזר ונכנס לבטן משמאל, (ת/32 סעיף 5ג).

כך אופיינו בחוות הדעת (ת/32 עמודים 4-6) פצעי הירי ומסלולי הקליעים:

-פצע כניסת קליע בבטן מימין, תעלת הקליע בכיוון מימין לשמאל, מלמעלה למטה ומקדימה אחורה.

-פצע כניסת קליע בבטן מימין, תעלת הקליע בכיוון משמאל לימין, מלמטה למעלה, ומאחורה מעט קדימה. פצע יציאת קליע נמצא בבטן מימין בצורת פצע קרע פער עם שני רסיסים מתכתיים של מעטפת קליע, בגוון

צהבהב וכמות גדולה של אבנים זעירות.

-פצע כניסת קליע בבטן משמאל, תעלת הקליע בכיוון משמאל לימין, מלמטה למעלה ומקדימה אחורה.

-פצע כניסת קליע בגב מימין, תעלת הקליע בכיוון מאחורה קדימה, מלמטה למעלה ומשמאל לימין.

-פצע כניסת קליע בגב-מותן מימין, תעלת הקליע בכיוון מאחורה קדימה, מימין לשמאל.

-פצע כניסת קליע בירך השמאלית, תעלת הקליע בכיוון משמאל לימין, מלמטה למעלה ומאחורה קדימה.

ד"ר ריקרדו סיכם את חוות הדעת ותוצאות נתיחת גופת המנוח, בציינו:

"מותו נגרם מנזק חמור לריאה, לטוחה הימנית ולכבד, עם איבוד דם, ממעבר קליעים דרך הגוו.

בנוסף נמצאו פצעי כניסת ויציאת קליע בבטן, ללא תרומה לסיבת המוות."

בעדותו (עמוד 676 ואילך) הסביר את האמור בסעיפים 5 ג ו-7א לחוות דעתו (ת/32), בדיקת מסלול הקליע שפגע בירך שמאל מראה כי פצע היציאה שלו ופצע הכניסה לבטן משמאל, נראים כמסלול אחד דהיינו באותה ירייה נגרמו שני פצעי כניסה חיזוק לכך הוא מצא בכמות גדולה של אבנים זעירות שנמצאו בקרקעית הפצע, ולכן העריך בתחילה "שהבן אדם נורה דרך קיר בטון או היה צמוד לקיר בטון" (עמוד 681 לפרוטוקול).

8. המומחה שמואל פיאמנטה הגיע לזירת העבירה בשעה 7:45, אסף מימצאים צילם תמונות וערך חוות דעת (ת/33א), בנושא פצעי הכניסה והיציאה הבהיר בסעיף 5 לחוות דעתו כי על האספלט ברחבת התפעול מתחת לגופת המנוח, נמצא שקע וחוסר בחומר, בהתאמה למיקום הפצע בבטן (סעיף 4ה ותצלומים 17-20). תצלום 17 ממחיש בצורה בולטת (ראו החיצים הצהובים) כי יש קשר הדוק בין השקע באספלט למיקום פצע הכניסה לבטן.

9. רויטל וויס ממעבדת סימנים במז"פ בחנה את מרחקי הירי והעריכה בחוות דעתה (ת/36) כי קיימת סבירות גבוהה שלפחות אחד הקליעים נורה לכיוון גב המנוח ממרחק של כ-0.6-2 מטר (מסקנה 3) ואזכיר כי גופת המנוח נמצאה במרחק של כמטר מהשער.

העדה נחקרה בבית משפט והסבירה בצורה משכנעת כיצד הגיעה למסקנותיה, ואני סבור כי יש לאמץ תוך הבהרה כי לא מדובר בקביעה מדויקת באשר למרחק הירי ומכאן שהביטוי הנכון הוא קביעת טווח מרחקים. אני דוחה את טענת רוני (עמוד 152 לסיכומי בהסתמך על עמוד 1007 לפרוטוקול) לפיה נפל פגם באובייקטיביות של העדה וייס בעקבות השפעה שמקורה בצוות החקירה.

10. **המסקנות שניתן להסיק ממצאים אלו: המנוח נורה 5 יריות ממרחק קצר, אחת היריות**

הייתה כשהוא שוכב על משטח האספלט והקליע שיצא מהירך פגע במשטח האספלט וחזר לתוך בטנו. אחת היריות היתה בגבו ממרחק שבין 0.6 מטר ל-2 מטר.

ממצאים אלו מבססים מסקנה חשובה, שניתן לכנותה ביצוע של פעולה של וידוי הריגה, ירי בעת שהמנוח כבר שוכב על האספלט, קביעה רלבנטית הן באשר לכוונה להמית והן באשר לבחינת פרטים מוכמנים בגרסאות מי מהעדים.

ממצאים נוספים באזור הארוע

עקבות נעליים

11. המומחה פיאמנטה בחן את השטח החולי הפתוח שנמצא מערבית לזירת הרצח ועל פי חוות דעתו (ת/33א) נמצאו עקבות נעלים במסלול תנועה מאזור תחנת הממסר (בסמוך לכביש 651) עד למטרים ספורים מול החניה החיצונית של המפעל (ראו תאור המסלול בחיצים אדומים על ת/55), לעקבות היו מאפיינים זהים של נעלים צבאיות וניתן היה לראות על חלק מהן הטבעת שם היצרן BRILL. העד שמעון הורוביץ ממפעל נעלי בריל, העיד כי הדגם המדובר יוצר בשנת 2004 ונמכר לצבא (עמוד 629 ות/299).

העקבות סומנו במספרים ממספר 11 עד מספר 27, עקבה מספר 28 לא הייתה באותו רצף. במהלך התייעוד החל טפטוף גשם ונשבה רוח כך שחלקן נמחק (עקבות 14-17), נעשה ניסיון לשמור עליהן בדרך של כיסוי באמצעות קרטונים (ראו תצלומים 56-57). בסמוך למסלול העקבות, כ-30 מטר לפני השער החשמלי נמצא שיח רחב ולידו שבע עקבות (סומנו 21-28 ראו תצלומים 46-56 לת/33א).

סימני העקבות הסתיימו בסמוך לגופה, ראו תצלומים 23, 25, 26 בהם נראים עקבות 8 ו-9, והגופה, מיקום עקבות אלו תואם את מיקום שני הרוצחים כפי שנראו בסרטון האבטחה.

המסלול המתאר את רצף התנועה על פי סימני העקבות מתואר בתצלום 29.

איני מוצא כל פגם חקירתי באי תיעוד חזותי של מסלול העקבות (כנטען בעמוד 154 לסיכומי רוני), דיסק התמונות כולל מאות תמונות באיכות טובה וניתן לקבל תמונה ברורה ואמינה לגבי אותו מסלול.

12. פיאמנטה הסביר בעדותו (עמוד 589) כי משאית את 3 העקבות הראשונות (מספרן 8-10) זימן למקום גששים ויחד איתם בחן עקבות נוספות ואת מסלול ההליכה המשוער. עוד הבהיר כי סביב השיח הממוקם כ-30 מטר מהמפעל רוכזו עקבות רבות עם אותם מאפיינים של נעלים צבאיות, אלא שהפעם הם לא היו בתנועה, אלא בכיוון הלוך ושוב מספר פעמים, במקום נמצאו ארבעה בדלי סיגריות.

13. הגשש עוסמאן סעדי שהגיע למקום תאר בעדותו לפנינו (עמוד 401 שורה 25) כי על פי ניסיונו זיהה שמדובר בעקבות טריות מאוד מאותו לילה (עמוד 402 לפרוטוקול), של שני אנשים אחד לבש נעלים צבאיות והשני נעלי ספורט. הוא הסיק מניתוח הממצאים על פי ניסיונו כי ההליכה נעשתה בלילה (עמוד 419 שורה 3) כי מדובר בשני אנשים שהלכו בהליכה מהירה (עמוד 406 שורה 16) והעקבות שסומנו היו ברצף, כשהן יוצרות מסלול הליכה מכיוון הכביש שליד תחנת הממסר ועד לשער המפעל (עמוד 417 שורה 20).

14. [אמנם הגשש סבר כי אחת מהעקבות מקורה בנעל ספורט ואילו פיאמנטה לגבי אותה עקבה סבר כי מקורה בנעל צבאית (ראו עדותו בעמוד 597 לגבי עקבה מספר 26) אלא שבניגוד לנטען בעמוד 155 לסיכומי רוני, איני סבור שלסתירה זו יש משמעות מאחר וכל העקבות צולמו ואין מחלוקת בין שני העדים כי הן כוללות גם נעל צבאית, אקדים מאוחר למוקדם ואסביר כי רק אחד משני בעלי העקבות אותה-הוא יורי ולו היתה נעל צבאית תוצרת BRILL].

סנגורו של רפי הגיש את הודעת הגשש כראיה מטעמו (נ/12) והסנגורים בסיכומיהם מבקשים להסיק מאותה הודעה כי הגשש מצא עקבות של 3 אנשים, וכי כוון העקבות הוא ממערב למזרח, דהיינו מהמפעל לכיוון האנטנה. איני סבור כי הגשש כתב בנ/12 כי מדובר בשלושה אנשים והוא הסביר זאת גם בעדותו.

אשר לכיוון הנטען על ידי הסנגורים - הכיוון שהם מתייחסים אליו לא נכתב בנ/12, הגשש מתאר את כיוון גילוי העקבות ולא כוון ההליכה, ובעדותו הבהיר היטב כי מדובר בעקבות שני אנשים כאמור לעיל, שהלכו לכיוון המפעל.

לא נמצאו בשטח מספיק נתונים באשר למסלול החזרה של הרוצחים, פיאמנטה והגשש לא ידעו לתאר מסלול יציאה (ראו למשל עדות פיאמנטה עמוד 603), ייתכן והסיבה לכך פגעי מזג האוויר רוח וגשם שהקשו על איסוף ממצאים.

לאור האמור לעיל אני סבור כי יש לקבוע כי בלילה בו בוצע הרצח צעדו במהירות שני אנשים מתחנת הממסר ועד למקום שנמצא קרוב מאוד לחלקו החיצוני של שער המפעל, הם התעכבו ליד שיח הנמצא בעמדת תצפית על שטח התפעול של המפעל, במרחק של כ-30 מטר ממנו. (תמונות 56-57 וסעיף 7 לחוות דעת ת/33א), הם הותירו עקבות במיקום דומה למיקום שני האנשים שנראים בסרטון האבטחה שבידי אחד מהם רובה ארוך, לא נמצא מידע באשר למסלול העזיבה של השטח.

15. בסמוך לאחר הרצח בחן מומחה מעבדת סימנים, ירון שור את העקבות והוא קבע כי מדובר בעקבות נעלים מתוצרת BRILL (ת/50).

לימים נתפסו נעליו הצבאיות של יורי ביום מעצרו, 1.6.2014 (דוח חיפוש ת/81, דו"ח פעולה ת/84, הנעלים

ת/50ח), יורי אישר בעדותו בתיק המקביל כי מדובר בנעלי הצבא שלו ששימשו אותו גם בתקופה בה בוצע הרצח (פרוטוקול עדותו ת/346א, עמוד 854 ועמוד 867).

המומחה שור נתבקש להשוות בין הנעליים הצבאיות בצבע שחור מתוצרת BRILL מידה 43 השייכות ליורי לבין עקבות הנעליים משתי יציקות גבס שבוצעו בזירת הרצח יום למחרת האירוע וכן על פי תצלומים מוגדלים של העקבות שנמצאו בזירה (כמפורט בחוות דעת המעבדה הניידת ת/52).

לחוות דעתו צרף המומחה שור נספח המסביר את מידרג תוצאות הבדיקות ההשוואתיות מסוג זה, ובו צוין כי דרגת "אפשרי בהחלט" היא רמת וודאות גבוהה יותר מדרגת "אפשרי" ומגדירה תוצאות בדיקה המצביעות על התאמה גם במאפיינים ייחודיים מסוימים, או בצירוף של "מאפיינים סוגיים" בלתי תלויים.

בהתייחס לשלוש מהעקבות המופיעות בתצלומים שצורפו לחוות הדעת (וסומנו 21,23,28) בהשוואה לנעליו של יורי, מצא שור כי בהתאם לפרמטרים של הדגם; הגודל; מידת השפשופים ומיקומם; האותיות BRILL המוטבעות ומספר הפגמים המצויים בסוליה - נמצאה התאמה בדרגת "אפשרי בהחלט" כי המדובר בנעליים שהותירו את העקבות בזירה. עקבות 21,23 סמוכות יחסית זו לזו ושתייהן סמוכות לשיח למרגלותיו נמצאו בדלי הסיגריות (תמונה 49), עקבה 21 היא של נעל שמאל ועקבה 23 היא של נעל ימין, עקבה 28 נמצאה כ-30 מטר דרומית מערבית לשיח (ראו תמונות 49,64,65 לת/33א, ותמונות 74-77 סעיף 6 לת/52).

בנוסף המומחה שור מצא לגבי עקבת נעל ימין המסומנת 23 כי היא מתאימה בדגם, בגודל, במידת השפשופים ומיקומם, באותיות BRILL המוטבעות בסוליה הנעל ובמספר פגמים המצויים בסוליה לנעל ימין השייכת ליורי ושנמצאה כאמור בביתו, ומשכך קבע כי "אפשרי בהחלט שהנעל הימנית הנ"ל הותירה את העקבה הנ"ל" (ס' 1 לפרק הממצאים בחוות הדעת).

בנוסף, מצא כי עקבת נעל שמאל המסומנת 28 אף היא מתאימה בדגם, בגודל, במידת השפשופים ומיקומם ובפגם המצוי בסוליה לנעל השמאלית השייכת ליורי ושנמצאה אף היא כאמור בביתו, ומשכך ציין כי "אפשרי בהחלט שהנעל השמאלית הנ"ל הותירה את העקבה הנ"ל" (ס' 6 לממצאי חוות הדעת).

כך, לגבי עקבת נעל שמאל המסומנת 21 מצא כי היא מתאימה בדגם, בגודל, במידת השפשופים ומיקומם ובפגם המצוי בסוליה, לנעל השמאלית המיוחסת ליורי ולדעתו "אפשרי בהחלט שהנעל השמאלית הנ"ל הותירה גם את העקבה הנ"ל" (ס' 7 לממצאי חוות הדעת).

על פי חוות דעתו של המומחה שור, עקבות 11-13 שנמצאו בתחילת המסלול, אפשרי שמקורן בנעליו של יורי (ת/52 סעיפים 3,4,9). שתי העקבות האחרות בסמוך לשיח שמספרן 22, 24 אפשרי שמקורן בנעלי יורי (סעיף 1 ו-7 לת/52).

אשר לעקבות 25-27 שנמצאו מהשיח לכוון המפעל (סעיפים 2,4,10 לת/52), קבע שור כי אפשרי שעקבות 25-26 מקורן בנעלי יורי.

אשר לעקבה 27 אין באפשרות המומחה שור לשלול כי נעלי יורי הותירו את העקבה.

אשר לעקבה 8 שנמצאה סמוך לשער המפעל, קבע המומחה שור כי אין באפשרותו לשלול שנעל ימין של יורי הותירה עקבה מספר 8 (ת/52 סעיף 5), ואשר לעקבה 10 שנמצאה על הכביש בקצה הצפוני מערבי של החניה החיצונית נקבע שאפשרי שנעל של יורי הותירה את העקבה הנ"ל.

המומחה ירון שור נחקר נגדית, חקירתו הופסקה לבקשת באי כוחו של רוני ובהמשך הגיעו הצדדים להסכמה דיונית לפיה הוגש פרוטוקול עדותו המלאה כפי שהעיד בתיק המקביל שהתנהל בעניינו של רוני.

16. מעדותו לפנינו כמו גם מהמסמכים ששימשו בסיס לחוות דעתו לרבות תיק העבודה, התרשמתי כי העד בחן במקצועיות את הנתונים והממצאים ואני סבור כי ניתן לאמץ במלואן את מסקנותיו כמתואר בת/52.

ברמה הראשונית מדובר באותו גודל ואותו דגם של נעל (של חברת BRILL), אך ההתאמה גדולה הרבה יותר, חלק מהעקבות כוללות סימנים ברורים לרבות פגמים ייחודיים שהיו בסולית הנעל של הצועדים, השוואתם לפגמים המופיעים בנעליו של יורי מצביעה על התאמה ביניהם.

היטיב לתאר זאת המומחה שור בעדותו, בסולית נעלו של יורי יש קרע בולט מצד אחד ושחיקה גבוהה מאוד באזור העקב (ראו עדותו בהליך המקביל ת/50 עמוד 706), להמחשת ההתאמה הניח המומחה שקף המתאר את העקבה שנלקחה מהזירה על תמונת נעלו של יורי (ת/50 ו-ת/50 מתיק העבודה) וההתאמה במקומות היחודיים של הסוליה כגון קווי זיג זג, ופגם בקצה העקב מחייבת לטעמי את המסקנה כי אפשרי בהחלט -לפי המידרג של המומחה, כי יורי היה אחד מהצועדים באותו לילה במסלול שמתחנת המימסר ועד לשער המפעל, גם באשר לעקבה נוספת הראה העד בעדותו כי למרות שהעקב כולו שחוק, נותר קו אחד עבה של זיג זג, הן בהטבעת נעלו של יורי והן בעקבה מהזירה, המומחה הסביר כי רמת שחיקה זו היא מאד ספציפית (ת/50 ז1-4 עמוד 707-760 לפרוטוקול) ואני מוסיף כי התבוננות בתמונות של שתי העקבות מצביעה על יחודיות המובילה למסקנה כי מדובר באותה נעל.

המומחה שור הפנה לעקבה ת/250 בה מופיע חור באמצע הסוליה של העקב, אותו חור ניתן לראות בהטבעת העקבה בחול, ת/150, אותו הקיף המומחה בעיגול (עמוד 708 לפרוטוקול).

כמובן שמדובר בראיה נסיבתית ולא די בה כדי להרשיע את מי מהנאשמים מעבר לכל ספק סביר אך חשוב להפנות לסעיף 11 לחוות דעתו של שור (ת/52), לפיו בהנחה שעקבות 21,23,28 היו באותו מקום, הרי

שלדעתו יש סבירות גבוהה מאוד שזוג הנעליים של יורי הותיר את כל העקבות הנ"ל, ואסביר במילים שלי, לנעל השמאלית של יורי היו פגמים יחודיים, כך גם לנעלו הימנית, ההנחה היא כי יורי עשה שימוש בזוג נעליו יחדיו, העובדה כי נמצאו עקבות של נעל שמאל התואמות את נעלו של יורי וכך גם לגבי עקבות נעל ימין, מגדילה את ההסתברות ומחזקת המסקנה כי נעליו של יורי היו בזירה ואם נזכור כי מדובר בשלוש טביעות נעל לגביהם נקבעה התאמה ברמה של אפשרי בהחלט, לרבות בשל פגמים יחודיים אותם ניתן לראות בעין בלתי מזוינת הרי שניתן לאמץ כאמור את מסקנותיו של המומחה שור.

בסיכומי רוני (עמוד 153) נטען כי שלושת העקבות 21,23,28 לא היו באותו מקום במובן זה שהן לא היו סמוכות זו לזו, עיון בתמונות 49 ו-77 מראה כי עקבות 21,23 קרובות זו לזו ועקבה 28 מרוחקת כ-30 מטר מהן, לטעמי מדובר בקרבת מקום ומיקומן באותה זירה מביא למשקל המצטבר משמעותו אפשרי בהחלט כי נעלי יורי הטביעו את אותן עקבות בחול.

17. איני סבור כי יש לייחס משמעות כל שהיא לאי המצאות סימני צמיגי רכב באזור (ראו סיכומי רפי בעמוד 116). לאזור השטח החולי אין גישה באמצעות רכב של אדם זר וגם לא נטען כי רפי הגיע עם רכב לתוך השטח החולי, מיותר לציין כי הימצאות רכב על כביש אספלט, כמו הכבישים המובילים לאיזור, אינה מותירה עקבות.

רוני בעמוד 6 לסיכומיו טוען ובצדק כי לא נתפסו נעליים שלו, אלא שאיני סבור שיש בכך כדי לשלול קביעה של ראייה נסיבתית אפשרית לפיה רוני היה לצידו של יורי, שוכנעתי כאמור לעיל כי עקבות שני אנשים שצעדו יחדיו הובילו לשיח לידו נמצאו 4 בדלי סיגריות שניים מתוכם עם פרופיל גנטי של רוני השניים האחרים עם פרופיל גנטי של יורי, העובדה כי לא נתפסו נעליים, בוודאי שאינה יכולה להחשב כמחדל חקירה, בשל העובדה כי רוני הפך לחשוד רק כ-4 שנים לאחר הרצח.

18. אשר למשקל הראייתי של טביעות נעלים, רוני בסיכומיו (עמודים 157-160) טוען כי מעמדה הראיתי של טביעת נעל מוטלת בספק ומשקלה אפסי תוך הפנייה לע"פ 1620/10 **מצגורה נ' מדינת ישראל** (3.12.2013) (להלן- עניין מצגורה) ולע"פ 7939/10 **זדורוב נגד מדינת ישראל** (23.12.2015) (להלן-עניין זדורוב).

באשר למשמעות ההלכה שנקבעה בעניין מצגורה אפנה לפסק דינה של כב' הנשיאה השופטת מרים נאור בבקשה לדיון נוסף, דנ"פ 8512/13 **מדינת ישראל נ' מצגורה** (5.6.2014), שקבעה כי אין ללמוד מפסק הדין בעניין מצגורה כי הוא מבקש לקבוע עמדה מחייבת לגבי מקרים אחרים, תוך שהיא מוסיפה "בפסק הדין נקבע שאין מקום לפסול באופן גורף את הראיה של טביעות נעל (ראו פסקה 22 לפסק הדין)".

טביעות נעליים, מהוות ראייה נסיבתית קבילה, אפנה לפסק דינו של כב' השופט יורם דנציגר בעניין זדורוב הנ"ל :

"משמעות הדבר היא כי ראייה הנוגעת לטביעות נעל לא תקבל משקל אפסי באופן

אפרירי, אלא שמשקלה ייקבע בהתאם לבחינת תחולתם של הקשיים על המקרה הפרטני המונח לפתחו של בית המשפט".

ולפסק דינו של כב' השופט יצחק עמית באותו מקרה:

"לטעמי, יהא זה מרחיק לכת לסלק מפתחו של בית המשפט את התחום של השוואת נעליים, תחום שמקובל מזה שנים בארצות בעלות שיטות משפט מפותחות כמו ארצות הברית, קנדה ואנגליה. המדובר בתחום "חי ובועט", המקובל עדיין בקהילת המומחים, וכפי שציין בית משפט קמא בהתייחסו למומחה שור, קיימת קבוצת עבודה לבדיקת סימני ועקבות נעליים של ארגון המז"פים באירופה, ומתפרסמים בנושא מאמרים מקצועיים רבים (המומחה שור עצמו פרסם עשרות מאמרים בתחום)".

שאלה זו שבה והופנתה לכב' הנשיאה השופטת מרים נאור במסגרת בקשה לדין נוסף, דנ"פ 1329/16 **זדורוב נגד מדינת ישראל** (5.7.2016), וכך נקבע:

"יובהר בהקשר זה כי החלטתי מיום 5.6.2014 בעניין הדיון הנוסף בעניין מצגורה עודנה עומדת בתוקפה, ופתוחה הדרך להתמודד בעתיד ובמקרים המתאימים עם ההסתייגויות שהובעו בפסק הדין בעניין מצגורה ביחס לראיה מסוג טביעת נעל".

וככל שמדובר במומחיות הכרוכה בהשוואת נתונים, שוכנעתי מעדותו של המומחה שור כי יש לתת משקל משמעותי לנתוני ההשוואה שערך המומחה, מבלי שחוות דעתו נסתרה בחוות דעת אחרת (ראו למשל בענין זדורוב משמעות אי הצגת חוות דעת אחרת) וגם לא בחקירתו הנגדית בפנינו (ובהליך המקביל לגביו הוצג בהסכמה פרוטוקול הדיון). ואזכיר כי מדובר בראיה נסיבתית, אם בסופו של יום תהיה זו הראיה היחידה, לא ניתן יהיה לבסס עליה הרשעה, אך אין מניעה לשקללה עם יתר הראיות הנסיבתיות.

אמנם כטענת רוני בסיכומיו (עמוד 160), טביעת הנעל הוטבעה בשנת 2010 והנעל של יורי נתפסה רק בשנת 2014, 4 שנים במהלכן המשיך יורי לכאורה לנעול את נעליו למצער בחלק מהזמן, אך כשמדובר בממצא פוזיטיבי- השוואה המצביעה על דימיון יחודי בפגמים, לחלוף הזמן אין משמעות.

לסיכום עד כאן, הוכח בפנינו כי נמצא מסלול של טביעות נעלים של שני אנשים המוביל מתחנת המסר ועד לשער המפעל. על פי חוות דעתו ועדותו של המומחה שור שוכנעתי כי יש לאמץ את מסקנותיו ולקבוע כי לגבי חלק גדול מהעקבות נמצאה התאמה אפשרית לנעליו של יורי. לגבי שלוש מתוך העקבות נמצא כי אפשרי בהחלט שנעליו של יורי הותירו אותן, כך שניתן להניח ברמה נסיבתית כי יורי היה במקום ביחד עם אחר, אזכיר כי העקבות היו טריות והן נתגלו מספר שעות לאחר הרצח.

בדלי סיגריות

19. שלושת העקבות שנמצאו ליד השיח משכו את תשומת לב הגשש ופיאמנטה מאחר ובניגוד לעקבות האחרות שהצביעו על תנועה (ואפילו מהירה), עקבות אלו היו בשטח יחסית קטן בסמיכות לשיח, והן הצביעו על תנועה של הלך וחזור, מימצאים התומכים במסקנה כי שני ההולכים המתונו והשתהו באותו

מקום.

בדיקה במקום על ידי הגשש ופיאמנטה הובילה ל-4 בדלי סיגריות טריים גם הם, מתוצרת "נקסט" (תקליטור תמונות ת/47, עדות קורן עמודים 384-385, עדות פיאמנטה עמוד 591-595).

מהמיקום בו נמצאו בדלי הסיגריות ישנה תצפית ישירה אל החנייה החיצונית ועל רחבת התפעול, המיקום בו נורה המנוח (תמונות 56-57 וסעיף 7.ב לחוות דעת ת/33א).

לעניין ארבעת בדלי הסיגריות שנמצאו בסמוך לזירה, נערכו מספר חוות דעת.

בחוות דעת מיום 13/06/2010 (ת/37) ציינה ד"ר נורית בובליל, כי מקור הדנ"א בדגימות משני בדלי סיגריות (שסומנו 6a ו-6d), יכול להיות מאותו פרט ממין זכר, וכך גם לגבי מקור הדנ"א בשני הבדלים הנוספים שנבדקו (6b ו-6c). היינו שבהתאם לבדיקה, לכל שני בדלים- נמצא פרופיל דנ"א אחד ממין זכר.

הפרופילים שהופקו מבדלי הסיגריות נשלחו למאגר הדנ"א לצרכי השוואה, אולם, באותה עת לא התקבלה התאמה כלשהי, ולמעשה לא היתה התקדמות מבחינת הליך הפענוח.

לימים נערכו שתי חוות דעת נוספות על ידי ד"ר ענת גסט (ת/37, ת/41) שהשוותה את המיצאים בקשר ל-4 בדלי הסיגריות לפרופיל דנ"א של רוני וירי והגיעה למסקנה כי שניים מהבדלים תואמים לפרופיל הדנ"א של יורי והשניים הנוספים תואמים לפרופיל הדנ"א של רוני.

לגבי כל אחד מהם הובהר במסקנות כי משמעות ההתאמה היא בשכיחות של אחד ליותר ממיליארד.

מומחי המעבדה הניידת העידו כי מדובר בבדלי סיגריות טריים שנראים גם בתמונות (ת/33א ותצלומים 64-74). פיאמנטה בעדותו (עמוד 589) הסביר כי 4 הבדלים "זעקו לעיניים עקב היותם טריים" ואזכיר כי עקבות טריות של נעליים הובילו אל בדלי הסיגריות (עדות בעמודים 593-594) וכל זאת במיקום ממנו תצפית ישירה על מתחם התפעול שם נרצח המנוח. עדות נוספת המביאה לאותן מסקנות היתה עדותו של המומחה מהמעבדה הניידת שימי קרן (עמוד 384), גם הוא ראה ארבעה בדלי סיגריות, בולטים בשל היותם טריים.

בהתחשב בניסיונם ומומחיותם של פיאמנטה וקרן ואמינותם בעיניי, יש לייחס חשיבות רבה לאותם 4 בדלי סיגריות, להבדיל מבדלי סיגריות ישנים אחרים אליהם מפנה רוני בסכומיו (עמודים 12, 13 ו-151).

בעמוד 13 לסיכומי רוני יש הפנייה לתמונות של בדלי סיגריות שהיו ליד עקבת נעליים מספר 10, תוך התעלמות מהעובדה כי עקבה 10 נמצאה על הכביש בקצה הצפוני מערבי של החניה החיצונית שאינה באיזור השיח

והתצפית. עוד נטען בעמוד 13 לסיכומי רוני כי לדבריו "היה זה מקום בו עצרו לרוב מאבטחים לעשן ולשתות ושם זרקו בדלי סיגריות", טענה שאינה נכונה ככל שמדובר באיזור השיח בו נמצאו 4 בדלי הסיגריות, רוני לא טען בשום שלב, גם לא בעדותו לפנינו כי באיזור השיח עצרו מאבטחים לעשן. אמנם כטענת רוני בעמוד 162 לסיכומיו מדובר במימצאי דנ"א על "חפץ נייד" ויתכן כי המימצאים הגיעו לסיגריה שלא במקום ביצוע העבירה, אך לצורך כך על רוני לתת הסבר, לרבות לעובדה כי מדובר בבדלי סיגריות טריים שנמצאו בצמוד לבדלי סיגריות עליהם פרופיל גנטי של יורי. עוד אציין כי רוני בעמוד 169 לסיכומיו מעלה טענה כי מי שנכח בזירת הרצח השליך את הסיגריה במקום (תוך שהוא כופר בסיכומיו בטענה כי רוני הוא המשליך), טענה שמחזקת את הקשר שבין הרוצחים לסיגריות, אני לא אקבע דבר בהתחשב באמירה זו.

20. לאור המימצאים האובייקטיביים שנמצאו על ידי אנשי המעבדה הניידת שעדותם אמינה ומומחיותם לא נסתרה, **ניתן לקבוע כי סמוך לשעת הרצח, רוני ויורי עישנו ליד שיח ממנו ניתן לצפות על זירת הרצח, שהייתם במקום הייתה למצער למשך זמן שמספיק לעשן שתי סיגריות כל אחד, מאחר ובדלי הסיגריות לא נמצאו באקראי, אליהם הובילו עקבות נעלים של יורי ואדם נוסף, בדלי הסיגריות הטריים כמו גם עקבות הנעליים הטריים מובילים לקביעה עובדתית ברורה שהוכחה מעבר לכל ספק סביר העובדה שבביללה בו נרצח המנוח, צעדו יורי ורוני מאזור תחנת הממסר, לכוון המפעל, הם נעצרו ליד השיח למשך זמן שאיפשר לכל אחד לעשן שתי סיגריות מסוג "נקסט", לצפות לעבר רחבת התפעול ולהגיע עד מרחק של כמטר מהשער, שם נמצאו עקבות 8 ו-9.**

הסברו של רוני להימצאות בדלי סיגריות שלו במקום

21. סדרת מימצאים אובייקטיביים אלו יוצרת מערך ראיות נסיבתיות שמחייבים את רוני (ויורי) לתת הסבר להימצאות עקבות שהובילו לבדלי סיגריות טריים ועליהם פרופיל גנטי התואם לפרופיל שלו.

רוני כפר בנוכחותו באיזור במהלך חקירתו ובתגובתו לכתב האישום מיום 19.11.2014, גם שהצביעו בפניו על המפעל.

בישיבת ההוכחות הרביעית מיום 18.2.2015 ביקש רוני להשלים את תשובתו לכתב האישום וטען כי "כשנה, שנה וחצי" לפני הרצח, הגיע למפעל לפידות, שם שהה כ-24 שעות בעת משמרת אבטחה של דימיטרי איסקוב אליו הצטרף רוני, הוא שב וטען כי במועד הרצח הוא לא היה שם.

לראשונה בחקירתו הנגדית בישיבה מיום 7.4.2016 הודה רוני כי שני בדלי הסיגריות מתוך הארבעה הם שלו, הוא גם הודה שהוא מעשן סיגריות מסוג "נקסט" (עמוד 1563), יורי מצידו אישר בחקירתו מיום 1.6.2014 כי נהג לעשן סיגריות "נקסט לייט" (עמוד 21 לתמליל החקירה, ת/345, מ"ט 735/14).

לא היה לרוני הסבר ענייני כיצד הגיעו סיגריות ובהם דנ"א שלו לשיח הנמצא בחולות מחוץ למפעל בנקודת תצפית אל המפעל, למרות שלטענתו הוא לא היה שם. הסבריו הכבושים בדבר נוכחותו במפעל לפידות "שנה או

שנה וחצי" לפני הרצח, אינם מתיישבים עם העובדה כי בדלי הסיגריות שנמצאו זמן קצר לאחר הרצח היו טריים והעיקר הוא שלמעט השערות דמיוניות ומופרכות לא היה לו הסבר כיצד הגיעו בדלי הסיגריות שלו לאזור השיח. לצד אמירות "זה כנראה שהייתי במקום", הוא נתן הסבר מוזר כי "אולי רוקנתי שם את המאפרה", אם רוני רוקן שם את המאפרה משמע הוא היה שם ואזכיר השיח אינו במסלול סיור של שומר המפעל, הוא נמצא מחוץ לגדרות, לא המנוח ולא כל שומר אחר לא אמור להגיע לאזור השיח.

בגרסותיו "המתגלגלות" של רוני במהלך המשפט לעיתים תוך דקות הוא העלה אפשרות שחברו חנקין רוקן את מאפרה במקום מבלי שלרוני היה הסבר כיצד תהינה במאפרה בסמוך לרצח שני בדלי סיגריות שלו, שני בדלי סיגריות של יורי ושכל הארבעה יושלו ליד שיח שאינו במסלול תנועה של השומרים או של אנשים או של "בעלי מאפרות". הייתכן שרכב מסתורי, שעות לפני הרצח יגיע לעומק השטח החולי וישליך בדלי סיגריות טריים של רוני ויורי, מבלי שהוא מותיר במקום סימני צמיגים (ואשוב ואזכיר להבדיל מהרכב הדמיוני, עקבות נעליו של יורי ביחד עם אחר שצעד לצידו הובילו אל בדלי הסיגריות).

בחקירתו הנגדית אישר רוני "כנראה שהייתי בסביבת המפעל" ואם נזכור את טריות הסיגריות, הקשורות לעקבות הטריות ולשעת הרצח, הרי שיש בכך מעבר לספק סביר למקם את רוני ויורי בדיוק במקום ובשעה בה נראו שני הרוצחים בסרטון האבטחה.

בהמשך העלה רוני גרסה כבושה שלא אוזכרה בשום שלב בחקירה או בתגובותיו לכתב האישום שגם הן נמסרו בשלבים ואפילו לא בחקירתו הראשית, לגרסתו המאוחרת הוא נזכר כי זרק באזור המפעל כ-24 סיגריות בעת שהיה במשמרת למשך 24 שעות (עמוד 1550 לפרוטוקול). במילים אחרות, בעדות בשנת 2016 נזכר רוני לראשונה לספר כי כשנה, שנה וחצי לפני מאי 2010 הוא זרק באזור המפעל 24 סיגריות, עדות שאינה אמינה בעיניי.

אין מחלוקת גם לפי עדותו המאוחרת של רוני כי הוא לא הגיע באותה משמרת לאזור השיח המדובר, הוא העלה אפשרות דמיונית אחרת כי ארבעת הבדלים עפו ברוח מבלי שהיה לו הסבר מאיפה הם עפו וכיצד הצטרפו יחדיו באותו מסע עם הרוח אל בדלי סיגריות של יורי שכן אין מחלוקת כי באותו ביקור של רוני במפעל כמתואר בהסברו הכבוש, הוא לא היה עם יורי. תשובה עניינית לא הייתה לרוני ואפנה לדבריו בקשר לבדלים הטריות "אני לא יודע מה להגיד לך" (עמוד 1563 לפרוטוקול).

רוני בסיכומיו טוען כי על אחד מבדלי הסיגריות נמצאה טביעת אצבע שאינה שייכת לרוני או ליורי, ומכאן הוא מבקש להסיק (עמוד 6 ו-163 לסיכומי רוני) "משמע, בזמן עישון הסיגריה שהיה עם נאשם 2 אדם נוסף", מסקנה שאין לה בסיס בחומר הראיות ולטעמי נדרשת להוכחת טענה זו חוות דעת מומחה על מנת להוכיח כי "בזמן עישון" הסיגריה נוצרה טביעת האצבע, שכן אין לכאורה כל מניעה כי טביעת האצבע תוטבע על הסיגריה, בזמן כל שהוא לפני יום הרצח.

לענין משמעות ראיית דנ"א אפנה לע"פ 7090/15 ח'ליפה נגד מדינת ישראל (25.8.2016) (להלן-ענין ח'ליפה):

"ממצאי בדיקת ה-DNA יכולים להתקבל כראיה נסיבתית קבילה וראויה, אשר בכוחה לקשור את הנאשם לזירת העבירה. משקלה הראייתי של ראית ה-DNA, ועצם האפשרות להרשיע את הנאשם על-פיה יוכרעו, כפי שנעשה לגבי כל ראיה נסיבתית אחרת, לאחר שבית המשפט נתן את דעתו לאפשרות קיומו של הסבר מניח את הדעת לנוכחותו של הנאשם בזירת העבירה או לקיומה של גרסה מזכה, אשר יש בה בכדי לטעת ספק סביר, בדבר אשמתו של הנאשם".

כמובן שיש לבחון הסברו של רוני להימצאות ראית ה-DNA בסמוך לזירת העבירה ואזכיר כי במקרה זה לא מדובר בראיה יחידה עליה מבקשת המאשימה לבסס את הרשעתו של רוני, אלא ראיה נסיבתית המצטרפת לכלל הראיות.

סיכום עד כאן, רוני ויורי היו בסמוך לזירת הרצח בסמוך לשעת הרצח מבלי שיש לרוני הסבר ענייני מה עשה במקום.

החקירה שקדמה למעצר נאשמים

22. בטרם אעבור לבחינת נתונים אובייקטיביים נוספים-מחקרי התקשורת, אזכיר בתמצית את הדרך בה התפתחה החקירה, חקירה מאומצת לאחר הרצח לא הביאה לפתרון ואפילו לא למניע או להצבעה על חשודים אפשריים למרות שהמשטרה פעלה במרץ אספה נתונים ושמרה אותם.

בחלוף שנים, בשנת 2014, נמצאה התאמה בין הפרופיל הגנטי של רוני (ת/37ג) לדנ"א שנמצא על שניים מתוך ארבעת בדלי הסיגריות שנתפסו למרגלות השיח בזירה, חקירה סמויה הובילה לקשר אפשרי בין רוני לבין יורי, בשלב זה החקירה הפכה להיות יצירתית ומקצועית בצורה מרשימה.

מחודש ינואר עד אפריל 2014, אספה המשטרה בצורה סמויה מידע לגבי 3 החשודים, מעקב אחרי יורי ותפיסת בדל סיגריה שהשליך (ת/38), הצביעה על התאמה בין הפרופיל הגנטי של יורי לדנ"א שנמצא על שני הבדלים האחרים שנמצאו למרגלות השיח בזירה (ת/41, ת/41א, ת/42, ת/43ב) וכך ניתן היה להניח כי רוני ויורי היו בסמוך לשיח באזור הרצח ובסמוך לו מבחינת זמן הרצח.

מחודש אפריל 2014 הופעל אנטולי כץ, כשומר מוסווה במטרה להתחבר ליורי. במסגרת הפעלתו החל אנטולי לעבוד עם יורי במסעדה בכפיפות ליורי שהיה הטבח באותה מסעדה וניסה לכאורה לגייסו לביצוע עבירות בעתיד.

במסגרת הקשר שנוצר ביניהם, אנטולי הצליח לאט לאט לרכוש את אמונו של יורי, במהלך שיחותיהם שרובן הוקלטו, מ-13.5.2014 ועד 1.6.2014 (היום בו נעצרו יורי ורפי), מסר יורי פרטים רבים, חלקם מוכמנים לגבי מעורבות יורי, רוני ורפי ברצח. בקשר לשימוש במכשירי הטלפון הנייד, סיפר יורי לאנטולי כי רפי היה נהג המילוט שהיה מיועד לאסוף את יורי ורוני מהזירה לאחר הרצח. לדבריו בין השאר סוכם בינו לבין רפי כי עובר לרצח יחבו

מכשירי הטלפון כדי שלא יהיה איכון לגבי מיקומם וכי לאחר הרצח יצרו יורי ורוני קשר עם רפי בשיטה של מסירת סימן מוסכם בדרך של חיוג- ניתוק, כדי שיבוא לאסוף אותם וזה השלב לנתח את מחקרי התקשורת, נתון אובייקטיבי נוסף.

מחקרי תקשורת- איכונים

23. המאשימה הציגה נתונים המתייחסים לשני מנויי טלפונים ניידים. האחד מכשיר של חברת פרטנר שמסתיים בספרות 255 ואשר אותו ייחסה לרפי, השני מכשיר של חברת מירס-הוט מובייל שמסתיים בספרות 583 והוא מיוחס ליורי. אין למאשימה ראיות לגבי מכשיר טלפון בו רוני עשה שימוש במועד הרצח (עמוד 151 לסיכומי המאשימה). ניתוח מחקרי התקשורת נעשה בין השאר באמצעות חוות דעת מומחים מטעם המאשימה שלא נסתרו בחוות דעת אחרת וגם לא בחקירה הנגדית של המומחים.

24. לאחר ניתוח טענות הצדדים שוכנעתי כי ניתן לבסס מימצאים על חוות הדעת לרבות על נתוני מיקומי האנטנות, מיקומי האתרים והטווחים, ובכלל זה אני סבור כי ניתן להסתמך על מאגר הנתונים הנמצאים בארכיון חברות התקשורת. רפי בעמוד 104 לסיכומיו טוען כי נתונים אלו מהווים עדות מפי השמיעה, טענה שיש לדחותה לאור הראיות שהציגה המאשימה כפי שאפרט להלן.

כמובן ככל שמדובר באיכון, לא מדובר באיתור נקודתי (כפי שנעשה למשל בקביעת קורדינטות לציון מקום) אלא מדובר בטווח המכסה איזור מסוים. העד קלוש מחברת מירס כינה זאת במילה "פרדיקציה" ולפי הסברו הגדרת טווח זה נועדה לשרת את חברת הסלולר לשם תכנון המערכות שלהם, לדבריו יש סיכוי של כ-80% שהשיחה התקיימה מהאזור המצוין בפרדיקציה (עמוד 762 לפרוטוקול). ככל חוות דעת המבוססת גם על נתונים סטטיסטיים ניתן לבחון את משקלה ואת התיקוף המדעי ובנושא זה שוכנעתי כי ניתן לבסס על מימצאי חוות הדעת, קביעות מעבר לכל ספק סביר. בכל מקרה שבו יש אפשרות של סטייה מהטווח, אבחר בטווח המקל עם הנאשמים, במידה ויש כזה, ובכל מקרה של שיחה לא מוגדרת בצורה וודאית אתעלם ממנה.

המאשימה ביססה בראיות לגבי הנתונים של שני המכשירים כי מקורם ברשומות מוסדיות ובאמצעות מומחים הציגה את ניתוח השיחות והאיכונים, ראו חוות דעת דניאל גלובצקי מנהל מחלקת הונאות בפרטנר (ת/92, ת/96), חוות דעת המהנדס אבי קמר (ת/97, ת/98), חוות דעת המהנדס חיים קלוש ממירס, הוט-מוביל (ת/99, ת/100) (בדיסק ת/278 רוכזו כל מחקרי התקשורת).

25. רפי כפר בחקירותיו במשטרה כי מנוי שמסתיים ב-255 היה בשימוש (ראו חקירתו מיום 1.6.2014 ת/111ב), המשיך וכפר בכך גם שנאמר לו שהמכשיר רשום על שם גרושתו זינאידה. בחקירתו הנגדית (עמודים 1254-1256) שינה כיוון ואישר למעשה כי זה המספר של מכשיר הטלפון שהיה בשימוש והוא גם שילם עבור השימוש בו. תשובתו המתחמקת הייתה "אם את אומרת שזה שלי לא אתווכח איתך", ואזכיר כי מדובר בחקירה נגדית לאחר פרשת תביעה ארוכה מאוד ולאחר שלרפי היו כל ההזדמנויות לבדוק ולשכנע כי המכשיר היה או לא היה בחזקתו. סנגורו טוען בעמוד 93 לסיכומיו כי אין בכך הודאה.

לטעמי מדובר בהודאה או בגרסה מתחכמת ומתחמקת, וגם אם אתעלם מעדותו, ניתן ללמוד מהעדויות ומהנתונים כי חלק ניכר מהשיחות באמצעות אותו מכשיר הופנו לאנשים שרק רפי שוחח איתם כמו המעביד שלו אבי עטיה, חברו בוריס רפאלוב או עו"ד תמים יונס, לא היה לרפי בעדותו הסבר ענייני מדוע התכחש בחקירתו לקשר שבינו לבין הטלפון 255. יובהר כי גם שאישר רפי שהוא עשה שימוש במכשיר (או כדברי בא כוחו עיקר השימוש היה שלו או כי רוב הזמן היה המכשיר אצל רפי ביד), הוא לגרסתו לא זכר אם עשה בו שימוש ביום הרצח.

גרסת הכפירה במשטרה והאישור המאוחר כי למעשה רפי היה המשתמש במכשיר הטלפון 255, הביאה לבזבוז זמן שיפוטי יקר ולעדויות לא מעטות בנושא, עדות גרושתו זינאידה, עדות מעבידו אבי עטיה, עדות עו"ד יונס, עדות בוריס רפאלוב. טענתו הספקולטיבית של רפי בעמוד 90 לסיכומיו לפיה מישהו עלום לקח את הטלפון מביתו ושוחח עם יורי ביום הרצח, הינה חסרת בסיס עובדתי ובהמשך משתמע כי הוא חוזר בו בסיכומיו מגרסתו בחקירתו הנגדית לפיה עשה שימוש במכשיר הנ"ל ביום הרצח.

לאחר ניתוח העדויות, שוכנעתי מעבר לספק סביר כי מכשיר הטלפון הנייד שספרותיו מסתיימות ב-255 היה בשימוש של רפי ביום הרצח ובסמוך אליו.

26. יורי אישר בחקירתו ובעדותו כי מכשיר הטלפון הנייד שמסתיים בספרות 583 היה בשימוש (ת/86 עדותו מיום 2.2.2016 בהליך המקביל ת/346 עמוד 921), בעדותו מסר גרסה כבושה לפיה מסר את המכשיר לרוני עובר לרצח, גרסה כבושה זו לא מתיישבת עם ממצאי החקירה. יורי ידע לפרט בפני אנטולי את פרטי שיחותיו במועד סמוך לרצח, נתונים שרק מי שעשה שימוש בו ידע אותם, כגון: כיבוי המכשיר בעת ביצוע הרצח, ויצירת קשר עם רפי כדי שיבוא לאסוף אותם בשיטה של חיוג ניתוק, וכפי שאפרט להלן נתונים אלו נמצאו תואמים את דו"חות מחקרי התקשורת כך שניתן לקבוע מעבר לספק סביר כי יורי עשה שימוש במכשיר שמספרו מסתיים בספרות 583.

27. השאלה היכן אוכנו מכשירי הטלפון של יורי (583) ורפי (255) במועדים הרלבנטיים והאם היה ביניהם קשר?

על פי פלט השיחות של יורי (במכשיר שמסתיים בספרות 583, ת/91, ת/78) החל משעה 20:39 ביום 22.5.2010 ועד השעה 00:30 ביום 23.5.2010, המכשיר לא היה פעיל, הוא לא הוציא ולא קיבל שיחות. המהנדס חיים קלוש מחברת מירס-הוט מובייל תאר מצב זה ככיבוי המכשיר (ת/99, ת/100, חוות דעת מיום 28.11.2014 עמוד 4 פסקה 2.13), בעדותו (עמוד 766) הבהיר כי זה יכול להיות גם במקרה שהמנוי לא מעונין לענות או שהוא לא בכיסוי של המערכת. המנוי חידש פעילות בשעה 00:34.

על פי פלט השיחות של רפי (במכשיר שמסתיים בספרות 255 ת/92 עד ת/96), החל משעה 21:27 ביום 22.5.2010 ועד שעה 00:33 ביום 23.5.2010 המכשיר לא פעיל, לא הוציא ולא קיבל שיחות, נציגי חברת

פרטנר המהנדס אבי קמר (חוות דעתו ת/97, ת/98) ודניאל גלובינצקי (ת/92, ת/96), אישרו את הנתונים והסבירו כי המשמעות היא מצב של כיבוי המכשיר.

מהרגע שמכשיר הטלפון הנייד של רפי הפך פעיל הוא הוציא שיחה ליורי (שעה 00:33), מיד לאחר מכן שהמכשיר של יורי הפך פעיל (בשעה 00:34) הוא הוציא שיחה לרפי.

משך השיחות הקצר תואם פעולת יצירת סימון מוסכם בשיטת חיוג ניתוק, רפי התקשר ליורי בשעה 00:33 למשך 0.02 שניות והוא הועבר למענה קולי, יורי התקשר לרפי בשעה 00:34 למשך 0.116 שניות, רפי בחקירתו הנגדית (עמוד 1660) אישר כי הוא מכיר את השיטה של סימון מוסכם בדרך זו למשל כשהולכים "לגנוב מסטיק".

רפי (עמוד 110 לסיכומי) טוען כי מניתוח דברי יורי לאנטולי "חיברנו את הטלפונים חזרה עשינו חיוג וניתקנו, הוא ידע שזה הסימן שלו להגיע", יש לקבוע שיורי ורוני חיברו מחדש את הטלפונים. אין מידע לגבי מכשיר טלפון נייד שהיה בשימוש של רוני וייתכן וגם הוא ניתק את מכשיר הטלפון הנייד שלו, באם היה ברשותו כזה. אולם נתוני פלטי התקשורת של יורי ורפי מצביעים על עובדה ברורה אחת, שניהם ניתקו את מכשיר הטלפון הנייד שלהם, בדיוק כפי שטוענת המאשימה, כמתואר לעיל.

לאור האמור לעיל אני סבור כי יש לקבוע כי רפי ויורי הפסיקו את פעולת מכשירי הטלפון הנייד שלהם כשלוש וחצי שעות לפני הרצח וחידשו את פעילותו כמעט באותה דקה, כעשרים דקות לאחר הרצח, חידוש פעילות שהתבטא מיידית בשיחה מרפי ליורי ומיורי לרפי, שיחות בצורת חיוג ומיד ניתוק.

28. זמן קצר לאחר חידוש פעילות הטלפונים ולמרות שמדובר בשעת לילה מאוחרת יצאו ונכנסו כשתיים עשרה שיחות או ניסיונות שיחה בין יורי לרפי (בשעות 00:33, 00:34, 00:36, 00:38, 00:41, 00:42, 00:46, 00:50, 1:44, 1:51).

העובדה כי שיחתו של רפי ליורי בשעה 00:33 מגיעה לתא קולי, אינה סותרת את האמור לעיל, ייתכן ובשלב זה מכשירו של יורי היה עדיין כבוי או שהוא היה באיזור עם מגבלת קליטה, וכל זאת לזמן קצר, משום שכבר בשעה 00:34 יורי מתקשר לרפי, ובשעה 00:36 מתקיימות שיחות של ממש בין שני המכשירים (שיחות קצרות של 7 שניות ו-20 שניות), שיחה נוספת התקיימה מיורי לרפי בשעה 00:40 למשך 41 שניות.

עוד אציין כי גם רפי (עמוד 111 לסיכומי) מאשר כי תיתכן שיחה של צלצול וניתוק מידי, שאינה מתועדת בפירוט השיחות, כך שגם מסיבה זו אין לשלול את צורת התקשורת עליה סיפר יורי.

מדובר בשעת לילה מאוחרת, זמן קצר לאחר שבוצע רצח, יורי על פי איכון מכשירו כפי שיפורט להלן נמצא בסמוך לזירת הרצח, כמות השיחות או ניסיון יצירת הקשר בין יורי לבין רפי כמו גם משך השיחות הקצר מצביעים לכאורה על פעילות משותפת של השניים.

רפי טוען בעמוד 98 לסיכומיו כי מריבוי השיחות ניתן לשלול גרסת ה"חיוג ניתוק", טענה זו אינה מקובלת עליו, ראשית משום שעובדתית, אכן הייתה תקשורת של חיוג ניתוק, בדיוק כפי שתיאר יורי, העובדה כי לאחר מכן היו שיחות או ניסיונות שיחה רק מתיישבת עם האפשרות שלמרות שליחת הקוד כנראה, הסימון לא הספיק ונדרשו שיחות נוספות, דווקא ריבוי השיחות (שבע שיחות תוך 13 דקות, מצביע על לחץ ורצון ליצור קשר מייד).

29. איכון שיחותיו של יורי מראה כי בשעה 00:34 (שיחתו לרפי) הוא מאוכן באתר מגרש הכדורגל פרדס חנה, המכסה את זירת הרצח, כך הוא מאוכן גם בשיחות בשעות 00:36, 00:38, 00:41, 00:42, 00:46, 00:50.

מהנדס חברת מירס, חיים קלוש ניתח את האיכונים בחוות דעתו (ת/99, ת/100 פסקה 2.15) והבהיר כי אזור המפעל נמצא באתר phana-north 462. כך שסביר שבין השעות 00:34 ועד 00:50 מכשיר הטלפון של יורי היה באזור זירת הרצח.

בשעה 1:02 יורי קבל שיחה מבית הורי ללה אשתו של רוני, מנוי בזק סיומת 721, למשך 00:00:15 והוא מאוכן בעת ביצוע אותה שיחה באתר 4392, העלייה הראשונה, אתר המכסה את ביתו של רפי (ת/99 עמוד 3), שם היה יורי גם בשעה 1:25 עת קיבל יורי שיחה מאמו, מנוי שמסתיים בספרה 3151.

עוד יצוין כי ללה אשתו של רוני הסבירה בחקירתה במשטרה (ת/301ג) כי באותה תקופה היא ורוני התגוררו בבית הוריה ושהיא נשאלה לפרש השיחה מבית הוריה ליורי תשובתה "אין סיבה או מצב שאני מתקשרת ליורי כאשר בעלי לא נמצא איתו" (ת/301ג שורה 66), מדבריה ניתן לקבוע ראייה נסיבתית נוספת לפיה בשעה 1:02 רוני היה לכאורה עם יורי ושלושתם בביתו של רפי.

רוני בסיכומיו מפנה לשיחה נוספת מבית הוריה של ללה אל יורי בשעה 00:30, השיחה נמשכת 0:03 שניות, היא מגיעה למענה הקולי של יורי, כך שלא ניתן לדעת דבר לגבי מקורה. אני סבור כי כטענת רוני בסיכומיו (עמוד 49), כי את שיחה זו ביצע רוני מבית הוריה של ללה, רוני מעולם לא טען כך (ראו למשל חקירותיו מיום 26.6.2014, ת/137 מ"ט 953/14 ות/138 מ"ט 957/14 וגם שנשאל במפורש לא היה לו הסבר לקיום שיחה מבית הורי ללה ליורי), גם ללה אשתו לא טענה כי רוני התקשר מבית הוריה ליורי, ומיותר לציין כי שיחה בפועל לא התקיימה (משך ההתקשרות 0:03 שניות).

בשעה 1:44 יורי קיבל שיחה מרפי, מנוי 255 למשך 0:10, יורי מאוכן באותו מועד באתר 4172, א.ת. אור עקיבא (אתר המכסה את מקום מגוריו של רוני, ת/99 עמוד 3).

בשעה 1:51 שוב התקשר רפי ליורי השיחה נמשכה 00:00:36 ויורי עדיין מאוכן באתר 4172, א.ת. אור עקיבא (עדיין מקום מגוריו של רוני).

סיכום עד כאן לענין יורי- משעה 00:34 עד השעה 00:50 אוכן מכשירו של יורי באיזור הכולל את זירת הרצח, משעה 1:02 ועד 1:25 אוכן מכשירו של יורי באזור הכולל את ביתו של רפי ומשעה 1:44

עד 1:51, אוכן מכשירו של יורי באזור מגוריו של רוני, כל שלושת המעורבים פועלים בהרמוניה.

30. איכון שיחותיו של רפי- בשעה 00:34 צלצל יורי לרפי, שיחה באורך 0.12 דקות, באותו שלב רפי מאוכן בגבעת אולגה שם נמצא ביתו (אתרים 4426B ו-4427B). אציין כי לגבי מי שלא נכח בזירת הרצח, לא ניתן היה לדעת מראש מתי יבוצע הרצח, העיתוי היה כרוך גם בזמניות הפגיעה בשומר ואזכיר כי הוצבה תצפית בשיח לכוון חצר התפעול ולכן לא צריכה להיות כל תהייה לגבי העובדה שרפי המתין בביתו לקריאה שהגיעה כאמור בשעה 00:34 (אין כמובן רלבנטיות לשאלה האם רפי היה בתוך הבית, בחצר ביתו או בכל מקום אחר בשטח הכיסוי של אותו אזור, ובלבד שהיה עם מכשיר פלאפון דלוק המאפשר הזעקתו לשם חילוץ הרוצחים).

בשעה 00:36 שוב התקשר יורי לרפי, שיחה באורך 00:35 דקות, מכשירו של רפי נמצא בגבעת אולגה בשטח כיסוי 4427B.

בשעה 00:40 יורי התקשר לרפי, שיחה באורך 00:68 דקות, מכשירו של רפי מאוכן בגבעת אולגה באיזור כיסוי 0555.

שעה 00:42 יורי התקשר לרפי, שיחה באורך 00:25 דקות, מכשירו של רפי התקדם לאזור זירת הרצח ונמצא באזור כיסוי 4333 (אזור תעשייה חדרה).

בשעה 00:45 יורי יצר קשר עם רפי למשך 0.6 דקות, במשך השיחה אוכן מכשירו של רפי במקורות קידוח מנשה 9 ליד צומת קיסריה R910, האתר מכסה את זירת הרצח.

בשעה 00:47 רפי קיבל שיחה מיורי למשך 2.88 דקות, בתחילתה מכשירו של רפי אוכן בגבעת בוסל T4380 ובסופה באיזור שת"פ פלאפון C4060 המכסה את הזירה בטווח של 2.2 ק"מ.

מכשירו של רפי שהיה באזור כיסוי זירת הרצח 910R בשעה 00:45, נסע לכוון גבעת בוסל (איזור כיסוי 4380) שם אותר שתי דקות לאחר מכן, בשעה 00:47.

רפי מייחס משמעות רבה בסיכומי (עמוד 97, 108-109) לעובדה זו, תוך התעלמות מהעובדה כי המרחקים קצרים, רפי עבר בשתי דקות מאזור כיסוי 910 ל-4380 ובמהלך השיחה שהתחילה באזור 4380T הוא חזר לאזור המכסה את זירת הרצח, תוך 2.7 דקות. ראו חוות דעת קמר (ת/97) לפיה במהלך השיחה רפי נע מאיזור כיסוי גבעת בוסל הנ"ל לאזור C4060, המכסה את זירת הרצח, העד קמר הסביר כי המרחק בין האתרים כ-4 ק"מ, (ראו הסבריו לאפשרויות השונות בעמודים 727-731 לפרוטוקול).

סנגורו של רפי מנתח באריכות בעמוד 109 לסיכומי כאמור את משמעות איתור רפי באתר גבעת בוסל בשעה 00:47 ומכאן הוא מבקש להסיק כי רפי לא ידע לאן להגיע, הוא נסע ברכב, אולי בעניין אחר, ובמהלך השיחה הארוכה הוא כוון על ידי יורי למקום בו יורי ביקש שיאסוף אותו.

דעתי שונה מדעתו של הסנגור- כארבעים דקות לאחר הרצח שהה מכשירו של רפי באזור גבעת בוסל, ברדיוס של 1.2 ק"מ מתחנת הממסר ותוך כ-3 דקות הוא נמצא באיזור המכסה את זירת הרצח, התנהגות התואמת התנהגות אדם הממתין לקריאה ותוך 3 דקות מגיע לאזור המאפשר הסעת שני הרוצחים מזירת האירוע.

גם אם לא היה תיאום למקום מדויק לאיסוף כמו גם לשעה, בין השאר כי לא היה ידוע באיזה שעה בדיוק ניתן יהיה לבצע את הרצח והיכן יהיה המיקום המתאים ביותר לאיסוף הרוצחים, והכל הוסדר במהלך אותה שיחה כטענת הסנגור, אין בכך כדי לעורר ספק לגבי חלקו של רפי או ידיעתו כי מדובר ברצח, כפי שאראה בהמשך בין השאר מאימרות רפי ויורי.

בשעה 1:44 רפי התקשר ליורי למשך 0:10, המכשיר של יורי מאוכן כאמור באזור מגורי רוני, המכשיר של רפי מאוכן באתר T904, שמכסה את בית יורי 820 ואת בית הוריי ללה אשתו של רוני 818.

סיכום נושא האיכונים ומחקרי התקשורת ביחד עם הנתונים האחרים

31. במקרה זו הוכיחה המאשימה את התקיימות התנאים הקבועים בסעיף 36 לפקודת הראיות כך שמדובר ברשומות מוסדיות שתוכן קביל, (ראו ע"פ 9338/08 **אלעוקה נגד מדינת ישראל** (29.6.2010)), ראה בדבר איכונים טלפון יכולה להוות תוספת ראייתית מסוג סיוע (ראו ע"פ 3/10 **אוחנה נ' מדינת ישראל** (27.12.2012)).

עוד אשוב ואזכיר כי יש להתייחס בזהירות למשקלן של ראיות אלו, איכון אינו מתאר נקודה גאוגרפית מסוימת אלא איזור כיסוי אפשרי, הנתונים מתייחסים למכשיר ולא לאדם, כך שלכל היותר ניתן להניח באיזה איזור היה מכשיר מסוים.

32. פעילות שני המכשירים, של רפי ושל יורי, הופסקה כשלוש וחצי שעות לפני הרצח ומכאן שאין מידע לגבי מיקומם עד הרצח ובכלל זה אין מידע על פי האיכונים האם רפי הביא את רוני ויורי למקום מסוים ובשעה מסוימת עובר לשעת הרצח.

לאחר הרצח, חודשה פעילות שני המכשירים כחצי שעה לאחר הרצח, בעת חידוש הפעילות המכשיר של יורי היה באזור זירת הרצח משעה 00:34 עד השעה 00:50, לקראת השעה 00:45 הגיע מכשירו של רפי לאזור המכסה את זירת הרצח שם ובטווח של 2.2 ק"מ שהה עד 00:47. משעה 1:02 ועד 1:25 שהה מכשירו של יורי באיזור המכסה את ביתו של רפי, אשתו של רוני צלצלה כנראה בשעה מאוחרת זו ליורי כי היא היתה סבורה שרוני נמצא איתו.

אם נזכור כי בדלי הסיגריות ועקבות הנעליים הצביעו על נוכחותם של רוני ויורי בזירת הרצח, עולה מהנתונים האובייקטיביים כי רוני ויורי צעדו בלילה סמוך לפני הרצח מאזור תחנת הממסר לעבר שיח הנמצא בעמדת תצפית לכיוון רחבת התפעול והשער האחורי של המפעל, שם עישנו שתי סיגריות כל אחד, לרוני לא היה מכשיר טלפון, מכשירו של יורי ושל רפי היו כבויים בשלב זה. לקראת השעה 00:07 בוצע הרצח, יורי המשיך לשהות באזור

זירת הרצח עד 00:50, 5 דקות לפני כן, הגיע רפי לאזור המכסה את זירת הרצח, 15 דקות לאחר מכן אכן יורי באזור המכסה את ביתו של רפי ולמשך 22 דקות, כל שנותר לשמוע את הסבריהם של רפי, רוני ויורי למימצאים.

הסברי הנאשמים לראיות המפלילות לכאורה

33. לטעמי בעת בחינת אימרות הנאשמים יש לתת עדיפות לאימרות שמסר רפי למדובב ויורי לשוטר המסווה, אימרות שנמסרו מרצון טוב וחופשי מבלי שהם יודעים כי המידע שהם מוסרים מתועד וכי הוא מגיע לידיעת המשטרה.

אך בטרם אנתח את דברי רפי בשיחותיו עם המדובב, חשוב להפנות להתנהגותו הספונטנית של רפי מיד שהובהר לו כי הוא חשוד ברצח.

ביום 1.6.2014 הגיעה המשטרה לביתו של רפי על מנת לעצור אותו, רפי לא היה בבית אלא בעבודה, השוטרים דברו עם אשתו שלבקשתם צלצלה לרפי ואמרה לו שהגיעו שוטרים לעוצרו בחשד לרצח (באותה עת היתה האזנת סתר לשיחותיו של רפי).

תגובתו הספונטנית של רפי לחשד ברצח שהופנה כלפיו התבטאה בשיחה ליורי (ת/110 א-18 שיחה 840), באותה שיחה שאל רפי האם רוני דיבר או יורי "דיבר שטויות" (ראו עמוד 1224 לעדותו). כל זאת עוד בטרם רפי נחקר ובטרם נאמר לו מפי השוטרים מהן החשדות ובאיזה רצח מדובר. אזכיר כי השיחה התנהלה ביום 1.6.2014 והרצח בוצע ביום 23.5.2010, רפי מיד חשש ממידע שיצא משניים, יורי או רוני. ראו לענין עדותו בפנינו (עמוד 1224):

"לא, אני אמרתי לו יורי, אצלי בבית ככה מאשימים אותי ברצח אתה שמעת על משהו כזה? הוא אומר לי לא, רפי. אני שאלתי אותו רוני דיבר משהו? הוא אומר לי לא. אני אמרתי לו אתה דיברת שטויות גם? הוא אומר לי לא. אז אני אמרתי לו בסדר, אז אין בעיה. כי אני אמרתי לך מה היה לי באזור אור עקיבא עם אנשים כאילו גדולים בגלל השטויות שלהם".

יורי מצידו לא הופתע בשיחה משאלותיו של רפי, גם מעצם אזכור רצח וגם מהעובדה שרוני יכול לדעת ולדבר על הרצח, הוא גם לא תהה ושאל את רפי מדוע רפי חושב שיורי יודע על הרצח וגם עלול לדבר עליו.

לאחר שבחנתי את התמליל המלא, איני סבור כי משקלה של השיחה פגום בשל הטענה כי השיחה נקטעה או ההקלטה לא ברורה (ראו סיכומי רפי עמוד 80 וסיכומי רוני עמוד 127).

רפי נחקר על שיחה זו ביום 2.6.2014 (תמליל החקירה ת/112ב) ובעמוד 44 הוא מאשר שהבין כי רוני שהיה באותה עת עצור אמר "למישהו שאח שלי רפי רצח", ומיד מתעוררת השאלה מדוע שרפי יחשוב על אפשרות כזו, הוא מייחס זאת לרברבנותו של רוני, אבל לא הוכח כי במועד כל שהוא בעבר רוני "הרברבן" ייחס לרפי עמוד 24

מעורבות בפשע חמור כמו רצח ואפילו לא לעבירה אחרת. לגרסת רפי "התרברבותו" של רוני בעבר היתה לגבי עבירות שרוני עשה ללא רפי (חנה איסקוב אחותם של הנאשמים לא טענה אחרת בהודעותיה ת/329-א-ב או בעדותה).

סנגורו של רפי הפנה בסיכומיו לתמלילי שיחות של רפי עם המדובב בקשר לאותה האזנת סתר (ת/120א, מ"ט 747/14 1-4 עמודים 38-39 ומ"ט 747/14 5-9 עמודים 20-9). מעיון בתמליל ניתן לראות כי רפי מתאר את אחיו גם אחרת, "אין, אתה לא מכיר את אחי הוא תמים הוא יכול לדבר חופשי" (עמוד 11 שורה 15 למ"ט 747/14 5-9), אמירה שמסבירה כי חששו של רפי היה מרוני שדיבר "חופשי" וכאשר מסביר לו המדובב כי מהתנהגותו ומתוכן השיחה משתמע כי רוני יודע על הרצח ולכן רפי חשש שרוני דיבר, משיב רפי "אני לא מאמין שאחי יעשה דבר כזה...אחי אין לו אומץ", משמע כשרפי לא מדבר אל שוטרים בחקירה או בבית משפט, הוא לא שלל מעורבות שלו אלא לא האמין שרוני יפליל אותו.

(עיינתי בתמליל המלא של השיחה ולא מצאתי בו את הנטען על ידי רפי בסיכומיו (עמוד 83), בדבר עצה משפטית פסולה ולחץ בלתי הוגן על רפי, ולכך אתיחס גם בהמשך).

ניתן לקבוע כראיה נסיבתית מפלילה כי מיד שנודע לרפי כי הוא חשוד ברצח, הוא צלצל ליורי כדי לבדוק האם יורי או רוני דיברו.

[סנגורו של רפי מנתח בסיכומיו, עמודים 74-78 שיחות נוספות מאותו יום של רפי עם אשתו, ועם אחרים ורוצה ללמוד מהן כי רפי לא ידע במה מדובר. מסקנה זו אינה המסקנה שיש להסיק מהדברים, סביר שרפי שלא ידבר עם אשתו, מעבידו או חבריו על רצח שהם לא היו חלק ממנו, לעומת זאת בהנחה שהוא לא יודע שמאזינים לו ואין ראיה כי ידע על כך, סביר כי ידבר עם יורי שותפו לעבירה, כדי לנסות ולדעת מה הביא לביקור המשטרה בדירתו ומה יודעת המשטרה על הקשר שלו לרצח].

שיחות רפי עם המדובב המכונה אלכס

34. בטרם אנתח אימרות רפי בפני המדובב אפנה למסגרת הנורמטיבית לעניין זה. בע"פ 2478/12 שנדון עם ע"פ 2484/12 **אגבריה נגד מדינת ישראל** (13.5.2015) נקבע כך:

"השימוש במדובב, הוגדר בפסיקה כאמצעי חקירה תחבולתי אך לגיטימי, המסייע לרשויות האכיפה להתמודד עם מציאות הפשיעה המוגברת בארצנו. הלכה זו חלה גם כשמדובר בהפעלת מדובב אקטיבי, היינו מי שיוזם פעולות להוצאת מידע מפליל מפי הנחקר ואינו רק ממתין לפניותיו ומגיב להן... ההבחנה בין תחבולה פסולה לתחבולה לגיטימית טמונה בשאלה האם היה בתחבולה כדי לשלול את אפשרות הבחירה החופשית של הנחקר, באשר למסירת הודאתו, או האם יש באותה תחבולה כדי לפגוע בתכלית עשיית הצדק".

בע"פ 2094/15 **אטיאס נגד מדינת ישראל** (1.9.2016) נקבע:

"בעבר עמד בית משפט זה על החשש שמתן תמריצים שונים למדובר פלוני, יביא לידי כך שהלה יפעל באופן אקטיבי יתר על המידה, עד כדי נקיטת פעולות שאינן לגיטימיות, בלתיטותו אחר קבלת התמריץ ובמטרה לחלץ הודיה מחשוד. בעבר נקבע, כי חשש זה יכול להביא לפסילת אותה הודיה מקום שבהשגתה נעשה שימוש באמצעים בלתי כשרים תוך פגיעה בזכותו של החשוד להליך הוגן... הנחת מוצא בהפעלת סוכנים ומדוברים היא כי הללו יבואו בשערי תא המעצר תחת מסך בערות, כאשר בתודעתם מידע מינימאלי ככל הניתן הקשור לחשוד ולמעשיו... ניסיון החיים והשכל הישר מלמדים, שאין אדם מודה באופן חופשי ומרצון בביצועה של עבירה, אלא אם כן אמת בפיו; וככל שמדובר בעבירה חמורה יותר, כך גובר כוחה של הנחה זו. על הטוען כי הודייתו בעבירה חמורה היא הודיית שווא לעורר ספק סביר באופן פוזיטיבי באמיתות הודייתו ולפסוע "צעד ראוי כדי לשכנע את בית המשפט באמיתות התיזה המאוחרת יותר שלו"... מסירת הודיה בפני מדובר, איננה כהודיה לפני חוקר משטרה במסגרת חקירה".

ולענין ההבחנה בין הודאה בפני מדובר להודאה בפני אנשי מרות אפנה לפסקה 7 בפסק דינו של כב' השופט יצחק עמית בענין זדורוב הנ"ל:

"ההבחנה בין הודאה בפני מדובר לבין הודאה בפני חוקר, אינה פרט נוסף בייחודיות של ההודאה, אלא מדובר בשני סוגים שונים של הודאות, שיש להבדיל ביניהם גם במינוח - הודאה בפני חוקר לעומת התוודות בפני מדובר. בין מדובר לבין חשוד אין יחסי מרות. אכן, מדובר יכול להטיל חיתתו על חשוד, מדובר יכול לגרום לחשוד להתרברב בפניו על מנת להרשימו, מדובר יכול לפתות או להשיא חשוד להודות במה שלא עשה - כל אלה אפשרויות שעל בית המשפט לקחת בחשבון בבואו לבחון התוודות בפני מדובר. אולם יכול גם מדובר למצוא מסילות אל ליבו של החשוד, לגרום לו לתת בו אמון ובכך למלא את משימת הדיבוב בהצלחה".

35. בעת בחינת אימרותיו של רפי אתיחס רק לאימרות שהוקלטו ולא לאימרות שהמדובר העיד כי נאמרו, אך לא ניתן היה לשמוע אותן בעת ביצוע התמליל. לענין זה אבהיר כי המאשימה מפנה בעיקר לתקליטור מיום 3.6.2014 (מ"ט 747/14 חלק 2 קובץ 25). בשאלת תוכן השיחות יש מחלוקת בין הצדדים, המאשימה מסתמכת על תמליל משטרתי (ת/120, מספרו תשמט 8), ונוסח מתוקן (ת/121) לתמליל שערכה חברת יפעת (ת/120 מ"ט 747/14 סומן תרעט), ההגנה הגישה תמליל נגדי (נ/24). מאחר ואיני דובר השפה הרוסית והשיחות בחלקן נעשו בשפה זו ומאחר והצדדים לא הגיעו להסכמות, אתיחס בנושאים שבמחלוקת רק לאימרות של רפי לפי תמליל ההגנה נ/24.

אקדים מאוחר למוקדם, רפי אישר בעדותו לפנינו את אמירת הדברים למדובר למעט סייג אחד (עמוד 1227 ועמודים 1244-1245 לפרוטוקול) כך שהשאלה העיקרית היא הסברו לאמירת הדברים. מאחר ובכוונתי להסתמך רק על דברים שהוקלטו ואושרו בתמליל ההגנה, כך שלעצם אמירת הדברים לא רלבנטי כלל וכלל התמריץ הכספי שקיבל המדובר (כנטען בעמוד 131 לסיכומי רוני).

רפי הסתייג כאמור רק מאמירה אחת הוא טען כי לא אמר שיורי ורוני הלכו לתקתק מישהו, אלא המדובר

השתמש במילה זו, אך ראו מה נאמר במפורש על ידו מעל דוכן העדים (עמוד 1243):

"הש' אליקים: אבל אתה ממציא סיפור, אז מה, אז רק רגע, לתקתק אתה לא אמרת אבל להגיד רוני חזר החוצה אחרי שהם הלכו לרצוח, את זה אתה אמרת או משהו כזה? שלומוב: את זה אני אמרתי כי אני חייב להמציא להם סיפור סיפור טוב לא כמו שגיא אומר לי".

במילים פשוטות- רפי מודה בעדותו לפנינו כי אמר למדובב כי רוני ויורי הלכו לרצוח. כל שנותר לרפי להסביר מדוע אמר אמירה מפלילה זו ביחד עם אמירות מפלילות נוספות אליהן אפנה.

36. בעדותו בבית משפט רפי התפתל, סתר את עצמו והשיב תשובות לא משכנעות, לפעמים סותרות זו את זו, כך למשל טען רפי לפנינו כי הדברים נאמרו כחלק מתכנון משותף עם המדובב כדי להמציא סיפור לא אמיתי כדי לרצות את המשטרה (עמוד 1229, 1237, 1236), אלא שאין ולו ברמז בתמלילים אמירה של מי מהשניים התומכת בגרסה זו. משראה רפי כי הוא מסתבך בשקריו, במהלך החקירה הנגדית שינה כיוון וטען כי המציא גרסה לבדו והוא סיפר אותה למדובב כדי לרמות אותו מתוך הנחה כי אם יצליח לשכנע את המדובב בגרסה שקרית כטענתו, אז הוא יצליח גם להונות את חוקרי המשטרה (עמוד 1181, 1276).

גרסתו של רפי מעל דוכן העדים לא היתה אמינה, אם המציא סיפורים למדובב, מדוע לא סיפר על כך לעורך דינו, עו"ד סיבובי. מדוע לא אמר דבר על כך בשלבי החקירה המתקדמים או בפני שופט המעצרים ומדוע לא אמר זאת בתגובה לכתב האישום, רק לאחר סיום פרשת התביעה נזכר לבחור בגרסה כבושה זו, שאינה אמינה עליי (ראו תשובותיו הלא ענייניות בעמודים 1249, 1255).

שוכנעתי כי ביום 3.6.2014, בו שוחח רפי עם המדובב מצבו הנפשי כפי שנראה ונשמע בהקלטת החקירות, היה תקין, כמובן בהתחשב בנסיבות של מעצר בחשד לרצח.

בעדותו בפנינו סיפר המדובב כי רפי חזר לתא ופרץ בבכי ואמר ש"דם שלו פתח עליו" ובעקבות אמירה זו התפתחה השיחה כך, ראו עדות המדובב (עמוד 1017 לפרוטוקול):

"...הוא אמר לי דם שלי פתח עלי והתחיל כזה, אתה יודע, ממש לבכות כזה, אז חיבקתי אותו שם, אמרתי לו יהיה בסדר, מה קרה? הכל בסדר, תהיה רגוע, תספר לי מה קרה, ואז הוא אמר אני יודה רק בחלק שלי, וזהו. ואז פחות או יותר הוא סיפר לי, כאילו, את הסיפור, איך ביקשו ממנו להסיע אותו לזירת עשייה, בחור בשם רוני אח שלו, ועוד בחור אחד אם אני לא טועה זה יורי, ושמה על פי דבריו כמובן הוא נשאר בתוך האוטו ושני החבר'ה השניים, אחד שהוא טוען שזה אח שלו, הלכו וביצעו את הרצח עצמו. זה לא, למען האמת הוא לא ידע איך, מי ירה, מה ירה, אבל הוא טען שאח שלו רוני חזר לאוטו כאילו כזה עצבני כזה, לחוץ, ומשם הוא החזיר אותם לבית, וזהו, כל אחד הלך לדרכו".

המדובב הוסיף בעדותו כי רפי אמר שיורי ורוני הלכו לתקתק מישוהו, מאחר ואמירה זו לא מופיעה בתמליל ההגנה אתעלם ממנה. עוד הוסיף המדובב ואמר שרפי דיבר על לחיצה על הדק, משמע מדובר בכלי נשק, לאמירה זו יש ביטוי בתמליל ההגנה.

מן הראוי להבהיר כי עובר לשיחה עם המדובב עשתה המשטרה שתי פעולות חקירה כדי לראות את תגובת רפי, האחת - המשטרה אירגנה שרפי יראה במקרה לכאורה את יורי יושב עם חוקריו כשהוא נינוח מחייך ואוכל ארוחה, והשנייה - לחדרו של רפי הוכנס אדם מחופש שלא דיבר, הוא הצביע על רפי ויצא מהחדר כדי ליצור רושם שמדובר ברוני שמצביע על רפי.

מתמליל ההגנה נ/24 עמוד 2, עולה כי רפי היה נסער ואמר שדם שלו יצא נגדו, (בעדותו רפי אישר שאמר כי "דם שלו בגד בו", עמוד 1229), תוך שהוא קושר לאירוע גם את יורי אותו ראה אוכל ארוחה ומחייך בתחנת המשטרה (נ/24 עמוד 2). רפי אמר למדובב "שניהם פתחו עליי... אני עכשיו רוצה לסגור איתם עסקה" (נ/24 עמוד 3-4), הוא מסביר למדובב כי הבחור המכוסה שהוכנס לחדר החקירות והצביע עליו היה רוני והוסיף "אני לא אצא מלשן כמוהם"... "אני לא אומר שמות לא אומר כלום, אני אומר רק את הצד שלי, לקחתי את א' ב' למקום, ..החזרתי את א', ב' מהמקום" (נ/24 עמוד 5).

הסנגור של רפי בעמוד 176 לסיכומיו, מנסה לפרש- במקום רפי, את משמעות המילים "פתחו עליי", לדבריו הכוונה "מישהו הפליל אותו, אבל לא לכך שהוא אכן ביצע משהו", פרשנותו המעדנת של הסנגור אינה מקובלת עליי והיא אינה מתיישבת עם דברי רפי בכללותם. מיד לאחר שרפי אומר הם "פתחו עליי" הוא מוסיף "אני לא אצא מלשן כמוהם" והמשמעות היא אחת מבחינתו שניהם ספרו מידע מפליל על רפי.

37. משיחותיו של רפי עם המדובב עולה כי הוא יודע היטב על הרצח, בניגוד לגרסתו בחקירתו במשטרה כי אינו זוכר.

רפי גם אמר למדובב "אף אחד לא ידע, למה אתה פותח את זה... אני לא יודע מה עוד הוא עשה ולא יגיד שאני עשיתי, מזה אני מפחד", אימרות אלו מפלילות, רפי יודע שאף אחד לא ידע, הוא מוטרד שרוני "פותח את זה" והוא מפחד ש"יגיד שאני עשיתי".

בהמשך רפי ממשיך להודות במעורבותו ברצח ואצטט מדבריו:

"רפי: "אני אשב את התקופה שלי כמה שאני צריך לשבת כמה ייתנו לי חמש, שש שנים?"

ולשאלת המדובב על מה יתנו לו חמש, שש שנים (תמליל הגנה נ/24 עמוד 8).

רפי משיב "על זה שהסעתי אותם".

בהמשך הוא אומר "אני לא יודע מי לחץ, הם דיברו, אני הייתי בפאניקה באוטו ישר נסעתי הביתה".
"אח שלי הלך נגדי, אתה מטומטם יודע שאני לא לחצתי.. הוא קבר את עצמו ואת החבר

שלו. מי שלחץ מהם יאכל אותה".
"אני זוכר שהם אמרו שהם רוצים לעשות כאילו משהו".
"לקחתי אותם למקום, הם התקשרו אלי לקחת אותם, אני באתי לקחת אותם אל"י הביתה.

בהמשך אומר רפי "נגיד שהם הרגו את הבן אדם עם סכין".

הוא שואל כמה הוא יכול לקבל על זה, ומוסיף כי היה מרוחק 2-2.5 ק"מ מהמקום.

"אני אספתי אותם משם" (עמוד 10), "אני לא יודע מי לחץ".
הוא מבקש לעשות עיסקה (נ/24 עמוד 14), משמעורר המדובב את השאלה למה עשו את זה, משיב רפי "מה אנחנו יכולים לעשות לסדר/לנקות (אוברט או אוברטס)" (נ/24 עמוד 15).

אם נעצור לרגע ונחזור למיקומו של רפי לפי האיכונים-לקראת השעה 00:45 הגיע מכשיר הטלפון של רפי לאזור המכסה את זירת הרצח ובטווח של 2.2 ק"מ שהה עד 00:47. לפי דבריו למדובב הוא מתאר מיקום זהה, "מרחק של 2-2.5 ק"מ מהמקום", המסקנה לא רק מכשירו של רפי היה באותו מיקום אלא גם רפי בעצמו.

משעה 1:02 ועד 1:25 שהה מכשירו של יורי באזור המכסה את ביתו של רפי ומשעה 1:44 עד 1:51, מכשירו של יורי נמצא באזור המכסה את מגוריו של רוני, כך שבניגוד לנטען על ידי רפי בעמוד 183 לסיכומיו, האיכונים מתיישבים עם דברי רפי למדובב, "לקחתי אותם למקום, הם התקשרו אל"י לקחת אותם, אני לקחתי אותם אל"י הביתה והם הלכו אחר כך אליהם הביתה".

מעדותו של רפי ניתן להבין כי השיחה עם המדובב היתה על חיסול (עמוד 1186), גם אם המדובב הזכיר את המילה:

"ש: בוא נפרוט את זה לפרוטות. המילים לתקתק או אוברט, או איזה מילה ש אתה רוצה, הפרשנות שלה,

ת: זה הוא אמר את זה,

ש: לחסל,

ת: כן".

ניסיון הסנגור בעמוד 189 לסיכומיו לפרש את המילה אחרת לפיה רפי אומר שהכוונה לנקות "את מה שרוני עשה", אינו מתיישב עם עדות רפי כאמור לעיל. מעיון בתמליל ובהקשר הדברים ניתן לקבוע כי רפי מאשר למדובב כי יורי ורוני יכולים "לחסל", והכוונה לרצוח.

38. לאחר עיון בתמליל השיחה שנערך על ידי ההגנה ולאחר שמיעת עדויות המדובב ורפי אציע לחברי לקבוע כי הדברים שאמר רפי למדובב נאמרו מרצון טוב וחופשי מתוך אמון במדובב שנראה לו עבריין מנוסה (נ/24 עמוד 6 ועמוד 17).

רפי היה זהיר בדבריו הוא סייג אותם ולא נסחף כדי להפליל את האחרים. שוכנעתי כי הוא דיבר על מעשה עבירה שביצעו רוני ויורי, הוא היה זה שהביאם למקום ביצוע העבירה, נשאר מרוחק 2-2.5 ק"מ ובא לאסוף אותם לאחר מכן, משם הביאם לביתו.

הוא ידע שמדובר בעבירה של רצח/המתה של אדם או עבירה שנועדה ל"נקות" אוברטס שמשמעה לפי העדויות גם "לחסל" אדם (ראו עדות המדובר עמודים 1078, 1021). רפי ידע שלשם ביצוע העבירה בוצעה פעולה של "לחיצה" ולגרסתו הוא לא ידע מי לחץ, רפי הבהיר בשיחה כי הוא צפוי לעונש ושקל לעשות עסקה.

משנחשפה העובדה בפני רפי כי שיחותיו היו עם מדובר ודבריו הוקלטו, הוא התפתל בין גרסאותיו השונות, החל מדבריו בפני אנשי המשטרה בחקירות, בהמשך בתגובה להקראה, בדרך בה נחקרו עדי התביעה, ובהמשך בשינויי הגרסה בחקירה הראשית והנגדית, אך בסופו של יום כל דברי רפי כמתואר בתמליל ההגנה נאמרו על ידו וניסיונותיו במשטרה ובשלבים הראשונים של המשפט להתנער מאותם דברים, רק מחזק את העובדה כי הוא הבין שאמר דברים מפלילים.

המדובר לא איים, הטעה או הדיח את רפי לדבר, מעיון בתוכן השיחות מתקבל רושם של אורח חברית וגם רפי בעדותו תאר את האמון והאינטראקציה החיובית שמצא בשיחותיו עם המדובר, בעל הניסיון.

סנגורו של רפי מפנה לשיחה הראשונה בין רפי לבין המדובר (ת/120, ת/120א, ראו עמודים 131-135 לסיכומיו), איני מוצא פגם בדברי המדובר באותה שיחה ובכלל זה איני סבור כי מדובר ביעוץ משפטי אסור, רפי מוביל את השיחה לשאלה מה משמעות אי ידיעתו למעשי מי שהסיע ברכבו ואיני רואה פגם בתשובת המדובר "צריך להוכיח את זה בבית משפט שאלה לא מודע", (עמודים 17-18), איני מוצא פגם במיוחס למדובר כי הימ"ר זו יחידה מיוחדת ואם יש להם ראיות נגדו הוא בבעיה (ת/120א קטעים 6-10, עמוד 6 ועמוד 136 לסיכומי רפי).

רפי ידע היטב אם צריכים להיות למשטרה ראיות נגדו, והאם מי מהעצורים יחד איתו רוני ויורי, יכול לספק ראיות נגדו. בחלק מהשיחות מביע המדובר את דעתו בדבר המשמעות המשפטית של מעורבות רפי, אין בכך כדי לחרוג מהמותר ככל שמדובר בהפעלת מדובר. לא היתה בהפעלת המדובר פגיעה בזכויות רפי להליך הוגן, לאורך השיחות היתה לו אפשרות לדבוק באמת וביעוץ המשפטי שנתן לו סנגורו ומעיון בדברי רפי במהלך השיחות, לא נראה כי הוא נשבר או אומר דברים שלא רצה להגיד למדובר.

איני סבור כטענת ההגנה, כי מתוכן תמליל קטע השיחה שבין המדובר לבין החוקר הררי (ת/120א, מ.ט. 747/14, קטעים 5-9 עמוד 39-41) ניתן ללמוד על פגם כל שהוא בתוכן השיחה לרבות בדברי הררי למדובר (ראו הסבר הררי בחקירתו הנגדית עמוד 313 לפרוטוקול).

גרסתו של רפי לפיה שיחותיו עם המדובר אינן מהוות הודאה, אלא תכנון למסירת הודאה שקרית עתידית במסגרת הסדר טיעון, אינה אמינה בעיניי מאחר ושוכנעתי כי רפי אמר למדובר דברי אמת, דבריו מהווים הודאה ואני משוכנע כי הוא גם רצה לספר את הדברים לחוקרים כדי להגיע להסדר טיעון, לא כי היה במצב נפשי קשה

ורצה להודות הודאת שווא, אלא משהבין או חשש שרוני הצביע עליו ויורי משתף פעולה עם החוקרים, כך ששניהם מפלילים אותו, ולכן ניסה ל"להציל את עורו", להודות ולהגיע להסדר טעון.

שוכנעתי כאמור לעיל כי רפי אמר הדברים מרצון טוב וחופשי, לא בשל לחץ שהופעל עליו, פיתוי והשאה וגם לא בעקבות "ייעוץ משפטי" שקבל מהמדובב, כך שאני ממליץ לדחות טענתו לפסול קבילות אמירותיו למדובב ולתת לדבריו משקל ראוי בהתאם לתוכן האימרות.

אפנה בענין זה לפסקה 76 בפסק דינו של כב' השופט יורם דנציגר בעניין זדורוב:

"הבטחות, פיתויים או מצגים מטעים לעניין המצב המשפטי, ככל שהיו, אינם יכולים להסביר את החלטת המערער לחשוף את מעורבותו ברצח לפני המדובב, שאין לו את הכוח לקיים הבטחות".

אמנם רפי היה נסער ונרגש, אך הסיבה לכך אינה קצב השאלות שנשאל או אורך החקירות אלא הרושם שנוצר בליבו כי רוני ויורי "פתחו עליו" ו"הלשינו" עליו, הוא עומד בפני מצב של חשיפת האמת ובאווירה שיצרו החוקרים לטענתו בגישת "הראשון זוכה השני בוכה", שפך את ליבו בפני המדובב מרצון טוב וחפשי, כשהוא סבור שהוא מדבר עם עצור, שותפו לתא ולא איש משטרה, במקביל היה לו ייעוץ משפטי צמוד ואזכיר כי עו"ד סיבוני נפגש איתו בבוקר 3.6.2014, לפני שיחת ההתוודות בפני המדובב. שוכנעתי כי רפי אמר אמת בחלק מהדברים המתייחס להסעת רוני ויורי לזירת הרצח, אימרותיו מתיישבות עם יתר הראיות לרבות אימרות יורי.

39. זה השלב לעצור ולבחון ביחד את הראיות שהוכחו באמצעות הראיות הנסיבתיות האובייקטיביות את השתלבות דברי רפי למדובב.

לסיכום נושא זה, על פי שיחותיו של רפי עם המדובב-בהסתמך על תמליל ההגנה נ/24, ועדותו של רפי בפנינו, רפי מודה שהסיע את יורי ורוני למקום כל שהוא בו הם היו אמורים לבצע עבירה הקשורה בהמתת אדם באמצעות כלי יריה (ומכאן השאלה מי לחץ?), השניים המשיכו מהמקום בו הוריד אותם רפי ברגל, יש ראיות כי הם צעדו בלילה שסמוך לרצח מתחנת המימסר אל עבר שיח ממנו ניתן לצפות על המנוח בעבודתו, לאחר עישון של 4 סיגריות, הם התקרבו לשער מעברו השני נמצא המנוח, ידוע מהראיות- ולא מפי רפי- כי שני אנשים אחד מהם באמצעות רובה ירו במנוח וגרמו למותו, רפי מאשר כי אסף את השניים לאחר ביצוע המעשה, ממחקרי התקשורת ניתן ללמוד כי רפי שהיה במרחק של כ-2.5 ק"מ מהמקום, כחצי שעה לאחר הרצח, אסף את השניים לביתו (עמוד 1245), רפי הודה כי הוא ראוי לעונש בגין חלקו.

אימרת רפי קבילה הן כלפיו מכוח סעיף 12 לפקודת הראיות והן כלפי רוני מכוח סעיף 10א מאחר והוא היה עד במשפט, לא היתה גם מניעה להגשת הודעותיו של המדובב בחקירה החוזרת לביסוס מהימנותו (ראו ע"פ 7702/10 כהן נגד מדינת ישראל 29.5.2014 סעיף 51).

אימרות מפלילות נוספות של רפי

הפתק

40. במהלך חקירת רפי מיום 3.6.2014 הוא נחקר על ידי החוקר גיא פרייברג, על פי התרשמותי מעיון בתמליל וצפייה בתקליטור החקירה התנהלה באווירה חיובית מאוד (תמליל ת/ 116 ב מ"ט 766/14 עמוד 44, ועמוד 102).

בשלב מסוים רשם רפי דבר מה על פתק, הראה אותו לחוקר ואז קרע את הפתק, בדיעבד ניתן לקבוע ורפי אישר זאת בעדותו (כבר בחקירה הראשית, ראו עמוד 1241 לפרוטוקול) כי רפי שאל תוך שימוש בקודים מה להערכת החוקר העונש הצפוי לו, 4,5,7,15 שנות מאסר.

השאלה הייתה בשיטותי המתחכמות של רפי (שהתבטאו גם בעדותו לפנינו) תוך שימוש במטאפורה "כמה זמן לוקח להגיע לסופר", "ארבע, חמש, שבע דקות, חמש עשרה דקות" (ת/425, מ"ט 766/14 עמוד 102,104, קובץ שני מונה מספר 04:14), במהלך הדו-שיח עם החוקר רפי קרע את הפתק והכניס חלק ממנו לפה, אך ביקש שהחוקר יבדוק את שאלתו וישיב לו. התנהגותו של רפי, ניסיון בליעת הפתק מראה כי כבר בזמן החקירה רפי ידע שמדובר בהתנהגות מפלילה.

החוקר פרייברג תיעד את התנהגותו של רפי בשני מזכרים (ת/117, ת/119) והמחיש בעדותו (עמודים 328-330), את תיחכמו של רפי, שהבין כי החקירה מוקלטת לכן במקום לדבר הוא כתב הדברים על פתק, אותו רצה לבלוע בהמשך, פרייברג השיב לו בכתב מבלי להבטיח לו דבר. באמירת החוקר כי "דרך כביש עוקף" מגיעים בלפחות מחצי הזמן, אולם הוא צריך לבדוק זאת, אין הבטחה ואין התייחסות למצב עובדתי מסוים, ולכן איני מסכים לטענת רפי בסיכומי (עמוד 167) כי מדובר בהבטחה מפורשת למחצית העונש במקרה שרפי ידבר, איני מוצא ביטוי לכך בדברי פרייברג ובעדותו (גם רפי לא טען כך בעדותו) ואזכיר בשיחה על העונשים אותה יזם רפי, היתה משרעת לא מוגדרת ולא מיוחסת לעבירה מסוימת.

ראו לענין זה חוות דעת הרוב מפי כב' השופטת אסתר חיות בע"פ 3237/15 **און נגד מדינת ישראל** (1.6.2016) (להלן- עניין און):

"אמירותיו של חוקר המשטרה לפיהן אם עידן יודה וייקח אחריות על מעשיו, ישנה אפשרות שבית המשפט יתחשב בו וישית עליו עונש שאינו כולל מאסר מאחורי סורג ובריא, אף הן אינן מצדיקות את פסילת הודעתו".

שוכנעתי כי רפי ניסה לברר מה העונש הצפוי לו, הוא ביקש לדעת מה יהיה העונש בטווח שבין 4 ל-15 שנים. אמירה זו היא אמירה מפלילה, אדם חף מפשע או אדם שלא זוכר מה היה ואיפה היה כגרסת רפי בחקירה, לא מציע לשבת בכלא למשך יום אחד ובוודאי לא למשך 15 שנה, אמירת רפי נאמרה ביום 3.6.2014 כשרפי התחיל להבין כי למשטרה מידע מפליל בקשר למעורבותו.

יצוין כי העד פרייברג הפנה לאמירה מפלילה נוספת המתחברת למארג הראיות הנסיבתיות (עמוד 344 לעדות פרייברג וחקירת רפי ת/116 עמוד 94), רפי שאל את החוקר בשיטת המטאפורות שלו "אולי טעיתי כשגידלתי כלב שבסוף נושך אנשים" שהכוונה לרוני, אמירה בעלת אותה משמעות אמר רפי מאוחר יותר לחוקר ברקוביץ כפי שאפרט בהמשך.

אני סבור כי יש לקבוע כי במהלך חקירתו של רפי בחשד לביצוע הרצח, הוא ביקש ביום 3.6.2014 לדעת מה עונש הצפוי לו, 4,5,7 או 15 שנות מאסר, אמירה זו מהווה ראשית הודאה.

השיחה בבית חולים שער מנשה

41. במהלך חקירתו של רפי ביום 6.6.2014 הוא הוציא לפתע שני ברגים מפיו בטענה כי קשה לו במעצר ולכן לדבריו בלע את הברגים כדי לא לקום בבוקר (ראו מזכר ת/123ד), בהמשך בשל התנהגותו וטענותיו בקשר למצבו הנפשי רפי אושפז בתאריך 9.6.2014 בבית חולים שער מנשה לצורך הסתכלות.

אבהיר כבר עתה כי אין טענה או חוות דעת כי לפיה רפי סובל ממחלת נפש או כי מסיבה כל שהיא הוא לא יכול היה להבחין בין טוב לרע או בין מותר לאסור במועד ביצוע הרצח וגם לא הוגשו ראיות כל שהן בדבר עברו של רפי בתחום הנפשי, במידה ויש כזה (עדותו לענין זה בפנינו הייתה סתמית וכללית ראו עמוד 1202 לפרוטוקול).

בחלק מהזמן בו אושפז רפי ליווה אותו הבלש אור ברקוביץ והשניים שוחחו ביניהם. רפי בסיכומיו (עמוד 197) טוען כי אימרותיו שנאמרו לברקוביץ אינן קבילות מאחר היה על ברקוביץ להזהירו בדבר זכותו לאי הפללה עצמית וזכותו להיוועץ בעורך דין. טענה זו אינה מקובלת עליי, המפגש לא היה כחלק מהליך חקירה אלא מצב של שמירה על חשוד הנמצא בהליך טיפולי, שוכנעתי כי ברקוביץ לא יזם שאלות, השיחות היו שיחות בין שני אנשים שצריכים להיות ביחד תקופה מסוימת, ומיותר לציין כי רפי היה מודע לזכויותיו בהתחשב בכך שהוא היה עצור כבר 9 ימים במהלכם התייעץ עם עורך דינו.

לא במקרה ברקוביץ לא תעד את תוכן השיחה הרלבנטית במהלכה או מיד לאחריה, רק יומיים לאחר מכן דיווח ברקוביץ למפקדו על השיחה והוא התבקש לתעד על פי זכרוננו את תוכנה. אני סבור כי זכויות של רפי להליך הוגן נפגעו במקרה זה ואיני סבור כי מתקיימים תנאי הפסילה הפסיקתית, אימרות הנאשם לברקוביץ קבילות.

תרשומת תוכן השיחה כמתואר במזכר (ת/124) לא תשמש כמוצג מאחר והסנגור התנגד להגשתו, המזכר הוחזר למאשימה והוא אינו ראיה במשפט.

שלב עדות ברקוביץ עם גרסת רפי שלא נסתרה בנקודה זו, מביא לקביעה כי רפי אמר שאחיו רוני עשה טעות גדולה (עדות ברקוביץ עמוד 707) בעדותו שכללה הסבר כבוש (שלא נאמר אפילו בחקירה הראשית (ולא הוטח בעד ברקוביץ בחקירתו הנגדית) אישר רפי כי אמר שרוני עשה טעות גדולה, אך הוסיף שהטעות הייתה משום שרוני עזב את הבית ולא נשאר להיות עם רפי.

לאחר עדותו של רפי התרנו הבאת העד ברקוביץ כעד הזמה, מהסיבה שרפי הודה מצד אחד בעדותו כי אמר את הדברים המיוחסים לו, אבל מצד שני הוסיף לראשונה הסבר לדברים, הסבר שלטענתו נמסר באותה שיחה. ברקוביץ בעדות ההזמה לא זכר אם רפי אמר דברים נוספים ומאחר והוא לא תעד את השיחה בעת התרחשותה, אני אמליץ לחבריי להעדיף את הגרסה המקלה עם רפי ולהתעלם ממשמעות האמירה כי רוני עשה טעות.

עוד אמר רפי לברקוביץ באותה שיחה כי אם יקבל עונש של 7 שנות מאסר, הוא יעדיף לשאת בעונש בבית חולים שער מנשה (עדות ברקוביץ עמוד 704, 707). רפי אישר בעדותו כי כך אמר והסביר כי דיבר על שבע שנות מאסר, עונש שהוטל לדבריו במקרה אחר של אדם בשם הררי.

רפי נחקר במשטרה במפורש על כך ביום 26.6.2014 (ת/131ב עמוד 11) הוא לא כפר באמירת הדברים, הוא לא הוסיף בחקירה במשטרה את הגרסה הכבושה בדבר עונש שקיבל הררי.

אני סבור שיש לקבוע כי רפי אמר שהוא צפוי לקבל עונש מאסר של 7 שנים, אמירה זו של רפי היא אמירה מפלילה דומה מאוד לשאלות ששאל רפי את פרייברג על גבי הפתק, בדבר טווח הענישה הצפוי לו (4-15 שנה) ולשיחותיו עם המדובב בדבר ענישה שצפויה לו, מאסר של 5-6 שנים, אמירה זו מהווה ראשית הודייה, היא אינה מתיישבת עם אמירות של אדם חף מפשע, והעובדה כי רפי אמר ל-3 אנשים שונים כי בהקשר של האשמות המיוחסות לו בתיק זה, הוא צפוי לעונש של מספר שנות מאסר מהווה ראיה נסיבתית נוספת התומכת בעמדת המאשימה לפי רפי היה מעורב ברצח של המנוח.

עדות רפי וחקירותיו במשטרה

42. רפי עשה עליי רושם בלתי מהימן, מדובר בעד מתוחכם שניסה להפיק את המקסימום מהסיטואציה אליה נקלע בחקירה, לא שוכנעתי כי היו שיחות מהותיות בין רפי לחוקריו שלא תועדו. כל החקירות תועדו לרבות שיחות מחוץ לחדרי החקירות בהן דובר על התיק (ראו למשל חקירת רפי ת/121ב מ"ט 781 עמוד 1, ההובלה שתועדה במ"ט 780/14 ת/122א, ראו גם מ"ט 762/14, ת/229 עמודים 21,48,49).

בעדותו יצר רפי את הרושם שיש לו זיכרון מדהים אבל סלקטיבי שהמחיש את חוסר אמינותו, הוא זכר זהותו של כל חוקר שחקר אותו ואפילו יום הולדת שחגג אחד החוקרים ועוגה שאכל, הוא זכר שמות החוקרים איתם נסע לבית המעצר או לתחנת המשטרה ועם מי מבין החוקרים הוא היה בפינת עישון לרבות תוכן שיחות לכאורה באותה פינת עישון [זה אותו רפי שטוען כי שהיה במצב נפשי קשה].

בעדותו הוא זכר במדויק פרטים מחומר החקירה, לעיתים הוא אפילו תיקן את ב"כ המאשימה בשאלותיה בנושאים מאוד שוליים ונקודתיים, תיקונים נכונים (ראו למשל בעמוד 1252 שורה 19 לשיבת 30.12.2015 ידיעה לפרטי פרטים של מסלול האיכונים, או עמוד 1268 שורה 1 לשיבת 28.12.2015).

בתחילת חקירתו הנגדית התפאר כי קרא את כל חומר החקירה 6-7 פעמים כי משעמם לו במעצר ולכן הסביר

כי הוא זוכר את הכל, ומשהבין שאין לו תשובות לכל שאלה לפתע שינה גרסה ולמרות השעמום הסתפק לדבריו בקריאת הודעותיו רק עד 5.6.2014 ושוב מתעוררת תהייה הייתכן כי נאשם בתיק רצח שקורא 6-7 פעמים את חומר החקירה לקראת עדותו, יימנע מלקרוא ולו פעם אחת את גרסאותיו לאחר 5.6.2014? (ראו לעניין זה עדות רפי בעמוד 1232 לשיבת 30.12.2015).

לעומת זאת בחקירתו במשטרה טען כי אינו זוכר דבר אפילו ברמה הכללית לגבי התקופה הרלבנטית, (מעיון בתמליל שיחותיו עם המדובב- אדם שמבחינת רפי בעת השיחות אינו חלק מצוות החקירה, מסתבר כי רפי זוכר פרטים מהאירוע וגם מסיבה זו משתמע כי רפי אינו אומר את האמת).

בעניין זה עדיפה במלואה עדויות החוקרים שהכחישו שיחות מהותיות שלא תועדו. לעניין דרכי חקירה אפנה לדעת הרוב כפי שנקבעה על ידי כב' השופטת אסתר חיות בעניין און הנ"ל: 3237/15 **און נגד מדינת ישראל** (1.6.2016):

"להשקפתי, מאבק אפקטיבי ונחוש בפשיעה מחייב שימוש בתחבולות שונות שהן בבחינת "הכרח בל יגונה" ...אמירות כוזבות מן הסוג שהשמיע החוקר באזני עידן היא אחת מאותן תחבולות שבהן רשאים חוקרים להשתמש ואילו פסילתה כמניפולציה היא גורפת ומרחיקת לכת ועשויה לשמוט מידי החוקרים כלי חקירה יעיל וחשוב ב"מאבק המוחות" המתנהל לעיתים קרובות בחדר החקירות בין החוקר לנחקר ושאינה חוצה את גבול המותר".

ראו לעניין זה גם ע"פ 2460/15 **ג'אברין נגד מדינת ישראל** (4.5.2016).

לא מצאתי פגם כל שהוא בדרך החקירה בה נחקר רפי. אני לא מאמין לרפי שהיו שיחות מהותיות שלא תועדו, כמובן שתתכן אפשרות כי בעת נסיעה משותפת ברכב לבית משפט או לתחנת המשטרה, או שהייה משותפת בפירת עישון, מחליפים הצדדים דברים, אך כל פרט מהותי תועד וחזקה על עורך דינו של רפי שייצגו באותו שלב כי היה דואג לתעד ולמצער ליידע את השופט הדן במעצר במידה והייתה אמירה בעייתית, איום, פיתוי או השאה מצידו של מי מהחוקרים, ראייה על כך לא הוצגה בפנינו.

לא מצאתי בסיס בחומר הראיות לטענות רפי בסיכומיו, טענות כגון שרפי הגיע בחקירה למצב כמעט פסיכוטי (עמוד 6 לסיכומיו). לא נעשו בחקירתו תחבולות בלתי חוקית כנטען וגם לא "הושתל" מידע מוכמן באמצעות החוקרים.

צפייה בקלטות המתועדות לא מראה התנהגות חריגה מצד החוקרים ובחינת דברי רפי מראה כי הוא משתף פעולה מרצון, במקרים בהם בחר לשתף פעולה. לעיתים בשל תרגילי חקירה רפי הבין או העריך שמעשיו נחשפו ומרצונו החופשי סבר שעדיף לו למסור פרטים מסוימים, כדי לבדוק האם הנחותיו נכונות.

הדוגמא הבולטת לכך הוא תרגיל החקירה בו הוכנס לחדר החקירות אדם שפניו מוסתרים והצביע על רפי, בשלב זה כמתואר בעמוד 7 לסיכומי רפי, רפי חשב שמדובר ברוני שהצביע עליו, דהיינו קושר אותו לרצח ומכאן הדרך לנסות "להציל את עורו" הייתה קצרה ואזכיר כי לפי הראיות שסקרתי עד כה, רפי לא היה חשוד תמים, ראו למשל ניתוח מחקרי התקשורת ואמירות רפי למדובר.

רפי בעמוד 7 לסיכומיו טוען כי "במצב הנפשי הקשה שבו כבר היה נתון" הוא החליט לתכנן הודאה, בצד עסקה עם רשויות החוק. משמיעת העדויות אני מסכים לסיפא בדברי הסנגור, רפי שהיה מעורב ברצח, הבין או חשש שהמשטרה יודעת פרטים מפלילים כלפיו ולכן החל לחפש עסקה עם רשויות החוק ולמעשה התחיל במסירת ראשית הודאה, אמיתית ומרצונו הטוב והחופשי.

עוד אציין כי רפי מציין בעמוד 130 לסיכומיו 7 נושאים מהם יכול היה להבין מתוכן השאלות שנשאל בחקירתו הראשונה פרטים בהם עשה שימוש כדי להמציא הודאת שווא.

מסקנותיו שונות משלי, מהשאלות כמו גם מהאזהרה שהוזהר רפי, הוא לא חייב היה להסיק מסקנה מסוימת ואם הבין כי מייחסים לו את הסעת יורי ורוני לזירת רצח בקיסריה, כנראה שהסיבה היחידה לכך היא ידיעתו כי כך עשה. אני מוצא בשאלות שנשאל, חלקן בעקבות תשובות שנמסרו מפיו, כדי ליצור תשתית ל"הודאת שווא" כטענת הסנגור, טענה שניתן לטעון בכל מקרה גם שהחשוד מודה הודאה אמיתית כשהוא מגלה שלמשטרה יש מידע על מעשיו או שהוא חושש שמי משותפיו הולך להפלילו.

לא מצאתי לנכון לפרט את כל החקירות של רפי שכולן מתועדות ואסתפק בתיאור חקירות בהן נאמרו אימרות בעלות משמעות לתיק שלפנינו.

רפי נעצר ביום 1.6.2014 ובחקירתו הראשונה כפר במעורבות ברצח (ת/111ב), החל ממועד זה הופעל מדובר בתאו. בחקירתו השניה מיום 2.6.2014 (ת/112ב) כפר, אבל התחיל לגשש ורמז לאפשרות שהוא הסיע חבר מבלי לערוך עליו חיפוש. מעיון בתמליל וצפייה בדיסק אני מוצא כל פגם בדרך החקירה כנטען על ידי רפי בסיכומיו (עמודים 142-145).

בשלב זה עשתה המשטרה תרגיל חקירה, לחדר הוכנס אדם עוטה מסכה ולבוש במדים שלא ניתן להבחין בזהותו, הוא הצביע על רפי ויצא מהחדר, (תמלילי 113א עמוד 2, ת/113ב ועדות הררי 296).

למחרת ביום 3.6.2014 נחקר רפי בשלישית, הוא המשיך לכפור ולטעון כי אינו זוכר פרטים למשל בקשר להסעת רוני, החקירה נמשכה לאחר הפסקה בה ראה רפי את יורי סועד עם שוטרים כשהוא אינו אזוק ושוב נמשכה החקירה (ת/229, מ"ט 762/14, ת/115ב, ת/116ב). בשלב זה נחקר רפי על ידי החוקר פרייברג, במהלך אותה חקירה נרשם הפתק בו ביקש רפי מהחוקר שידוק עבורו מה העונש הצפוי לו. מעיון בתמליל אני סבור כי החוקר פרייברג חרג מהמותר וכי בדבריו הוא פיתה את רפי להודות כטענת סנגורו בעמוד 165 לסיכומיו.

בהמשך לחקירה הנ"ל רפי המשיך בשיטת המטאפורות והדוגמאות, הוא שאל את החוקר, (מ"ט 766/14 עמוד 122, עמוד 124 תקליטור קובץ 2 מונה 11:09), האם נניח שחבר'ה של אחיו הקטן היו מבקשים שסיע ויחזיר אותם כדי לתת למישהו מסויים "שלוש ארבע דקירות", הנאשם השלים בדוגמא שנתן כי הוא היה נענה לבקשה. הוא בחר דוגמא המתארת אירוע דומה למקרה שפנינו, ארוע מלפני 4 שנים, מעורבות של אחיו הקטן-רוני ואחרים שרפי מעורב בהסעה למקום ובחזרה לאחר מכן. באופן טבעי מיד בתום הסיפור נשאל רפי האם לפני ארבע שנים היה מעורב ברצח לבקשת מישהו, רפי בחר לשתוק (מ"ט 766/14 עמוד 125 תקליטור קובץ 2 מונה 11:38).

במהלכו של יום 3.6.2014 לאחר שהחוקר באסל עודכן מפי המדובר כי רפי בכה וביקש לראות רופא, ולאחר שרפי נפגש עם עורך דינו, הוחלט בהמשך להעבירו לבדיקה פסיכיאטרית בבית חולים רמב"ם (ת/336א).

סנגורו של רפי מייחס חשיבות רבה לדברי באסל בחקירה מיום 3.6.2014 (ת/336ח עמוד 33 ות/116 עמוד 18), בה דיבר החוקר "על "לקיחת" שניהם (הכוונה ליורי ורוני) לאזור התעשייה בקיסריה ולאחר שהתקשרו אליו לשם "איסופם משם", בחינת אימרה זו על רקע כל החקירות עד אותו שלב ודברי רפי מיוזמתו לחוקרים ולמדובר, אינה מראה על "השתלת" מידע, או העלאת נושא אסור, במהלך יום החקירה השלישי, היה מקום לשוב ולקבל תגובת רפי למיוחס לו, שאלה לגיטימית, שאין בה פסול.

ביום 5.6.2014 הובל רפי מתא המעצר לחקירה בימ"ר (תמליל מ"ט 780/14, ת/122א, ת/122ב), רפי חזר על הגרסה שאינו יודע מה עשה לפני 4 שנים.

בשיחה אמר החוקר באסל לרפי "אמרת תבואו מחר אני אספר לכם, נתנו לך יומיים" (מ"ט 781/14 עמודים 3-4 ו-7). הסנגור בונה על אמירה זו (עמוד 171 לסיכומיו) תאוריות שונות, לדבריו מדובר בהבטחה שלא תועדה אותה באים לממש בחלוף יומיים, תאוריות שאין להן תשתית ראיתית בחומר הראיות, כולן מבוססות על עדות רפי שאינה מהימנה בעיניי.

ההסבר לדברי באסל, נמצא בחקירה מיום 3.6.2014 (מ"ט 766/14) בה שוחחו רפי ופרייברג, שהתבקש לבדוק למחר "כמה זמן לוקח להגיע לסופר" אם רפי יספר את האמת, ומכאן שמגיעים החוקרים ביום 5.6.2014 לקחת את רפי לחקירה (ומקליטים את השיחה ברכב), מזכיר לו באסל כי רפי אמר תבואו מחר אספר לכם ואומר לו "נתנו לך יומיים" אמירה שמשתלבת היטב עם דברי רפי בחקירה מיום 3.6.2014. רפי בעמוד 171 לסיכומיו טוען כי לא הבטיח לספר דבר "מחר", טענה שלא מתיישבת עם תוכן דברי רפי מיום 3.6.2014, רפי ביקש שיבדקו לאיזה עונש הוא צפוי, אבל תנאי הכרחי לכך, הודאתו במיוחס זו, הודאה שחייבת להישמע מפיו.

בחקירה מיום 5.6.14 (מ"ט 781/14, ת/121) רפי שב והכחיש מעורבות ברצח ואמר "אני לא יכול להגיד לך דבר שאני לא זוכר אותו בוודאות, למה הייתי שם אם הייתי שם" ובהמשך: "לקחתי מישהו אולי לקחתי אבל אני

לא יודע מה הסיבה שלקחתי..." תוך שהוא מוסיף "או ש.. החזרתי משם אני לא יודע מה הסיבה" (עמוד 19).

בפתח החקירה מיום 6.6.14 (ת/123 מ"ט 794/14, ת/123ב, ת/123ג), הוצג לרפי סרט צילום בו נראים חוקרי משטרה עם אדם נוסף, אותו זיהה רפי כאחיו רוני. בסרט נראו רוני והחוקרים בסמוך למפעל באזור התעשייה הדרומי בקיסריה. לשאלת החוקר האם יכול להיות שלקח את רוני ואת יורי לפארק התעשייה המופיע בצילום? השיב "יכול להיות" (עמוד 2, שורה 14-15).

ביום 12.6.2014 נחקר רפי בקשר לאימרות יורי (ת/125, ת/126ב' מ"ט 850/14 ומ"ט 853/14 ת/127ב), הוא כפר במיוחס לו על ידי יורי. גרסה דומה מסר ביום 17.6.2015 (ת/128ב מ"ט 884/14), בהמשך נערכו בינו לבין אנטולי ובינו לבין המדובב עימותים שתועדו כחלק מאותה חקירה.

ביום 26.6.2014 נחקר רפי בקשר למחקרי התקשורת (ת/129, ת/130ב, ת/130, ת/130ב, מ"ט 956/14, ת/131, ת/131ב).

43. ניתנה לרפי הזדמנות גם בבית משפט להסביר את נוכחותו על פי מחקרי התקשורת בסמוך לזירת הרצח. למרות שבחקירותיו במשטרה טען כי לא זכר פרטים, לפתע בעדותו נזכר בהסעות ספציפיות שהסיע את רוני ויורי, ואפילו פעם אחת ביום שישי בצהרים הסיע אותם כשברשותם נשק מסוג M16 אותו קבלו בצבא כששניהם לובשים מדים (1262-1264 לפרוטוקול), לפתע הוא נזכר לראשונה במקרה נוסף שהוא אוסף את השניים בשעות היום בסוף שבוע מפארק התעשייה בקיסריה, במקום סמוך לזירת האירוע כשהוא מוסיף שהשניים הזיעו (עמוד 1266), גרסאות כבושות אלו לא אוזכרו בחקירותיו במשטרה, וגם לא בתגובתו לכתב האישום, אבל חשוב לזכור כי הוא לא אמר דבר על הסעה במוצאי שבת לאחר חצות מאיזור המפעל בו בוצע הרצח לביתו, מיותר לציין כי השעה החריגה בלילה 00:45 והבאת השניים לביתו, היתה צריכה להישאר חקוקה בזיכרונו והתרשמתי מתוכן שיחותיו עם המדובב כי הוא זוכר היטב את אותו לילה והוא מעדיף שלא לתת הסבר לנוכחותו.

העובדה כי רפי הבחין באותה נסיעה ביום שישי שרוני ויורי נכנסים לרכבו לבושי מדים צבאיים כי בידי אחד מהם רובה M16 רק ממחישה כי לא יכול להיות שרפי יסיע את רוני ורפי לאזור הרצח שלפחות אחד מהם לובש מדים, במוצאי שבת וכאשר בידי אחד מהם נשק והוא לא יבחין בכך, משמע אני משוכנע מעבר לכל ספק סביר כי רפי לא היה נהג תמים שמסיע את רוני ויורי באותו ערב, באותה שעת לילה מאוחרת לקראת 00:45, הוא ידע כי שניהם הולכים לבצע עבירה, באמצעות רובה, בין אם הפעולה תיקרא "לתקתק", "לחסל" ובין אם תיקרא "אוברט" שמשמעה "להרוג" או "לנקות" הוא גם ידע שאחד מהם ילחץ ולחץ על ההדק. ואפנה להסברו של רפי בחקירתו הנגדית מיום 30.12.2015 גם ממנו אני מסיק כי לא ייתכן שרפי לא ראה את הנשק ושימו לב כי הוא מכנה את הנשק "חתיכת ברזל גדולה", שימוש במונח הדומה למונח "שטוקה" ברוסית שמשמעו על פי העדויות "חתיכת ברזל" בו נעשה שימוש בשיחתו עם המדובב:

"ת: לא הגיוני, לא הגיוני, כן? דבר ש, כמו שאת אומרת, שאני לקחתי

אותם עם אם 16, והחזרתי אותם עם אם 16 ואני לא זוכר אם 16, אין דבר כזה. אין דבר כזה. את מדברת על שעות לילה, דיברו איתי על מתי? ב1:00, 2:00 היה האירוע? מדברים על 2:00 בלילה, לא מדובר פה על אקדח קטן, מדובר פה אם 16 שזו חתיכת ברזל גדולה....

ת: אי אפשר להחביא את זה מתחת לחולצה ולהיכנס ככה לאוטו כמו רובוט ללכת ישר...

ת: תשמעי, את יודעת מה? בואי נגיד את הנסיעה אני לא זוכר, אבל אם 16? אי אפשר לשכוח שבליילה, ועוד ב00:00 בלילה, זה צריך להדליק נורה אדומה לכל בן אדם. את לא מדברת פה על אקדח שאפשר להחביא בחולצה. מדובר פה על אם 16, שזה חתיכה של 1.20, 1.30, משהו כזה. אי אפשר להחביא את זה ולהיכנס לאוטו".

אני מצטרף לכל תהייה שתוהה רפי, לא ייתכן שרפי ייקח את השניים עם נשק שהוא "חתיכת ברזל גדולה" כדבריו והוא לא יראה את הנשק, ולאדם תמים זה צריך היה להדליק נורה אדומה, מאחר ושוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי רפי הסיע את רוני יורי לזירת הרצח עם רובה והחזיר אותם מהמקום, אני סבור כי יש לקבוע שהוא ידע היטב כי הם מבצעים רצח.

סנגורו של רפי תוהה בסיכומיו (עמוד 5) כיצד רפי נטל חלק פעיל בהתארגנות ואינו יודע פרטים מהותיים לגבי הרצח, כגון מי נרצח, למה נרצח, היכן נרצח ובאיזה כלי נשק, תהייה זו מבוססת על ההנחה שרפי דובר אמת כאשר טען לחוסר ידיעה, הנחה שאינה נכונה לדעתי, למרות שכפי שאפרט לעיל ובהתחשב בעובדה כי מדובר במשפט פלילי, כל קביעה מעבר למה שהוכח- ידיעת רפי כי הוא מסיע ומחזיר את רוני יורי לזירה בה ירצח אדם באמצעות רובה, טעונה הוכחה ספציפית ומעבר לכל ספק סביר.

כפי שציינתי לעיל, בחלק ניכר מאימרתיו במשטרה ובבית משפט רפי לא אמר אמת, שוכנעתי כי הוא ידע בוודאות כי יורי ורוני מתכננים לבצע רצח, הוא ידע היכן ומתי ולא במקרה הוא הביא את שניהם לזירה ואסף אותם ממנה.

הסנגור מוסיף בעמוד 8 לסיכומי רפי כי "'קיימת בהחלט" אפשרות שרפי התבקש... להסיע ולהחזיר את יורי ורוני מאיזור זירת הפשע" תוך שהוא מוסיף כי אם כך אירע, רפי לא היה מודע למתרחש, הוא חוזר על כך בעמוד 13 לסיכומיו ואפילו טוען כי יורי ככל הנראה ביצע את הרצח (עמוד 31 לסיכומיו). אקדים מאוחר למוקדם ואציין כי גם לאחר ניתוח עדותו של רוני שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי האפשרות המוצגת על ידי הסנגור אכן קרתה אלא שרפי לא היה נהג תמים הוא ידע היטב את מטרת הנסיעה ומטרת החזרת שני הרוצחים מזירת הרצח.

44. מעיון בתמלילי החקירות ובהמשך לשמיעת עדויות החוקרים, המדובר רפי אני משוכנע כי דבריו של רפי נאמרו מרצונו הטוב והחופשי, לא בשל לחץ נפשי, לא בשל עצות שקיבל ולא בשל חקירה משטרתית

בשיטה פסולה, וגם לא בדרך של פיתוי והשאה.

סנגורו של רפי חוזר בסיכומיו על הטענה כי החקירה היתה בשיטה סוגסטיבית, גם לאחר הצפייה בקלטות ועיון בתמלילים איני מוצא כל פגם בשאלות שנשאל רפי על ידי החוקרים. רפי אכן הושפע מתרגילי החקירה, כגון הכנסת אדם מוסווה שהצביע עליו, הצגת רוני כשהוא מצולם עם החוקרים בשטח אזור התעשייה קיסריה, או הצגת יורי סועד עם השוטרים כמעין משתף פעולה, תרגילים אלו לא הביאו את רפי להודאת שווא (כפי שמתוארים דבריו בעמוד 220 לסיכומיו), אלא להודות הודאת אמת מסויגת לגבי חלקים מסוימים, בהתאם להנחות שהניח בדבר ידיעת המשטרה לגבי חלקו והנחתו מה אמרו שותפיו לעבירה.

רפי בסיכומיו (עמוד 223) מבקש לתמוך טענותיו בעדות עורך דין סיבוני שייצגו בשלב המעצר והובא להעיד כעד הגנה, לטעמי עדות עורך דין סיבוני רק מצביעה על ההיפך.

עו"ד סיבוני זומן בדחיפות על ידי רפי למשטרה בערב החג, ביום 3.6.2014 אחר הצהרים לאחר שרפי כבר הודה בחלקו בפני המדובב באותו יום. אמנם הוא פגש ברפי כשהוא "נורא נסער, היה נורא נרגש", רפי אמר לעורך דין סיבוני כי הוא מעוניין לעשות עסקת טיעון והוא מוכן להודות, אך לא סיפר לו כי כבר הודה ולא העלה בפני סנגורו כי אמר דברים בשל לחץ נפשי, פיתוי או יעוץ משפטי ובכלל זה לא אמר לעורך דין סיבוני כי הודה הודאת שווא.

האמור בעמוד 230 לסיכומי רפי לפיו רפי אמר לעו"ד סיבוני כי "החוקרים שתלו בו מידע", אינו נכון. ראו דברי עו"ד סיבוני בחקירתו הנגדית:

" ת: הוא לא אמר לי הודיתי, הוא אמר לי אני רוצה להודות, להגיע לעסקה.

ש: אוקי, אני אומרת לך כעובדה, קח כנתון בסדר? שבאותו יום, במהלך היום לפני הערב רפי הודה גם בפני מדובב, וקשר את עצמו, אני מאוד עדינה, ראשית הודיה גם בחקירה, פעמיים. אם הוא היה אומר לך דבר כזה, הודיתי, סיפרתי שהסעתי, הלכו לחסל, לא משנה, כל מיני מילים בדברים האלה, זה משהו שהיית זוכר. ואם הוא היה אומר לך הודיתי את זה לשווא בדברים שלא עשיתי, אלא שיקרתי, בוודאי שהיית מציף את זה הלאה...

עו"ד סיבוני:

אני גם אמרתי מקודם, אם הוא היה אומר לי, וגם אמרתי לך אני חושב. אם הוא היה אומר לי הודיתי, וכמובן בהמשך הודיתי במשהו שלא עשיתי, אז כמובן שהייתי מציף את זה....

ת: ...אם הוא היה בא ואומר לי הודיתי במידע ששתלו לי, הייתי בא ואומר לו דבר ראשון בחקירה תלך ותגיד, תלך ותגיד בחקירה שמה שאמרתי שיקרתי, זה דבר ראשון. עכשיו, מכיוון שהוא לא בא ואמר לי הודיתי סתם, הוא אמר לי אני מתכוון, אני רוצה להודות סתם, אז אמרתי לו

תעצור את זה פה".

שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי גרסאות ההגנה של רפי, כגון: החוקרים "השתילו בו" מידע שהוא לא ידע עליו או כי רצה לרצות החוקרים ומסר במכוון הודאת שווא, אינן אמיתיות, כולן "נולדו" לאחר הגשת כתב האישום וחפוש דרך מוצא מהעבירות המיוחסות לו.

הסנגור ממעיט מיכולותיו הקוגניטיביות של רפי ומתארו כאדם פשוט מאד, טענת הגנה זו אינה מתיישבת עם התחכום שמייחס הסנגור לרפי שהצליח לטענתו בכל חקירה להבין מתוך השאלות, פרטים לגבי הרצח, אופן ביצועו ועוד לתמרן בהתאם את החקירה תוך שהוא מתמודד עם צוות חקירה מנוסה.

גם הטענה עליה חוזר הסנגור בסיכומיו, כי רפי אינו יודע פרטים נוספים על הרצח מעבר למה שמסר למדובב, לא מתיישבת עם הודאת שווא, דווקא בהודאת שווא מוסרים פרטים אותם לא יודע הנחקר חלקם אם לא כולם אינם אמת ואם רפי היה במצב של לחץ נפשי או שהתנהגותו הושפעה מדברי המדובב, מה מנע ממנו "להמציא" פרטים כגון- המיקום בו המתין, המקום בו אסף ברכבו את יורי ורפי ומה לכאורה אמרו לו השניים במהלך הנסיעות באותו ערב לרבות באשר למניע שהביא לרצח. רפי הקפיד למסור פרטים כלליים נקודתיים בלבד, מבלי שהוא מפליל בצורה מפורטת אותו ואת שותפיו, לטעמי הפרטים שמסר רפי למדובב, הם פרטי אמת ואי מסירת פרטים נוספים לא נובעת מחוסר ידיעה אלא מחוסר רצון לגלות את כל האמת ולהפליל את עצמו, את רוני ויורי.

לסנגור יש הסבר לכאורה לענין זה (עמוד 228 לסיכומיו) לפיו רפי מסר היקף מצומצם מאוד של דברים משום רק פרטי מידע אלו קיבל מחוקריו, טענה זו אינה מתיישבת כאמור עם קו ההגנה של רפי שמתואר כאדם פשוט, מוגבל ביכולותיו במצב נפשי קשה, שפותה על ידי החוקרים, ושהוטעה על ידי המדובב, כאשר בו זמנית טוענת ההגנה כי רפי היה בשליטה, הוא בחר מה להגיד ומה לא להגיד ובחר להגיד דברים בהיקף "מצומצם מאוד" כדברי הסנגור.

שוכנעתי כי המידע היה ידוע לרפי, לא משאלות החוקרים אלא ממעורבותו האישית בביצוע העבירות, ראו למשל ידיעתו על המתנה במרחק של 2.5 ק"מ מזירת הרצח, מידע שלא נמסר על ידי החוקרים והוא תואם את המידע שהופק ממחקרי התקשורת.

עוד אזכיר כי בשלב כתיבת "הפתק", רפי ביקש לעשות הסדר טיעון וגם רצה לברר מה העונש הצפוי לו, גם באותו שלב הוא פעל בתחכום ולא כ"שבר כלי", הוא העלים את הפתק, השתמש בקודים כגון נסיעה לסופר מרקט כהגדרה לסיום ההליך בהסדר והעיקר לא התנהג לאחר מכן כמי שפותה, נשבר, או אוים, הוא לא המשיך לקדם את הודאתו, לא מסר פרטים נוספים מעבר לפרטים שמסר בחקירה עם פרייברג מיום 3.6.2014.

לטענת הסנגור (ראו למשל עמ' 277 לסיכומיו) ביום 5.6.14 הגיעו החוקרים לרפי to collect ורפי למרות מצבו הנפשי או רצונו כטענתו למסור הודאת שווא, הוא מכחיש באותה חקירה את מעורבותו ברצח (ת/121) הוא השאיר את שאלת האיסוף מהמקום כאופציה שלא זכורה לו, מבלי שהוא מסר את מי אסף ולאילו מטרה, לא כך מתנהג מי שלטענתו נשבר מבחינה נפשית, פותה או הוטעה במסגרת "יעוץ משפטי" שקבל.

בטרם סיום פרק זה אשוב ואפנה לפסק דינו של כב' השופט יצחק עמית (פיסקה 11) בעניין זדורוב הנ"ל לעניין מהותה של חקירה:

"תפקיד החוקר הוא מורכב ורגיש. חקירה אינה ראיון של שאלות ותשובות, אלא אינטראקציה דינמית בין חוקר לנחקר, שילוב של "קרב מוחות" והכרת נפש האדם. מעל ראשו של החוקר מרחפים סעיף 12 לפקודת הראיות והלכת יששכרוב. לחוקר אסור לאיים, לפתות, להשיא, לקלל, לבזות, להשפיל, להתבטא באופן שעלול להתפרש כחדירה לתחום המשפטי, ואם החוקר נוקט בתחבולות או משקר לנחקר (למשל, כי כבר נאספו נגדו ראיות מפלילות), הוא מסתכן בהליכה על גבול הלגיטימיות. החוקר האידיאלי אליו אנו שואפים הוא החוקר שדבריו בשובה ונחת נשמעים, החוקר שיוצר אוירה רגועה, ובקיצור - החוקר הטוב. דא עקא, שגם החוקר הטוב מציב בפניו דילמה, שהרי אווירה טובה ורגועה בחקירה עלולה לגרום לחשוד לרצות את החוקר. רוצה לומר, כי בכל הודאה, ללא קשר לתנאים בה ניתנה, יכולה לעלות טענה כנגד דרכי החקירה. זו הסיבה בגינה יש לתעד חקירות בפשעים חמורים בצילום, וכל הודאה יש לבחון לגופה ללא דעה קדומה לגבי כשרותה או פסלותה, הכל לפי החוקר, לפי החקירה ולפי הנחקר".

בפועל למרות כל הפגמים שנפלו לכאורה בחקירה כטענת הסנגור, רפי לא הודה בפני החוקרים בדבר ושמר על אותו קו הגנה "לא זוכר", "יכול להיות", לגבי המרכיב העובדתי של ההסעה, בשום שלב רפי לא אישר בפני החוקרים כי ידע על ביצוע עבירה, מה שלא מנע ממנו משלב מסוים לגשש ולנסות להגיע להסדר טיעון. גישוש שהוא בבחינת ראייה נסיבתית מפלילה שמחזקת את הערכתי כי רפי לא אמר אמת שטען בפני החוקרים כי אינו זוכר מה היה ביום הרצח.

לסיום גם במונחי דוקטרינת הפסלות החקיקתית, אין הצדקה לפסול אימרה כל שהיא מאימרותיו של רפי, ואפנה לעניין ח'ליפה הנ"ל.

רפי פעל לאורך כל הדרך, כפי שנהג גם בעדותו, בתחכום והתחכמות, הוא התאים תשובותיו להערכתו בקשר למצב הראייתי נגדו, הוא מסר דברים מפלילים בפני המדובר ביום 3.6.2014, ניסה להשיג הסדר טיעון לאחר מכן, אבל המשיך לדבוק מול החוקרים בגרסת החפות מנקודת מבטו, כל אימרותיו קבילות ומעורבותו בעבירות המיוחסות לו מבוססת גם על דבריו בפני המדובר שנמסרו מרצון טוב וחופשי.

אימרותיו של רוני- האם מספקות הסבר להימצאותו בזירת הרצח?

45. רוני נעצר ביום 2.6.2014 (ת/56, ת/58), בתאו נתפס פנקס צהוב מתחת למזרן. בביתו נתפס פנקס

עם תרשים (ת/63). רוני נחקר 10 פעמים, לאורך כל חקירותיו כפר וטען כי לא היה באזור זירת הרצח ולא עבד במפעל לפידות.

אתיחס רק לחלק מאותן חקירות ואבהיר כי רוני לא אמר אמירה מפלילה כל שהיא לחוקריו.

התנהגותו המפלילה הבולטת של רוני תועדה בעת האזנות הסתר לשיחות המעורבים. כשנודע לרוני כי מבוצעים מעצרים בגין עבירת הרצח, הוא שוחח עם אתי, אשתו של רפי ואמר לה שתגיד לרפי ש"יסתום את הפה 21 יום" (שיחה 294 לת/1109).

רוני ג דיבר עם יורי (שיחה נוספת שהאזינו לה החוקרים) וליורי הוא אמר שימסור לרפי לברוך לחו"ל לא דרך שדה התעופה והורה להגיד לו שבכל החקירה ישמור על זכות השתיקה (שיחה 157 לת/110 ה-3).

אזכיר כי משנודע לרפי על המעצר הוא צלצל מיידית ליורי כדי לשאול האם הוא או רוני דיברו, לרוני לא היה הסבר בחקירתו הנגדית להתנהגותו המפלילה (עמוד 1637, 1639). האזנה לדברי רוני בשיחותיו אלו עם אתי ועם יורי לא מטילה ספק, לרוני יש סיבה טובה שרפי ישתוק ואם אפשר גם יעלם מהארץ.

התנהגות רוני, יורי ורפי מיד שנודעה להם על חקירה בתיק הרצח, מהווה נדבך חשוב ובעל משקל ראייתי משמעותי במסגרת ראיות התביעה ומתחייבת ממנה "מסקנה מסבכת" (ראו לענין זה ע"פ 1119/11 אבו סרחאן נגד מדינת ישראל (5.5.2015) (להלן-ענין אבו סרחאן) אליו הפנתה המאשימה וע"פ 6504/10 פרחאן נגד מדינת ישראל, פסקה קעז (2.10.2013) אליו הפנה רוני בסיכומיו).

אין מחלוקת כי במועדים כל שהם רוני עבד כמאבטח בחברת שמירה שסיפקה שירותים גם באזור התעשייה קיסריה. רוני לא ידע לנקוב במועדים מדויקים וגם לא בשמות מפעלים עליהם שמר (לפי עדותו בחקירה הראשית, הוא החל לעבוד בשמירה כשהגיע לגיל 18, משמע משנת 2006, אך בהמשך טען כי עבד בעיקר בשנת 2010, עמוד 1484-1486 לפרוטוקול).

בתקופה הרלבנטית לכתב האישום רוני שהיה חייל צה"ל, בפועל הוא נעדר מהשירות והיה עריק מתאריך 28.3.2010 עד 23.7.2011 (ת/69 ועדות רוני עמוד 1484 לפרוטוקול). בשירותו הצבאי היה לו נשק אך ב"כ המאשימה הצהירה כי אין אינדיקציה לכך שבזמן הרצח רוני החזיק את הנשק שקיבל מהצבא (עמוד 674 לפרוטוקול).

מאחר ורוני עבד כאיש אבטחה באזור התעשייה קיסריה הוא אמור היה לדעת היכן הסתובב והיכן עבד. בחקירתו מיום 6.6.2014 (ת/133א1 עמוד 21) הסביר כי מעולם לא ערך סיורים רגליים סביב המפעלים, משום שתפקידו היה לשמור בעמדה סטטית בשער הכניסה לאזור התעשייה (עמוד 21), לעיתים לשם שבירת שגרה הצטרף לסיור רכוב במהלכו היה יושב ליד הנהג ולא היה עושה דבר מעבר לכך ובכלל זה לא ירד מהרכב.

בתום החקירה מיום 6.6.2014 כחלק מתרגיל חקירה נלקח רוני לאזור התעשיה קיסריה למעין הובלה (ת/133ב, ת/133ב1, ת/67), באזור התעשיה הצפוני הוא הצביע על עמדה בכניסה לאזור התעשיה שם שמר בעבר, הצביע על מספר מפעלים בהם עבד, גם שחלפו על רחוב השיטה בו נמצא מפעל לפידות רוני לא הצביע עליו כמקום בו הוא היה או עבד (ת/133ב מ"ט 783/14 עמוד 10). מתוך הרכב הראו החוקרים לרוני את כל השטח החולי שממערב למפעל בו נמצאו עקבות הרוצחים, רוני טען כי לא פטרל שם, ולא היה שם וכי לא היו באזור החולי ארועים חריגים שהיה צריך לטפל בהם (ת/133ב מ"ט 783/14-2 עמודים 2,4). כך נותרה הימצאות בדלי הסיגריות מערב הרצח עם פרופיל הדנ"א שלו ללא הסבר.

46. בחקירתו מיום 15.6.2014 הוצג לרוני תרשים מתוך הפנקס שנתפס בביתו, בעדותו בפניו אישר כי הוא ערך את התרשים, הגם שבחקירה התחמק מלאשר זאת (ת/135 עמוד 21, במהלך החקירה העתיק לבקשתו את התרשים כדרך התחמקות כדי שיראה לעצמו אם כתב ידו בעת הרישום החדש יהיה זהה לכתב היד בתרשים, שני התרשימים צורפו לת/135, ראו גם ת/63).

איני סבור כי יש לתרשים משקל מפליל כל שהוא, לא הוכח מתי נכתב, באיזה הקשר ומהו "השטח" המוזכר בו ובכלל זה מיקומו של כביש 4 שמופיע בתרשים ביחס לזירת הרצח.

יורי בעדותו בהליך המקביל בגרסה המפלילה טען שכשבוע לפני הרצח הוא ורוני הגיעו למקום לשם בדיקת הזירה, אך הוא לא העיד שנערך תרשים לשם כך והוא גם אישר שמעולם לא ראה את התרשים (ת/346 עמוד 948).

בחקירה התשיעית מיום 26.6.2014 (ת/137 מ"ט 953/14), נשאל רוני מספר רב של פעמים האם היה במפעל לפידות (ראו עמוד 12) לדבריו הוא לא זכר את המקום ולא הכיר את השם, הוצגו לו תמונות של איזור המפעל והוא שב וטען כי בשטח החולי הוא לא היה.

47. בפתח המשפט כפר רוני בכל המיוחס לו, במהלך ישיבת ההוכחות מיום 18.2.2015 הוסיף לתשובתה אמירה חדשה שלא הוזכרה כלל עד לאותו מועד, ולפיה "כשנה, שנה וחצי" לפני הרצח הוא היה במשמרת במפעל לפידות למשך 24 שעות ביחד עם חברו דימה איסקוב שעבד בחברת השמירה כפיר.

דימה לא אישר משמרת ספציפית זו בחקירותיו במשטרה (ת/337(36)-מ.ט 892/14 עמוד 45). בעדותו כי אישר כי רוני הצטרף אליו למשמרת של 24 שעות במפעל לפידות, מבלי שהוא ידע להגיד מתי.

אזכיר כי הרצח היה בחודש מאי 2010, אם גרסת רוני נכונה משמע ביום מסוים לא ידוע שהיה בתחילת שנת 2009 עד מאי 2009 הוא היה למשך 24 שעות בתוך שטח המפעל.

לא היה לרוני הסבר בחקירתו הנגדית לשאלה כיצד נזכר בנוכחותו במפעל בשנת 2009 רק ביום 18.2.2015,

למרות שהנושא עלה מספר רב של פעמים בחקירותיו במשטרה. לשאלותי האם הוא יכול למקד יותר את תקופת הזמן בקשר לאותו יום, השתנתה גרסתו ולטענתו הוא נכח במקום "בין חודש 11 לחודש 5" בשנת 2010, כך ששנה-שנה וחצי לפני הרצח הפכה לפתע למספר חודשים לפני הרצח, ככל שהזמן חלף משלילה מוחלטת, הפכה גרסתו לנוכחות במפעל, בשנת 2010.

איני מאמין לרוני כי הוא היה באותה משמרת, במסגרת החקירות לא רק שרוני נשאל ספציפית על מפעל לפידות, החוקרים גם לקחו אותו להובלה באזור תעשייה קיסריה, הם חלפו ליד מפעל לפידות, הצביעו לו על השטח החולי הצמוד למפעל ורוני לא העלה ולו ברמז קשר בינו לבין המקום, גם לאחר שנחשף בפניו כל חומר החקירה בעקבות הגשת כתב האישום, הוא לא מצא לנכון בתגובה לכתב האישום מיום 30.12.2014 להזכיר נוכחותו במפעל.

איני מאמין לרוני גם בשל השינוי בגרסאות לגבי המועד בו נכח לכאורה במפעל. משאזכר הנושא לראשונה במשפט נטען כי האירוע היה כשנה, שנה וחצי לפני הרצח, בעדותו טען כי הרצח "היה קצת אחרי שעבדנו שם". ושהתבקש להיות ספציפי טען שמאחר והרצח היה במאי, טען כי השמירה הייתה מנובמבר 2009 ועד מאי 2010.

איני מייחס חשיבות כל שהיא לאותה שמירה, מאחר וגם אם הגרסה נכונה-ואיני מאמין לרוני כי כך היה, בעדותו הבהיר כי הוא לא יצא אל מחוץ לגדר המפעל, לא הגיע לאזור השיחים בו נמצאו בדלי הסיגריות וגם לא לשטח החולי בו נמצאו העקבות ואזכיר כי בדלי הסיגריות כמו גם העקבות שהובילו אליהם היו טריים, ולא מלפני "שנה, שנה וחצי".

48. רוני טען לאורך כל הדרך גם לאחר חשיפת גרסתו הכבושה כי לא היה באזור השיח בו נמצאו בדלי הסיגריות, באופן תמוה במהלך חקירתו הנגדית לפתע השתמע כי הוא יודע היטב מאיזה איזור בשטח החולי ניתן לראות את השומר, אמירה מפלילה ומפתיעה לגבי מי שלגרסתו לא היה שם, (עמוד 1564 לפרוטוקול).

הייתה לו אמירה מפלילה נוספת בעדותו, כדי לסתור את אמינות יורי טען רוני כי יורי אמר שנורו ארבעה כדורים ובפועל נורו חמישה (עמוד 1596 ו-1601), כיצד יודע רוני כמה כדורים נורו אם לא היה במקום, וכפי שהראיתי בגופה נמצאו 6 פצעי כניסה, בכתב האישום נטען כי נורו 6 כדורים, המומחים הניחו כאמור כי קליע אחד פגע באספלט וחדר שוב לגופו של המנוח, רק הרוצח יודע כמה כדורים ירה ולו היה מסתמך רוני על כתב האישום נגדו הוא היה טוען כי נורו 6 כדורים, את העובדה כי נורו 5 כדורים יודע מי שנוכח בעת ביצוע הרצח.

רוני עשה עליו רושם של עד שמודע לכל המתרחש, לאורך כל חקירתו כפר במיוחס לו, עדותו אינה אמינה עליי והעיקר הוא כי אין לו הסבר להימצאות פרופיל הדנ"א שלו בזירת הרצח. אני רואה בהתנהגותו מפלילה שהתבטאה בשיחתו עם אתי אשתו של רפי ועם יורי, עובר למעצרים, התנהגות המחזקת את ראיות התביעה.

בטרם סיום אציון, זמן שיפוטי יקר בוזבז בניסיון הסנגורים להוכיח כי פרטי הרצח דלפו מיד לאחריו לגורמים שונים, שאלה שבדיעבד הפכה למיותרת מאחר ושני הנאשמים לא טענו כי הם ידעו פרטים מסוימים על הרצח מפיו של משהו. דניאל מנביץ חבר ילדות של רוני ודימה איסקוב חבר אחר לא שוחחו איתם על הרצח ואתיחס לכך גם בעת ניתוח עדותו של יורי.

עדות ואימרות יורי

49. יורי זומן פעמיים כעד במשפט והוא סרב להעיד, בפעם הראשונה ביום 7.12.2016 הוא סרב להעיד בטענה כי הוא עומד להחקר כנאשם במשפטו בתיק המקביל, תפ"ח 793-07-14, ומשזומן שוב לאחר שהעיד במשפטו עמד על סרובו בישיבת 3.3.2016 הפעם מנימוק אחר, הוא מחכה שמשפטו יסתיים.

בנסיבות אלו ולאחר שמיעת טענות הצדדים התרנו הגשת כל אימרותיו מכוח סעיף 10א(ב) לפקודת הראיות, שוכנעתי כי יורי סרב להעיד מאחר ואמצעי פסול הניא אותו לכך. ראו לעניין זה ע"פ 7679/14 **זהאדה נגד מדינת ישראל** (15.8.2016) (להלן- עניין זהאדה) ובו סקירת ההלכות בנושא העד השותק לרבות הקביעה בדנ"פ 4390/91 **מדינת ישראל נ' חג' יחיא**, פ"ד מז(3), 661, 671 (1993) וכך נקבע:

"ההלכה האמורה אשר נקבעה בעניין חג' יחיא נותרה על כנה עד ימינו אנו, וכוחה יפה גם במקום בו עסקינן בשתיקתו של שותף לעבירה (זאת, בכפוף להתעצמות הדרישה לחיזוק ראיות...), מן הדברים האמורים יוצא, כי עצם שתיקתו של אברהם על דוכן העדים אין בה כדי לפסול את קבילותן של אמרותיו במשטרה, ככל שהתקיימו יתר התנאים בסעיף 10א לפקודת הראיות".

הלכה זו תקפה גם היום ולכן אימרותיו של יורי שותפם לעבירה של הנאשמים קבילות והכל בכפוף לבחינת טענות הנאשמים בדבר עמידתן בדוקטרינת הפסילה הפסיקתית, בחינה אותה אעשה בהמשך.

הספקולציות שעושה סנגורו של רפי (עמוד 69 לסיכומיו) לפיו למרות התחייבותה של המאשימה כלפי יורי כי לא תעשה שימוש בעדותו, הוא היה רשאי שלא לתת בה אמון מאחר והמאשימה אינה שומרת על דיני הראיות ועל זכויות נאשמים, הינן טענות חסרות בסיס.

לא על פי התנהגות ב"כ המאשימה לאורך כל הדיון לפנינו ולא על פי העובדה כי משפטים מתנהלים באולם בית משפט וחזקה על בית משפט שהיה אוכף התחייבות שכזו במלואה.

אין מחלוקת כי משנמנע מהנאשמים לחקור בחקירה נגדית יעילה את יורי נפגעה בצורה משמעותית יכולת ההגנה שלהם ככל שיינתן לדבריו משקל מרכזי, ולכן לא במקרה הותרתי ניתוח אימרותיו של יורי רק לשלב זה.

לטעמי גם ללא אימרות יורי הציגה המאשימה ראיות המצביעות מעבר לספק סביר כי שני הנאשמים קשרו קשר לרצוח את המנוח ואף יישומו זאת בפועל, לגבי חלקו של רפי אתייחס בפרק מבצעים בצוותא בהמשך.

חשוב להדגיש כי אין בעובדה כי יורי לא נחקר נגדית כדי לפסול אימרותיו, ראו לענין זה ע"פ 4456/14 קלנר נגד מדינת ישראל (29.12.2015):

"אם כן, גישתו של בית משפט זה היא כי החקירה הנגדית כשלעצמה איננה המטרה, כי אם האמצעי להשגת התכלית של גילוי האמת ועשיית משפט צדק. הערכים המוגנים אשר להשגתם משמשת החקירה הנגדית כאמצעי, הם הזכות להתגונן וחקר האמת, והפגיעה בערכים אלו, ולא עצם הפגיעה בזכות לחקירה נגדית, היא זו שתגרור את פסילת העדות. נראה, כי גם המחוקק ביטא גישה דומה, לפיה החקירה הנגדית מהווה אמצעי יעיל לגילוי האמת אך אינה חזות הכל, עם חקיקתו של סעיף 10א(ב) לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971 (להלן: פקודת הראיות). סעיף זה מאפשר הגשת אמרת חוץ של אדם - מבלי שתתאפשר חקירתו בבית המשפט כלל - במקרים שבהם בית המשפט שוכנע כי אמצעי פסול שימש להניא או למנוע את נותן האמרה מלהעיד... אם כן, גם אם נפגמה החקירה הנגדית, העדות עדיין קבילה, ויש לבחון את משקלה".

50. לאור האמור לעיל אימרותיו של יורי קבילות ויצוין כי הוכחו כל יתר תנאי סעיף 10 א לפקודת הראיות. גם כאן אני סבור כי יש לייחס את המשקל המכריע לשיחות יורי עם אנטולי השוטר המסווה, באותו שלב יורי דיבר באופן חופשי ומרצון כשהוא אינו יודע כי הוא מוקלט או כי מדובר בהליך חקירה. אימרותיו ייבחנו בזירות תוך התייחסות לאפשרות כי הוא מתרברב ומנסה להרשים את בן שיחו.

לאחר שעיינתי בהודעותיו של יורי ופרוטוקול עדותו בהליך שנוהל נגדו (ת/346א), ולאחר בחינת טענות הצדדים בסיכומיהם, שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי אימרות יורי בפני אנטולי מהוות חיזוק נוסף לראיות התביעה וכי יורי שהיה השותף השלישי לאותו קשר פלילי, הודה במעורבות של שני הנאשמים ברצח המנוח.

51. אנטולי שהיה שוטר שהופעל באופן סמוי נפגש עם יורי מיום 6.4.2014 וכך במהלך כחודשיים, ניסה לזכות באמונו, לבדוק אם יורי קשור ברצח, מכוח היותו חבר של רוני שכזכור נמצאה התאמה בין הפרופיל הגנטי של רוני לבין אחד משני המעשנים בסמוך לשיח בקרבה גדולה מאוד לזירת הרצח.

לא מצאתי פגם כל שהוא בדרך הפעלתו של אנטולי, שוכנעתי כי לא היה לו מידע מוקדם על הרצח ומקור המידע היה יורי בלבד (ראו עדות אנטולי בעמוד 1163 לפרוטוקול ועדות אורילוב, קצין הסוכנים עמודים 493-494).

אך טבעי שבמהלך השיחות בין אנטולי ויורי הופנו החיציים גם אל רוני ואיני מוצא פגם אם בשלב מסוים הציע אנטולי ליורי כי הוא יסיע אותו ואת אשתו של רוני לבקר את רוני שהיה עצור באותה עת (עמוד 1188

לפרוטוקול). גם תמליל השיחה (ת/239א מ.ט 471/4 עמוד 4) לא מראה אחרת, אנטולי דיבר באותה שיחה על כוונה לנסוע לעפולה ועלתה האפשרות מצידו של יורי לשלב נסיעה זו למקום שהייתו של רוני במעצר.

בעניין זה פרטה המאשימה בעמוד 60 לסיכומיה את התנאים כבדי המשקל שהוצבו להפעלת אנטולי בנסיבות מיוחדות אלו ואני אדגיש מתוכם את השימוש בשוטר (להבדיל מעבריו), העדר תמורה או תמריץ לאנטולי לשם השגת מידע כגון הודאה, ואי מסירת פרטים לאנטולי מטעם המפעילים אודות הרצח והמעורבים, הוכח כי תנאים אלו קוימו במקרה זה.

זה השלב לשבח את דרך ניהול החקירה. המשטרה פעלה בתחום, אנטולי הציג עצמו כמי שעוסק בהעברת רכבים של תיירים, ולא ברור לי מה הפגם שמוצאים בכך הסגורים (סעיף 11 לסיכומי רפי ועמוד 82 לסיכומי רוני). גם אם יש בכך רמז לעבודה לא חוקית, אין בכך פסול ואזכיר כי המטרה היתה לקנות את אמונו של יורי ואין פגם ברמיזה לביצוע עבודה לא חוקית. המטרה הייתה בין השאר לבדוק האם ליורי יש מעצורים או מגבלות כשמדובר בהתנהגות המצריכה לעבור על החוק והרי בהמשך ביקש אנטולי את עזרת יורי בהעברת כלי נשק ממקום למקום. בהמשך הפגיש אנטולי את יורי עם שוטר שהוצג כאוליגרך שמבקש את שכירת שרותיהם לשם ביצוע רצח לכאורה, הכל כדי לגרות את יורי לספר על עברו בתחום, במידה ויש כזה. דרך זו לא הביאה לאמירת דברים לא נכונים על ידי יורי כטענת סגורו של רפי, יורי שוחח עם אנטולי מרצונו הטוב והחופשי מבלי שהוא יודע כי הוא מדבר עם איש משטרה.

52. הנאשמים בסיכומיהם טוענים כי אימרתיו של יורי בפני אנטולי פסולות, בשל הפגיעה בזכויותיו, אי עמידתו בתנאי סעיף 12 לפקודת הראיות ומכוח ההלכה שנקבעה בע"פ 5121/98 **יששכרוב נ' התובע הצבאי הראשי** (4.1.2006) (פיסקה 76) (להלן: עניין יששכרוב) לפיה תיפסל ראייה כאשר בית משפט "נוכח לדעת כי הראייה הושגה שלא כדין וקבלתה במשפט תיצור פגיעה מהותית בזכותו של הנאשם להליך הוגן".

אשר להחלת דוקטרינת הפסילה הפסיקתית על אימרות עד אפנה לניתוח הסוגיה בעניין זהאדה הנ"ל, בה נקבע כי יש דעות לכאן ולכאן בבית המשפט העליון (ראו סעיף 48 לפסק דינו של כב' השופט נעם סולברג וזאת בניגוד לנטען על ידי רוני בעמוד 82 לסיכומיו). בעניין זהאדה לא נקבעה הלכה בנושא.

למרות זאת אבחן האם קבלת אימרתיו של יורי כראייה מתאפשרת לאור המבחן שנקבע בעניין יששכרוב. עוד חשוב לזכור כי דוקטרינת הפסילה הפסיקתית, קובעת כלל של בטלות יחסית, וכי "לא כל סטיה מכללי החקירה ולא כל אמצעי שהופעל בחקירה, גם אם אינם מקובלים על בית המשפט, יביא לפסילת הראייה", (עניין יששכרוב עמוד 563), בסופו של יום שאלת הקבילות מסורה לשיקול דעתו של בית המשפט, גם במקרים בהם נפגעת הזכות להיוועצות והזכות מפני הפללה עצמית.

לצורך ביצוע האיזון הראוי על בית המשפט לבחון, בין היתר, את אופייה וחומרתה של אי-החוקיות שהיתה כרוכה בהשגת הראייה, את מידת ההשפעה שהיתה לאי-החוקיות על מהימנותה, ואת הנזק שייגרם מפסילת הראייה

לעומת התועלת שתצמח מכך (עניין יששכרוב, בעמוד 562-567).

לאחר שבחנתי את האמור לעיל ואת הנסיבות בהן מסר יורי את אימרותיו בפני אנטולי השוטר הסמוי, שוכנעתי כי הפגמים הנטענים אינם עומדים בתנאים הנדרשים לשם פסילת אימרותיו של יורי.

כזכור יורי היה חשוד פוטנציאלי ובמסגרת חקירה סמויה הוא נפגש עם אנטולי שוחח איתו, מבלי שהוא מוזהר בקשר לזכות אי הפללה עצמית וזכותו להיוועץ עורך דין, רוני בסיכומיו סבור כי די בכך כדי להביא לפסילת אימרות יורי.

טענה זו יש לדחות מכל וכל, לו צודק הסנגור למעשה כל חקירה חייבת להיות גלויה, לא לכך נועדה הלכת יששכרוב שנסיונותיה שונות לחלוטין. ואזכיר כי גם לענין הפללת מדובבים נקבע כי "הפעלת מדובב כשלעצמה אינה מפרה את הזכות לאי הפללה עצמית" (ראו דנ"פ 6341/09 **מדינת ישראל נגד עזבון המנוח אלזם ז"ל** (11.10.2009)).

על פי תמליל השיחות שבין יורי לאנטולי ניתן להתרשם כי יורי משוחח עם אנטולי מרצונו החופשי, במהלך הקשר, התפתחו ביניהם יחסי אמון, בתחילת הדרך יורי שמר בדיסקרטיות על המידע ולאט לאט פתח את ליבו, יורי יכול היה לו רצה בכך, לנתק מגע מאנטולי ולא לדבר איתו. באותם ימים ובאותן שיחות, לא כפו על יורי כפייה כל שהיא, הוא היה חופשי לפגוש את אנטולי, להתייעץ עם מי שרצה להתייעץ ומבחינתו אנטולי היה אדם פרטי ולא שוטר, גם במונחי הלכת יששכרוב אימרות יורי מהוות ראיה מהימנה וחשוב להזכיר כי יורי לא היה עצור באותו מועד ולא היה נתון בלחץ כל שהוא.

השיחות המהותיות תועדו בהקלטה, יורי למעשה לא מתכחש לאמירתו, הוכח מעדויות החוקרים כי החקירה בתחילתה הגיעה למבוי סתום, ואזכיר כי עד היום לא הוכח מניע לרצח, מניע שלעיתים מצביע על חשודים פוטנציאליים. משהתגלה "ניצוץ" אפשרי בדרך של זיהוי פרופיל דנ"א של רוני בסמוך לזירה, הסבירו החוקרים כי במקרה זה ראוי היה לעשות שימוש בהפעלת שוטר מוסווה (אנטולי) בשל החשש שפעילות חקירתית גלויה על בסיס הראיות הראשוניות המסבכות והמפלילות את רוני או יורי לא יביאו לקידום החקירה שממילא כבר נעצרה לכ- 3.5 שנים.

במצב מיוחד זה, נוצר צורך הכרחי של פעולה בדרך זו ואני סבור כי המאשימה איזנה בצורה ראויה את זכויות יורי החשוד הפוטנציאלי מול האינטרס הציבורי בחשיפת רוצחיו של המנוח. לאחר קריאת כל תמלילי שיחותיו של יורי, ניתן לראות כי הוא מוסר דברים מרצון חופשי, והדבר בולט במקרים בהם הוא מסרב להרחיב או למסור פרטים. הפעלת אנטולי נעשתה באופן זהיר תוך נקיטת אמצעי זהירות משמעותיים במטרה להבטיח הליך הוגן, מיותר לציין כי לו עמדת הסנגור נכונה, הרי שכל ענף האזנות הסתר לא היה קיים על פי דיני הראיות, הייתכן כי לפני ביצוע האזנת סתר יש ליידע את החשוד בדבר זכות השתיקה או הזכות להיוועץ בעורך דין. זכויות אלו זכויות חשובות, הן נכנסות לתוקף רק מרגע מעצרו/עיכובו של חשוד (לטענות בדבר פגיעה בזכויות יורי בעת חקירתו במשטרה לא אתייחס מאחר ואיני מבסס על הודעותיו במשטרה ממצא כל שהוא).

מהשערותיו של רפי בסיכומיו (עמודים 35 ו-39) בדבר דברים שהוחלפו לכאורה בין יורי ואנטולי שאין להן ביטוי באימרות יורי או בעדות אנטולי, אתעלם, לא רק משום שמדובר בהשערות בלבד, אלא גם משום שהסנגור מסתמך על הודעת אנטולי. ת/239 שלא הוגשה כראיה לאמיתות התוכן.

על פי התרשמותי הפעלת שוטר מוסווה בתיק זה הייתה הכרח בל יגונה, ההפעלה בוצעה בהגינות ובצורה ראויה. בית המשפט העליון התייחס לא אחת להפעלת סוכנים כהכרח בל יגונה כשבדרך זו ניתן לתרום לחשיפתן של עבירות ולהעמדתן של עבריינים לדין, או אז אין מנוס מלעשות שימוש גם באמצעי חקירה זה (ראו למשל ע"פ 1520/97 **חדד נ' מדינת ישראל**, פ"ד נה(2) 337, 348-350; ע"פ 4577/98 **דיין נ' מדינת ישראל**, פ"ד נה(2) 405 (2001)), הודעותיו של יורי כעד קבילות, ואין בסיס לטענת הסנגורים כי נפגעו זכויותיו של יורי.

לכן אמליץ לחברי לקבוע כי אימרותיו של יורי לאנטולי קבילות, משקלן משמעותי, ככל שמדובר בשיחות המוקלטות בהן הוא קושר את עצמו, את רוני ואת רפי לרצח והן מצטרפות ליתר הראיות בתיק זה ופועלות לחובת הנאשמים.

53. לאחר מעצרו, יורי תוחקר ותושאל במשטרה 16 פעמים, בחקירה החמישית מיום 10.6.2014 (מ"ט 828/14 דיסק 1 קובץ 3 מונה 3:10), יורי מסר גרסה המהווה ראשית הודאה לטענת המאשימה, ולאחר מכן חזר בו ממנה. בעדותו בהליך המקביל חזר לגרסת "ראשית ההודאה" עם שינויים.

אני אסתמך כאמור רק על אימרות מפלילות שמסר יורי בפני אנטולי השוטר המוסווה.

יורי פגש לראשונה באנטולי ביום 6.4.2014 והם היו בקשר עד מעצרו ביום 1.6.2014, בפעולת חקירה מתוככמת ומרשימה נשלח אנטולי לעבוד כטבח במסעדה בה עבד יורי ותחת פיקוחו. כך נרקם בהדרגה בין השניים קשר של חברות ואמון (אנטולי העיד בפניו ופרוטוקול עדותו מהתיק המקביל (עם השחרות) הוגש אף הוא בהסכמה (ת/346)).

השיחות בין אנטולי לבין יורי במטבח המסעדה לא הוקלטו מסיבות טכניות (עדות אנטולי 1186, עדות המפעילים אורילוב עמוד 415 ואיפרגן 499-500).

בעדותם הבהירו אנטולי ומפעליו כי בתחילת הפעלתו כשוטר מוסווה, ובטרם פגש את יורי נמסרו לו פרטים מצומצמים בלבד אודותיו, הכוללים את שמו, מקום מגוריו, מקום עבודתו והוצגה בפניו תמונתו. לדברי אנטולי מטרת החקירה כפי שהוגדרה לו בתחילה היתה "להתחבר ליורי" מבלי שהוא ידע את מטרת החקירה, ומבלי שקיבל תמורה עבור הפעלתו.

54. אין בכונתי להתייחס לכל תוכן השיחות בין יורי לאנטולי וייתכן כי חלקן כוללות דברי התרברבות ושקרים

כדי להרשים.

בשיחה מיום 13.5.2014 (ת/262 א עמוד 20-21, מ"ט 581/14, החל ממונה 57:00), יורי מספר כי היה מעורב בירי, שהמשטרה לא יודעת מזה כי "בן אדם מת, לא פצוע", לדבריו אף אחד לא נשאר בחיים, המשטרה חיפשה "ולא מצאה כלום" ואם המשטרה הייתה יודעת "כנראה לא הייתי יושב לידך". הוא מכנה את אותה פעולה "עבודה" אותה ביצע לפני שנים בשיתוף עם מישהו, ובתמורה קיבלו 50,000 ש"ח (ת/262 ב מ"ט 581/14 עמוד 20-21) הוא מספר כי המעשה בוצע ב"מקום שקט, מקום שאין בו קהל", (ת/262 ב עמודים 22-23) ואז הוא מתאר כך, "בן אדם טייל, הסתובב, חטף שני כדורים, נפל, חטף עוד 2, וידוי וזהו" (עמ' 25, ש' 25-26), כששאל אנטולי "מה עם התרמילים", השיב הנאשם "לקחנו אותם" (ש' 29).

אם נשוב לרגע ונזכור את הנתונים העולים מצפיה בסרטון מצלמת האבטחה וניתוח הגופה, המנוח נרצח כשהורים המשיכו לירות בו שהוא שכוב על הרצפה (ראו חוות דעת פיאמנטה ת/33 ועדותו 425-420), ואחד מהרוצחים נראה אוסף דבר מה מהרצפה מיד לאחר הירי, תנועה המתיישבת עם איסוף תרמיל, העובדה שנמצאו 5 תרמילים בזירה, אינה שוללת את גרסת יורי ואזכיר כי האירוע היה בלילה לאחר חצות ולא ניתן היה לאתר בהכרח את כל התרמילים. יורי מספר באותה שיחה מיום 13.5.2014 כי האירוע המדובר היה לפני 3-4 שנים (עמוד 29), אזכיר כי הרצח ארע ביום 23.5.2010.

בשיחה מיום 15/5/2014 סיפר יורי לאנטולי כי עשה את "העבודה" אל מול מצלמות האבטחה, אולם, לדבריו, היה מכוסה כך שלא יכלו לראות אפילו איזה צבע עור יש לו (ת/138 א, עמ' 20, ש' 32-33) והוא משלים את תיאור הביצוע "אתה מתכנן לעצמך נתיב בריחה, איפה יחכה לך אוטו" והוא מסביר כי ברכב המתין נהג.

ושם נחזור לשיחות של רפי עם המדובר, ולמצלמות האבטחה. לא ניתן היה לזהות את הרוצחים על פי מצלמות האבטחה. רפי המתין לדבריו ליורי ולרוני ברכב במרחק 2.5 ק"מ מהמקום, גם בנושא זה מחזק יורי את הראיות נגד רפי ורוני.

בהמשך השיחה (עמוד 27-28) מדבר יורי בבירור על תכנית שבוצעה על ידו ועוד שני אנשים. (בעדותו ת/346 א דיבר על תכנון שכלל את רוני ורפי עמוד 933) ויורי מוסיף ומתאר את דרך התקשורת עם רכב המילוט, "אני עושה 2 צלצולים ומנתק, לבן אדם אחד, הוא כבר יודע מה זה 2 צלצולים", אימרה זו תואמת את הביצוע המשולש יורי, רוני ורפי ואת מחקרי התקשורת ופלטי השיחות בין יורי לרפי, ואף היא מחזקת את המסקנות העולות מאותה תקשורת, מספר פעמים של יצירת קשר בדרך של חיוג/ניתוק והכל בשעת לילה מאוחרת כחצי שעה לאחר הרצח.

עוד יורי מתאר (ת/263 א עמוד 29) כי הם הגיעו למקום, ברגל ומיותר להזכיר את סימני עקבות הנעליים בחול ובעמוד 20 הוא מתאר כי הם היו מכוסים כך שלא ניתן לראותם.

ביום 26.5.2014 בשיחה במלון דניאל, בה לכאורה הופגש יורי עם מזמין עבודה חדשה האוליגרך, נשאל יורי מה עם הבחור שעבד איתך אז, ומתשובתו עולה בבירור כי מדובר ברוני שאינו זמין כי הוא בכלא, (ת/268 א מ"ט 667/14- עמוד 16).

לא מקובלת עלי טענת רוני (עמוד 56-57 לסיכומין) לפיה אנטולי שם בפיו של יורי את השם רוני, אנטולי ויורי נסעו לבקר את רוני שהיה עצור באותה עת ויורי מדבר במפורש על אותו אדם-רוני. ואזכיר כי רפי ספר למדובר כי את הרצח ביצעו רוני ויורי, והנה החיזוק המשמעותי מפיו של שותף העבירה, רוני נטל חלק באותו רצח.

במהלך שיחה מיום 28.5.2014 מספר יורי על הרצח כך (ת/271ב, עמוד 7,8,12) "הגענו למקום ברגל, היו לנו איזה שתי דקות עד שמיעות ניידות, "ניידות סיוור לא משנה", הוא מסביר כי מדובר בשטח, אמצע שדה, "באזור מפעלים", בו יש סיוורים. תיאור התואם במדויק את זירת הרצח.

ובהמשך השיחה מתאר יורי את הביצוע עצמו (ת/271ב עמודים 16,17) ומסביר כי הירי בוצע דרך גדר שער ענקית, בדיוק כמתואר במצלמות האבטחה, הוא מוסיף ומתאר כי רוני טיפס על הגדר כדי לאסוף תרמילים.

אמנם אין תיעוד לטיפוס על הגדר, אך איני סבור כי יש בכך כדי לפגוע באמינות אימרת יורי.

המומחה ד"ר כפתורי ניתח בחוות דעתו את העובדה כי מצלמת האבטחה לא מצלמת ברצף והסביר כי רק תנועה גדולה ומשמעותית מתגלה על ידי המצלמה (ת/22 עמוד 3), ובעדותו (עמוד 803) הסביר כי ייתכן והמצלמה לא תזהה תנועה בשדה הראיה ולכן לא תצלם את אותה תנועה, אני סבור כי יש לקבוע כי לא הוכחה קפיצה מעל הגדר, אך אין בכך לפגום במשקל אימרתיו של יורי, אין מחלוקת כי לא כל דבריו של יורי אמת ואזכיר כי הוא מתאר אירוע בפני אנטולי "מזמין עבודה" אותו הוא רוצה להרשים.

55. חשיבות רבה הייתה לנוכחות אנטולי ביום 1.6.2014 בעת שיורי קבל טלפון ובו הודעה כי רפי נעצר בגין הרצח, תגובותיו האוטנטיות של יורי קשרו את יורי, רוני ורפי לרצח.

באותו יום נסעו אנטולי ויורי לבאר שבע על מנת לתכנן את "העבודה" הבאה, הנסיעה תועדה באמצעות מכשיר הקלטה שהיה ברכב (מ"ט 728/14) ומכשיר הקלטה שהיה על גופו של אנטולי (מ"ט 729/14). לענין זה הוכן תמליל ת/276 (סומן תרפה/26 חיסיון) המכסה את תחילת הנסיעה (ראו עמוד 4 שורה 8 בו מוזכרת שיחה על תחנת דלק פז ובהמשך תמליל ת/276 שמתחיל בשיחה על תחנת דלק, מסומן תשמל ותשמב).

רוני (עמוד 29 לסיכומין) טוען כי לא ניתן לתת משקל לדבריו של יורי באותה שיחה מאחר ומעין בתמלילים עולה כי לא מתועדת כל השיחה. תוך שהוא מפנה לעמוד 2 של ת/276 לפיו לא ניתן היה לפענח חלק של שיחה במשך כשעה, עוד הוא מוסיף כי חלקים רבים לא מובנים וההקלטה אינה איכותית.

מעיון בתמלילים ולאחר שמיעת העדויות שוכנעתי כי לא נעשתה עריכה או הפסקת הקלטה במכוון, בהתחשב בשיחה הארוכה שנמשכה מספר שעות, אין בעובדה כי לא נשמעת השיחה במלואה כדי לאיין את דברי יורי ואזכיר כי רוב הדברים תועדו במקביל בשני מכשירי הקלטה כך שניתן להשלים את החסר ובנוסף נשמעה עדותו של השוטר הסמוי אנטולי שהיה צד ישיר לשיחה ושמע את הדברים ישירות מפי יורי.

לדברי אנטולי משהגיעו לחנות במדרחוב בבאר שבע, יורי קיבל שיחת טלפון, אשר את תוכנה לא שמע, אולם, יורי נראה "המום" לאחר אותה השיחה. בדיוק באותו זמן נודע לרפי מאשתו כי המשטרה מבקשת לעוצרו בעבירת רצח והוא התקשר מייד ליורי (שיחה 840 לת/110 א-18) כדי לשאול אם רוני דיבר, חשובה לענין זה תגובתו המיידית של יורי בשיחה עם אנטולי (ת/276 סומן תשמב, מ"ט 729/14 עמודים 2-5, מונה 4:32). בשיחה זו מסביר יורי לאנטולי כי השיחה קשורה באירוע בו יורי ושותפו היו מעורבים והוא מוסיף את האמירה כי רפי שהתקשר כעת "הוא היה רכב מילוט שלנו, הנהג מילוט". ובכך יורי סגר את כל הקצוות בשיחה קודמת אמר יורי שרוני שביצע איתו את העבודה והוא כעת בכלא ולכן לא זמין לעבודה חדשה (ת/276 עמוד 12) ובתגובה לשיחת רפי הוא מסביר לאנטולי שרפי היה נהג המילוט.

תיאור התפקידים בשיחה זו של יורי תואם לחלוטין את גרסת רפי בפני המדובר.

עוד חשוב להפנות לאמירה נוספת של יורי בקשר לרפי לשאלה האם הוא ידע למה הם היו שם, הוא משיב בחיוב והוא מוסיף (ת/276 עמודים 7-8) "רפי ידע מזה כן. התפקיד של רפי היה בענין זה רק לשים אותנו ולקחת אותנו. זה הכל. הוא היה בבית בזמן הזה", (אמירה המתיישבת עם מחקרי התקשורת ודברי רפי למדובר).

בהמשך שב יורי ומתאר את זירת הארוע (עמוד 12), זירה בה הרבה שיחים, הרבה שטח, הרבה חול, רפי היה באוטו, הוא ידע מזה, " והוא שב ומתאר את צורת התקשורת עם רפי "חיברנו את הטלפונים חזרה, עשינו חיוג וניתקנו, אז הוא יודע שזה הסימן שלו להגיע, כדי שלא יהיה איתור של שום דבר".

אזכיר כי לפי מחקרי התקשורת היה "חיבור בחזרה" של הטלפונים של יורי ורפי שדממו למשך כשלוש שעות, עד כחצי שעה לאחר הרצח.

עוד מוסיף יורי כי הם היו "מכוסים" כך שלא ניתן היה לזהותם (ת/276 עמודים 11-12).

לאחר מכן שנחשף יורי בנוכחות אנטולי לפרסום כתבה ב-YNET בה דובר על רצח של שומר במפעל בפארק התעשייה בקיסריה אשר נורה למוות על ידי רוצח שכיר. יורי צפה בכתבה ואומר לאנטולי "זה הסיפור", זה מה שאנחנו עשינו (ת/300)13, ת/276 עמוד 17,20 והוא מכנה עצמו שותף לעבירה (עמוד 19) ומסביר כי הארוע היה לפני 4 שנים והוא צפוי לחמש עשרה שנה.

זה השלב לשוב ולהזכיר כי התנהגות יורי בשלב זה הינה ראייה נסיבתית נוספת, ראייה מפלילה, יורי ששמע מרפי על מעצרו הצפוי בתיק רצח, שומר על קור רוח וזהירות בשיחה עימו, אך מיד בתום השיחה הפך לחוץ מאוד

וחשש שגם הוא ייעצר ואף ישא בעונש מאסר ממושך, התנהגות מפלילה המצטרפת להתנהגותם המפלילה של רוני ורפי מאותו יום כמתואר לעיל, שוב ראו ענין אבו סרחאן הנ"ל. [רוני בעמוד 58 לסיכומיו מאשר כי מהאזנה לשיחה נשמע יורי לחוץ מאוד לאחר שרפי הודיע לו כי המשטרה מחפשת את רפי בקשר לרצח].

ביום 1.6.2014 יום המעצרים הושלמה למעשה תשתית הראיות הנסיבתיות שהובילו אל כל השלושה, כפי שעולה מהתנהגות רפי שמתקשר מיד ליורי כשנודע לו על הרצח כשהוא שואל אם שניהם דיברו, שיחת רוני עם יורי ואשתו של רפי תוך מסירת הנחיות לרפי לברוח מהארץ ותגובות יורי בנוכחות אנטולי, כי סיפור הרצח שעלה לכתרת, הוא הספור עליו ספר לו, מעשה שבוצע על ידי רוני ויורי כשרפי שימש נהג המילוט.

56. יורי מסר לאנטולי פרטים מדויקים, חלקם "מוכמנים" באשר לאופן התרחשות אירוע הרצח וכן סיפר על חלקם של המעורבים. הפרטים אשר מסר יורי לאנטולי תואמים פרטים שהוכחו בלי קשר לדבריו והם מתיישבים עם מכלול הראיות בתיק זה.

אסרוק בתמציתיות את הפרטים שרק מעורב באירוע יכול היה לדעת עליהם:

-מספר וזהות השותפים- יורי תאר רצח שבוצע על ידו ועל ידי אדם נוסף, כאשר השותף השלישי משמש כנהג מילוט, הוא נקב בשמו של רוני בשיחה מיום 26.5.2014 ובשמו של רפי בשיחה מיום 1.6.2014. רפי בשיחה עם המדובב תאר בדיוק את אותו מספר משתתפים ואת אותם שמות (הדבר בולט למשל לאור הטענה אליה אתייחס בהמשך לפיה המידע בדבר מספר המשתתפים פורסם ברבים, אלא שמעדות חנקין כפי שאפרט בהמשך ניתן ללמוד כי הופץ מידע על 4 רוצחים שמתעמתים ישירות עם המנוח).

-חלוקת התפקידים- יורי ורפי, האחד בשיחות עם אנטולי והשני בשיחה עם המדובב, מתארים בדיוק את אותה חלוקת תפקידים, רפי היה זה אשר הביא לזירה ואסף ממנה לאחר הרצח את שני האחרים. פרט מוכמן זה נתמך גם בתיעוד מצלמות האבטחה, בדלי הסיגריות, עקבות הנעלים, המתארים את הבצוע בשטח על ידי שניים, ומחקרי התקשורת המצביעים על מעורבות השותף השלישי כמתואר על ידי יורי.

-נוכחות יורי ורוני בזירה בזמן הרצח- יורי סיפר לאנטולי כי הוא ורוני הגיעו לזירת הרצח יחדיו וביצעו יחדיו את הרצח, גרסת יורי נתמכת במחקרי התקשורת, ב-4 בדלי הסיגריות הטריים של יורי ורוני שנמצאו בזירה, בעקבות הנעלים ואימרות רפי בפני המדובב.

-רפי לא היא בזירה בזמן הרצח- יורי סיפר לאנטולי שרפי המתין בביתו לקריאה, רפי סיפר למדובב כי המתין במרחק של כ-2.5 קילומטרים, מידע המתיישב עם מחקרי התקשורת והאיכונים. רוני בסיכומיו טוען כי ליורי גרסאות סותרות, גם בגרסאות אלו לא נטען שרפי היה בזירת הרצח או בסמוך מאוד אליה.

-לאחר הרצח יורי ורוני המתינו להגעת רפי, אימרה זו של יורי נתמכת באיכונים לפיהם הוא מאוכן באתר המכסה את הזירה מיד לאחר הרצח, כאשר רפי מאוכן באיזור ביתו ורק לאחר מכן מגיע לזירה.

-חיבור מחדש של הפלאפונים לא מיד לאחר הרצח- על פי מחקרי התקשורת מכשיר הטלפון הנייד של יורי חזר לפעילות לאחר שהיה מצב של כיבוי המכשיר (ת/99, ת/100, חוות דעת קליש מיום 28.11.2014 עמוד 4 פסקה 2.13), בשעה 00:34, כ-חצי שעה לאחר הרצח, בדיוק כפי שמתאר יורי כי רק לאחר הגעתם למקום מסוים הם חידשו פעילות מכשירי הטלפון.

-ניתוק וחיבור מכשירי הטלפון-יורי סיפר כי הם ניתקו את המכשירים לפני הרצח למניעת איכון וחיבור מחדש לאחר הרצח, מחקרי התקשורת מאששים אימרה זו. מספר שעות לפני הרצח מכשירי הטלפון של יורי ורפי דוממים, כמעט באותה דקה שניהם חוזרים לפעילות בהתקשרויות הדדיות זה לזה.

-חיוג ניתוק- יורי סיפר לאנטולי כי רפי המתין לסימן מוסכם, חיוג ניתוק, מחקרי התקשורת מראים על פעולות של חיוג ניתוק (רפי בעדותו אישר שמוכרת לו שיטת תקשורת זו, הוא נתן דוגמא בעת גניבת מסטיקים, עמוד 1661 לפרוטוקול).

-תיאור הזירה, ידיעת מצב התאורה- יורי ידע לתאר כי המקום בו היה המנוח להבדיל מהמקום ממנו באו, היתה תאורה. והוא מוסיף פרטים ספציפיים: אזור מפעלים, חולות, גדר עם רווחים, שער ברזל.

-איש לא ראה אותם- כך תאר יורי לאנטולי ואכן לא היה עד ראייה לנוכחות שני הרוצחים במקום.

-הגעה מאזור החולות- יורי תאר כי הגיעו מאזור החולות "זגזגנו בחול", ניתן להגיע למקום ממספר כיוונים, תאורו של יורי תואם את מיקום טביעות הנעליים ומיקום בדלי הסיגריות והגעה מהכיוון של האיזור החולי.

-מספר היריות לרבות ירי כשמנוח כבר שוכב על הקרקע- יורי מתאר 5 יריות, לפי הסדר שני כדורים, נפל, עוד 2, ווידוי. מניתוח הפגיעות בגופת המנוח עולה כי הוא נורה 5 פעמים, שני כדורים פגעו בו כשהוא כבר שוכב על הקרקע, יורי ידע לתאר כי המנוח נפל וכי בזמן ששכב על הקרקע פגעה בו יותר מירייה אחת, רק מי שנכח במקום יכול היה לדעת פרט זה ואזכיר כי הידיעה על 5 יריות עלתה גם מפי רוני בעדותו לפנינו.

-מארב למנוח- יורי תאר כי לא ניגשו מיד למנוח, אלא הם המתינו כדי שלא ישים אליהם לב, מיקום בדלי הסיגריות בסמוך לשיח ממנו יש שדה ראייה לרחבת התפעול בה שהה המנוח ומספר הבדלים תומכים בעובדה כי הרוצחים ארבו במקום, עשנו 4 סיגריות ורק הרוצחים יכולים לדעת זאת ואזכיר כי הוכח שבדלי הסיגריות היו של יורי ורוני.

-תיאור בגדי הרוצחים- יורי תאר את לבוש הרוצחים כשהם מכוסים כך שלא ניתן היה לזהותם, תיאור המתיישב עם תיאור הדמויות שנראות בסרטון האבטחה, הם נראים כלובשי מדים מבלי שניתן לזהותם (ולא במקרה בתחילת החקירה נעשו בדיקות בקשר לחיילים).

כלי הרצח- יורי ספר כי הרצח בוצע על ידי נשק ארוך צבאי, בסרטון האבטחה נראה נשק ארוך ותמיכה לכך יש בחוות דעת מעבדת הנשק.

הגעה לזירה- יורי הסביר כי לא הגיע עם רכב שלו, בטרמפ או במונית, רפי הביא אותם למקום ממנו המשיכו ברגל וגם לאחר הרצח, רק לאחר שהתרחקו מהזירה נהג המילוט אסף אותם, פרטים שנתמכים במחקרי התקשורת ובדברי רפי למדובב.

57. רוני בסיכומיו טוען כי יורי למד על הפרטים המוכמנים משיחותיו עם שני חבריו פבל חנקין ודניאל מנביץ, יורי לא העלה טענה זו בחקירותיו במשטרה, לראשונה הזכיר גרסה כבושה זו בעדותו (עמוד 908 לת/346א), רוני העלה בעדותו טענה כבושה דומה. יורי בעדותו לא ידע לתת פרטים מתי שוחח עם חנקין.

חנקין חבר ילדות של רוני ויורי עבד כסייר בטחון בקיסריה וגם כמאבטח במפעל לפידות כשנה לפני הרצח, חנקין בעדותו הכחיש כי שוחח עם יורי או רוני על הרצח ובעדותו בפניו הסביר כי פרטים רבים נודעו לו רק לאחר המעצר של יורי ורפי. כמתואר בעדותו של חנקין בעמוד 880 לפרוטוקול, המידע על הרצח הגיע אליו משוטרי שח"מ דניאל מנביץ לאחר המעצרים של רפי ויורי, כך שיורי או רוני שכמובן לא שוחחו איתו לאחר מעצמם לא יכלו ללמוד ממנו פרטים.

אם לא די בכך, הפרטים שידע חנקין שונים לחלוטין מהפרטים שמסר יורי לאנטולי.

חנקין בהודעתו ובעדותו מסר כי שמע שהרוצחים "הורידו את המנוח על הברכיים", ושארבעה רוצחים הגיעו לשער המפעל (עמוד 889 לפרוטוקול), שני פרטי מידע מהותיים אלו (שאינם נכונים לאור צילום סרטון האבטחה), לא הוזכרו על ידי יורי והסיבה לכך יורי היה בזירת הרצח והוא ידע לספר את פרטי האמת.

חנקין העיד בפניו, שוכנעתי מעדותו כי המידע שהגיע אליו בקשר לרצח, בעיקרו נובע משיחות שערך רק לאחר מעצמם של יורי ורוני (עמוד 885 לפרוטוקול), הייתה לו שיחה מוקדמת עם מאבטח אחר בשם רומן שטילר שאינו עד תביעה והמידע שקיבל ממנו, הוא המידע שפורסם גם באמצעי התקשורת, ראו שאלה מסכמת שהוצגה על ידי כמתואר בעמוד 932 לפרוטוקול, עובר למעצמם של יורי ורוני ידע חנקין, שהרוצחים הגיעו מהשטח (הכוונה לשטח החולי) וכי הם עשו שימוש בנשק אוטומטי, מידע שאינו כולל פרטים מוכמנים רבים עליהם הצבעתי לעיל ועליהם ידע יורי ולא חנקין ואם הייתה לחנקין שיחה עם מנביץ והוא לא זכר בוודאות שיחה שכזו, לכל היותר נאמר בה שהיו 4 רוצחים.

כל יתר השיחות, במידה ונערכו היו לאחר מעצמם של יורי ורוני, כך למשל הוזכר אדם נוסף בשם אנטולי בצמון, שהיה עד תביעה אבל המאשימה ויתרה על עדותו מאחר והוא שוהה בחו"ל. הצדדים הסכימו כי הודעותיו יוגשו בהסכמה לאמיתות התוכן ובהתאם הוגשו 3 הודעות ותמליל עימות בינו לבין חנקין (ת/ 371-374).

עיון בהודעת בצמן (ת/371) מראה כי הוא מכיר את חנקין שסיפר לו כי "הורידו את המאבטח על ארבע וירו לו בגב" וחשוב להדגיש כי לדבריו השיחה הייתה לאחר מעצרו של יורי (בחודש יוני 2014, ת/371 שורה 24) וכי חנקין סיפר כי גם המידע שלו הוא מלפני זמן קצר. גרסה זו הייתה גרסתו בכל שלושת ההודעות, וגם בעימות.

חנקין בעדותו האמינה עליו סיפר כי שיחותיו עם בצמן היו רק במהלך נסיעה משותפת בעת ששניהם זומנו לחקירה לאחר מעצרו של יורי ורוני (עמודים 891-892 לפרוטוקול) ובצמן אישר זאת גם בעימות (ת/374 עמוד 84) וגם בהודעה שמסר לאחר העמות, כך שבלי קשר לתוכן השיחות, המידע לא יכול היה להגיע ליורי או רוני בעקבות אותן שיחות, (אמנם חנקין אמר כי יכול להיות שסיפר לאשתו של רוני לאחר המעצר כי היו 4 רוצחים (עמוד 891 לפרוטוקול)), אך כזכור רוני לא הודה בפרט כל שהוא, לא מסר מידע מוכמן וממילא לא היו במקום 4 רוצחים.

כשעומת יורי בדיון בהליך המקביל על העדר התאמה בין הפרטים שמסר לאנטולי לבין הפרטים שידע חנקין, שינה יורי גרסה, טען כי חלק מהפרטים הוא הוסיף מעצמו (עמוד 983 לת/346) והפנה לגרסה כבושה אחרת לפיה למד על הפרטים מדניאל מנביץ (עמוד 908 לת/346). גם גרסה זו הינה בלתי אפשרית, מנביץ שהיה שוטר שח"ם העיד בפנינו והסביר כי למד על הפרטים רק לאחר מעצרו של יורי (ת/385 ועדותו עמוד 763), מנביץ הוסיף כי לא שוחח על הרצח עם יורי. עוד חשוב להדגיש כי במהלך כל חקירותיו במשטרה טען יורי כי את הפרטים שמסר לאנטולי בדה מליבו וכי מדובר בשקרים ולא היה לו הסבר לכבישת גרסאותיו עד לעדותו במשפטו בדבר שיחות עם חנקין ומנביץ (ת/346 עמוד 908).

לטעמי יורי ידע מספר רב של פרטים מוכמנים התומכים באימרתיו כי היה אחד מהרוצחים.

גם אם נניח שאב הבית פסז'ניק צפה במצלמות האבטחה בבוקר של הרצח (ראו עדותו בעמוד 144 לפרוטוקול אליה מפנה רוני בעמוד 70 לסיכומיו) וגם אם מי מהשוטרים ראה את הסרטון באותו יום, אין בכך כדי להסביר כיצד יורי ידע את הפרטים, לרבות פרטים רבים שלא ניתן לדעת על קיומם מהצפייה בסרטון מצלמות האבטחה בלבד.

פרטים מוכמנים שמסר עד אז נאשם עשויים לשמש כראיה מאמתת להודאת החוץ ואף עשויים לשמש כראיה מסייעת, ובמקרה זה ראו ע"פ 8867/10 **גזאל נגד מדינת ישראל** (24.2.2016) וראו ע"פ 6244/12 **סבאענה נגד מדינת ישראל** (11.11.2015) בו נקבע כך:

"יודגש, כי כלל הראיה המסבכת, העוסק ב"פרטים מוכמנים" שידעתם קושרת את הנאשם למעשה העבירה, הוא אמצעי ראיתי חשוב. הכלל רלוונטי במקרים בהם מוסר הנאשם פרטים ייחודיים אותם יכול לדעת אך ורק מבצעה של העבירה... בכלל זה ניתן לעשות שימוש גם במקרים בהם הנאשם מוסר פרטים המסגירים את נוכחותו במקום ביצועה של העבירה, ובו בזמן מתגונן בטענה לפיה לא שהה באותו מקום. פרטים מוכמנים עשויים להוסיף לביסוס הלכאורי של תשתית הראיות".

עוד חשוב לזכור כי יורי הוא שותף לעבירה שסרב להעיד, כך שאימרתיו הוגשו מכוח סעיף 10א לפקודת עמוד 57

הראיות, כך שכדי לבסס הרשעה על אימרתיו, בהנחה שזו עדות יחיד של שותף-ואין זה המקרה, נדרשת תמיכה ראייתית מסוג של "חיזוק מוגבר" ראו לעניין זה ע"פ 1551/15 **שולי נגד מדינת ישראל** (6.9.2016):

"לעדוּתו של חסן נדרשת תוספת ראייתית של "חיזוק מוגבר". זאת, כיוון שבנוסף לחיזוק הנדרש נוכח היותו שותפו של המערער לדבר עבירה, סעיף 10א(ד) לפקודת הראיות מורה כי אמרת עד שנמסרה מחוץ לבית המשפט והתקבלה - כבמקרה של חסן - טעונה "דבר לחיזוקה". עם זאת, כבר נקבע בעבר כי "חיזוק מוגבר" זה אינו מחייב תוספת ראייתית "מסבכת" אלא די בתוספת "מאמתת" בלבד, אשר תחזק את אמרת החוץ של השותף לדבר עבירה. משכך, די בכך כי הראיות המובאות תחזקנה את עדותו של העד על ידי אישור פרט רלבנטי עליו העיד, ואשר הנאשם מתכחש לו".

58. במקרה שלפנינו לא רק שההרשעה אינה מתבסס על אימרות יורי כעדות יחידה, יש במכלול הראיות ראיות שמהוות ראיות מסבכות, דהיינו מעבר לחיזוק מוגבר ואשוב ואפנה לבדלי הסיגריות עם דנ"א, עקבות נעליים, מחקרי תקשורת ואימרות רפי בפני המדובב.

כפי שפורט בהרחבה בסיכומי המאשימה יורי אישר בעדותו בהרכב המקביל, כי התכונן כלל את תפקידו של רפי להסיע ולהחזיר את יורי ורוני מהזירה (עמודים 934, 937 בהליך המקביל, ת/346). השינוי בגרסתו במשפטו לפיו המטרה הייתה לגנוב את אקדחו של השומר, אינו סביר ואינו נכון. רוני ויורי שהכירו את עבודות האבטחה במקום ידעו כי השומרים אינם חמושים (עדות יורי בהליך המקביל עמוד 941, רוני ב-ת/65, ת/66, ת/106, ת/109 ועדותו עמוד 1516) ומיותר לציין כי הרוצחים הנראים בסרטון האבטחה לא מנסים לחפש או לגנוב נשק, הם יורים במנוח בדם קר ומסתלקים מהמקום. (גם סנגורו של רפי בעמוד 50 לסיכומיו מצטרף לטענה כי גרסת גניבה האקדח שקרית).

59. אנו לא דנים בחבותו של יורי ודי בהסתמכות על אמירותיו בפני אנטולי כאמור לעיל.

מקובלת עליו עמדת המאשימה לפיה ניתן במקרה זה לעשות פעולה של פליגין דיבורא. **כבר נפסק בע"פ 5633/12 ניימן נ' מדינת ישראל** (10.7.2013):

"הערכאה המבררת אינה מצויה במצב בינארי, לפיו עומדות בפניה שתי אפשרויות והן בלבד (היינו: קבלתה של הגרסה האחת תוך דחיית הגרסה האחרת במלואה), אלא שהיא רשאית לפצל גרסתם של עדים, לאמץ חלקים מתוכה, ולדחות חלקים אחרים".

והכלל הוא כפי שנפסק ע"פ 5184/14 **פלוני נגד מדינת ישראל** (3.8.2016):

"כלל זה מאפשר לבית המשפט לערוך סינון בדברי העדות... פיצול העדות אסור שיעשה בשרירות, אלא צריך שיתקיים "יסוד סביר" להבחנה בין החלקים השונים של העדות".

60. לטעמי יש לפצל את אימרות יורי, לאבחן בין אימרות שמסר יורי בטרם מעצרו בפני אנטולי, כשהוא לא

יודע שמדובר באיש משטרה, לבין אימרות שמסר יורי בעת שניסה להגן על עצמו במשטרה ובמשפט ושינה את גרסאותיו. גרסאותיו המאוחרות נדחות על ידי מאחר והן סותרות את העובדות האחרות, הסתירות אליהן מפנה רוני בטבלה בעמוד 29 לסיכומי, אינן מתייחסות לנושאים המהותיים שבמחלוקת, חלקן התרברבויות כדי להרשים את אנטולי, חלקן במסגרת עדותו במשפטו בו ניסה להרחיק עצמו מהאישום החמור המיוחס לו וכפי שציינתי לעיל ניתן במקרה זה לאמץ חלק מדברי יורי שמתיישב היטב עם המערך הראייתי כולו.

משדחיתי את גרסתו המאוחרת והלא נכונה של יורי בדבר תכנית לגניבת אקדח, הרי שתהיית בא כוחו של רפי בעמוד 5 לסיכומי, כיצד מייחסים לרפי נטילת חלק בתכנון רצח, אינה במקומה. עוד אבהיר כי סנגורו של רפי מלין בסיכומי (עמודים 52-53) על אופן חקירתו הנגדית של יורי במשפטו, וכי לכאורה לא הוטחו בו טענות ההגנה שמעלה רפי היום, עיינתי בפרוטוקול חקירתו הנגדית של יורי (ת/346ב), ולא מצאתי בסיס לטענות אלו. המאשימה עשתה מלאכתה נאמנה, יורי נחקר חקירת שתי וערב במשך שתי ישיבות הוא עומת עם כל השאלות ההכרחיות ולא מצאתי שאלה מהותית שלא הוטחה בפניו.

המניע לרצח

61. עד היום גם לאחר סיום החקירה המקיפה וסיום שמיעת הראיות, לא הוברר מה היה המניע לרציחת המנוח.

אזכיר כי מניע אינו מיסודות העבירות המיוחסות לנאשמים ולכן אין חובה על המאשימה להוכיח מה היה המניע, יורי אמר לאנטולי כי המניע היה תשלום כספי-50,000 ש"ח שהם קבלו בתמורה לביצוע הרצח, אימרה זו לא הוכחה או נסתרה, שכן לא הוכח מי שילם, באם שילם ולא הוכח להיכן הועבר הכסף ולכן אמליץ לחברי" שלא לקבוע מימצא כל שהוא בנושא. ראו לעניין מניע ע"פ 8948/12 **נמר נגד מדינת ישראל** (1.2.2016).

בא כוחו של רפי תהה לאורך כל הסיכומים, ראו למשל האמור בפתח סיכומי ובסיכומם (עמוד 5 ועמוד 260) הכיצד רפי מואשם כי נטל חלק ברצח, למשל כנהג מילוט מבלי שקיבל תמורה כל שהיא עבור חלקו ולדבריו האשמה זו מנוגדת להיגיון ושכל ישר ולכן הוא מבקש לקבוע כי העדר תשלום לרפי מחייב לקבוע כי הוא לא היה מעורב ברצח.

טענה זו אינה מקובלת עליי, להיפך טענת רפי כי לא קיבל כסף מתיישבת היטב עם אימרות יורי לאנטולי בשיחה מיום 15.5.2014 (ת/263 א עמוד 26) לפיה לא כל השלושה התחלקו בכסף, כי אחד לא נכח בזירה אלא רק המתין עם הרכב, עמדת רפי מחזקת את אימרת יורי.

עוד אציין כי בהתחשב במערכת היחסים שבין רפי לרוני כפי שנחשפה בפנינו לרבות התמיכה הכספית של רפי ברוני, איני מוצא חוסר הגיון אם רפי הסתפק בעובדה שרק רוני מקבל תמורה כספית.

וחשוב לשוב ולהזכיר המידע המלא בנושא המניע לרצח לא נחשף עד היום, ואם שולם תשלום עבור ביצוע הרצח, לא ידוע מי שילם, כמה שילם ולמה. לא ידוע האם הכוונה הייתה לפגוע במנוח או באדם אחר ואם התשובה חיובית מדוע. ומיותר לציין כי ככל שמדובר ברוצחים לא ניתן למצוא "שכל ישר" או הגיון המצדיק התנהגותם בכל רצח.

[המאשימה מבקשת לזקוף לחובתו של רפי את אמירתו למדובר "אם הייתי רוצח הייתי מיליונר", עליה חזר גם בחקירותיו (ת/120 קובץ 1-5 עמוד 8, חקירתו מיום 1.6.2014, עמוד 7-8, חקירתו מיום 12.6.2014 עמוד 5), במובן זה שחשיבתו של רפי כי רצח=עבודה וכסף, ועל פי גרסת יורי הרצח בוצע עבור תמורה כספית, לא מצאתי לנכון לראות באמירה זו של רפי אמירה מפלילה].

מחדלי חקירה

סנגורי הנאשמים העלו בסיכומיהם טענות בדבר מחדלי חקירה, רפי בסיכומים (עמודים 43-45) מפנה לסדרה של אמירות שאמר יורי ואשר לא נבדקו על ידי המשטרה, בחינת האמירות מראה כי מדובר באמירות שוליות, לא רלבנטיות לשאלות שבמחלוקת ולכן לא מדובר במחדלי חקירה ואזכיר כי המאשימה הציגה ראיות רבות ומוצקות הקושרות את רפי ורוני לעבירות מעבר לאימרות יורי.

אין מחלוקת כי ביום 17.4.2014 אנטולי אישר ליורי לנסוע ברכבו ואין מידע לאן נסע יורי, שאלה זו היא חסרת משמעות גם בהתחשב בעיתוי, תחילת הקשר בין יורי לאנטולי. גם אמירת יורי כי יש לו חבר שהוא נשק בצבא שגונב נשקים, אינה רלבנטית למהימנות יורי, בין אם קיים נשק כזה ובין אם לאו, יתכן ויורי המציא את הסיפור כדי ליצור רושם של נגישות לנשק.

לא מצאתי כל מחדל חקירה כנטען בעמוד 87 לסיכומי רפי, בכך שהמשטרה לא חקרה את כל האנשים איתם שוחח רפי ביום 1.6.2014 שיחות שהוקלטו כחלק מהאזנת הסתר, מעיון בשיחות נראה שאין בהם דבר מפליל וכפי שציינתי לעיל, ההנחה היא שרפי שידע כי הוא נדרש לחקירה בעבירת רצח, לא יתוודה בפני כל מי ששוחח איתו באותן שעות.

איני סבור כטענת סנגורו של רפי בעמוד 114 לסיכומיו כי על המאשימה היה לבדוק באמצעות איכוני טלפון האם יורי היה בזירה מספר פעמים לפני כן, שאלה זו אינה מהותית לעצם ביצוע הרצח על ידי שלושת השותפים.

רוני בעמוד 167 לסיכומיו מעלה טענות בדבר אי מיצוי כיווני חקירה נוספים, הוא רואה כמחדל עיקרי את הימנעות החוקרים מלהתחקות אחר כותבי כרוז (נ/7) כי הרצח בוצע על רקע לאומני, או בדרך בה נבדקו שני אנשים אחרים שהיו חשודים ברצח. עוד מעלה רוני בסיכומיו תהיות באשר למעורבות אפשרית של דימה איסקוב ברצח ולא של רוני, (ראו למשל עמודים 57-58 לסיכומים).

מדובר בטענות חסרות תשתית עובדתית, דימה איסקוב המכונה "במבה" הינו אחד מהחבורה של רוני יורי, הוא עבד כמאבטח במפעל לפידות וגם נפגש עם רוני יורי בביתו של רפי במועדים שונים, בשל איזכורו בשיחות השונות הוא נעצר ונחקר כחשוד ברצח, אך ראיה כל שהיא התומכת בגרסה חלופית זו לא הוכחה ועל פי התרשמותי מעדותו בפנינו, הוא לא היה מעורב בצורה כל שהיא בעבירות המיוחסות לנאשמים בתיק זה.

המשטרה השקיעה מאמצים רבים לאיתור רוצחיו של המנוח ולמניע לרצח, בחלוף כ-4 שנים נמצאו ראיות מפלילות מעבר לכל ספק סביר נגד יורי והנאשמים ועד היום נותר המניע כתעלומה, בנסיבות אלו אין משמעות כלל לזהות כותב הכרוז של ארגון הטרור או למניעיו של כותב הכרוז, אני מסכים עם האמור בסיכומי רוני (עמוד 171) כי היה מקום לחקור גם את רומן שטילר ורונאל עיאש אשר עבדו כסיירים בליל הרצח באיזור התעשייה קיסריה עימם שוחח חנקין, כפי שתארתי לעיל, אך לא היה בכך כדי לקפח את הגנת יורי או הנאשמים, שגם לגרסתם לא למדו על הרצח משיחות עם מי מהשלושה הנ"ל.

איני סבור כי קופחה הגנתם של הנאשמים או נפגעה זכותם להליך הוגן ולכן אמליץ לחברי לדחות את טענת הסנגורים בדבר מחדלי חקירה, ראו לענין זה ע"פ 7659/15 הרוש נגד מדינת ישראל (20.4.2016).

התשתית הראייתית הקיימת היא מוצקה וטענות הסנגורים בדבר מחדלים בנושאים שבשוליים אינה מעוררת ספק, ראו לענין זה ע"פ 2697/14 חדאד נגד מדינת ישראל (6.9.2016).

הרשעה על פי ראיות נסיבתיות

62. זה השלב להזכיר כי המאשימה מבקשת להרשיע את הנאשמים בהסתמך על מכלול של ראיות נסיבתיות ואפנה בנושא זה ל ע"פ 8962/12 נחמיאס נגד מדינת ישראל (31.8.2016):

"הלכה היא, כי תהליך הסקת המסקנות על יסוד ראיות נסיבתיות, מבוסס על מבחן תלת-שלבי. בשלב הראשון, יש לבחון כל ראיה נסיבתית בפני עצמה, בכדי לקבוע האם ניתן להשתית עליה ממצאים עובדתיים. בהמשך, על בית המשפט לבחון, במסגרת השלב השני, את השאלה האם מסכת הראיות, בכללותה, מקימה מסקנה לכאורית, המצביעה על אשמתו של הנאשם במיוחס לו. נקבע, כי בחינה זו תיעשה תוך הערכה מושכלת של הראיות, המבוססת על ניסיון החיים, ההגיון והשכל הישר. במידה שהמאשימה צולחת את המשוכה הזו, בשלב השלישי יעבור הנטל אל כתפי הנאשם, לנסות ולהקים ספק סביר לגבי ההנחה המפלילה העומדת נגדו...נקבע, לא אחת, כי בשלב השלישי, על הנאשם להציג הסבר אמין, מבוסס, ומניח את הדעת, בכדי לעורר ספק סביר בדבר אשמתו...הנאשם עשוי לעורר ספק סביר כאמור, כאשר ניתן להסיק מן הראיות הנסיבתיות מסקנה המתיישבת עם חפותו, ובלבד שמסקנה זו הינה סבירה, הגיונית, ובעלת אחיזה בחומר הראיות...עוד נקבע, כי גם במקרה שבו הנאשם אינו משכיל לספק הסבר, אשר יש בו כדי להקים ספק סביר בדבר אשמתו, על בית המשפט לבחון ביוזמתו האם קיימת אפשרות סבירה כזו, ככל שהיא עולה ממכלול הראיות".

ריכוז הראיות הנסיבתיות שהוכחו נגד רוני אל מול הסבריו או הסבר סביר אחר:

מספר שעות לאחר הרצח, נמצאו שני בדלי סיגריות טריים ליד שיח ממנו קיימת נקודת תצפית לעבר רחבת תפעול שבתוך המפעל, מקום בו שהה המנוח, שם גם נרצח ועליהם דנ"א התואם לפרופיל הגנטי של רוני, המסקנה המתבקשת סמוך לפני שעת הרצח רוני ויורי עישנו ליד השיח, שהייתם במקום הייתה למצער למשך זמן שמספיק לעשן שתי סיגריות כל אחד.

לרוני לא היה הסבר סביר להימצאות בדלי סיגריות אותם עישן במקום התצפית ובעיקר לא היה לו הסבר לעיתוי מציאתם, בדלי סיגריות טריים שנמצאו מספר שעות לאחר הרצח.

בדלי הסיגריות היו בצמוד לשני בדלי סיגריות נוספים עליהם דנ"א התואם לפרופיל הגנטי של יורי.

4- בדלי הסיגריות הם מאותו סוג, הם נמצאו בסמוך זה לזה, זמן קצר לאחר הרצח וניתן לראות בשני המעשנים כיחידה אחת, גם בהתחשב במיקומם, בתוך שטח חולי בצמוד לשיח.

אל 4 בדלי הסיגריות הובילו עקבות של שני אנשים, השוואת העקבות לנעליו של יורי הביאה למסקנה שאפשרי בהחלט שיורי היה אחד מהאנשים, יורי והאדם השני צעדו יחדיו במהירות ובלילה, גם העקבות היו טריות והן נמצאו סמוך לאחר הרצח, הן הובילו גם למיקום בו נמצאו בדלי הסיגריות של רוני וגם לשער הברזל למקום בו עמדו שני הרוצחים בהתאם למתואר בסרטון מצלמות האבטחה.

רפי אישר בדבריו למדובר כי הסיע את רוני ויורי לבצע רצח, שהיה צריך להיות מבוצע על ידי לחיצה על הדק ולאחר מכן אסף אותם ממקום סמוך, יורי אישר בפני אנטולי השוטר המוסווה כי הרצח בגינו נעצר רפי ביום 1.6.2014 ואשר פורסם באינטרנט באותו יום בוצע על ידו ועל ידי רוני, רפי שימש נהג המילוט, הרצח בוצע על ידי 5 יריות שכללו גם וידוי הריגה.

מחקרי התקשורת של מכשירי הטלפון של יורי ורפי תומכים ומחזקים את אימרתיהם.

- מיד שנודע לרוני כי נפתחה חקירה בגין הרצח הוא אמר לאשתו של רפי שתגיד לו ש"יסתום את הפה 21 יום" ואמר ליורי שימסור לרפי לברוך לחו"ל לא דרך שדה התעופה והורה להגיד לו שבכל החקירה ישמור על זכות השתיקה.

63. הדנ"א על 4 בדלי הסיגריות, צילום מצלמות האבטחה, מיקום הגופה ומיקום עקבות הנעליים ביחד עם אימרות רפי, יורי ורוני מחייבים מסקנה אחת ויחידה לפיה הוכח מעבר לכל ספק סביר כי רוני הוא אחד משני האנשים לובשי המדים שנראו במצלמת האבטחה ואשר ירו במנוח. לרוני לא היה הסבר המטיל ספק סביר במסקנה זו וגם לא מצאתי אפשרות סבירה אחרת שתטיל ספק בה.

מבין כל הראיות הנסיבתיות בולטת העובדה כי הוכחה נוכחות רוני בזירת הרצח ממש, שוכנעתי לאחר שמיעת

העדויות כי לא מדובר בנוכחות מקרית ואזכיר גם את שעת הלילה המאוחרת (בסביבות חצות וחצי) ובאזור שאינו פעיל בשעה לילה מאוחרת, אזור התעשייה קיסריה או בסמוך אליו. ראו לעניין זה ע"פ 2304/12 **מטר נגד מדינת ישראל** (13.1.2015) בו נקבע כך:

"כבר נפסק בעבר, כי נוכחות בלתי מקרית של אדם במקום בו בוצעה עבירה מהווה ראיה לכאורה למעורבותו בביצוע העבירה (ראו ע"פ 846/10 **בדוי נ' מדינת ישראל**, פסקה 102 (14.7.2014))."

ריכוז הראיות הנסיבתיות שהוכחו נגד רפי אל מול הסבריו או הסבר סביר אחר

רפי הודה בפני המדובב שהסיע את רוני יורי לזירה בה ביצעו עבירה הכרוכה בהמתה/רצח של אדם, באמצעות כלי יריה, רפי שהה כחצי שעה לאחר הרצח המתין במקום מרוחק כ-2.5-2 ק"מ מהזירה, אסף את רוני יורי מהמקום ולקח אותם לביתו, אימרות רפי נתמכות בנתוני מחקרי התקשורת, לרבות שהייה במרחק של 2 ק"מ מזירת הרצח, הגעה לאזור המכסה את זירת הרצח ושהייה לאחר מכן עם רוני יורי באיזור המכסה את ביתו.

- יורי הודה בפני השוטר במוסווה אנטולי כי רפי שימש כנהג המילוט שהוביל את יורי ורוני מזירת הרצח ובחזרה.

רפי יורי הפסיקו את פעולת מכשירי הטלפון הנייד שלהם כשלוש וחצי שעות לפני הרצח וחידשו את פעילותו כמעט באותה דקה, כעשרים דקות לאחר הרצח, חידוש פעילות שהתבטא מיידית בשיחה מרפי ליורי ומיורי לרפי, שיחות בצורת חיוג ומיד ניתוק.

-מיד שנודע לרפי כי הוא חשוד ברצח, הוא צלצל ליורי כדי לבדוק האם יורי או רוני דיברו.

-רפי הודה בפני המדובב כי הוא ראוי לעונש מאסר של 5-6 שנים.

רפי כתב על פתק ביום 3.6.2014 אותו הראה לשוטר פרייברג שהוא מבקש לדעת מה העונש הצפוי לו, 4,5,7 או 15 שנות מאסר.

- רפי אמר ביום 9.9.2016 לשוטר ברקוביץ כי הוא צפוי לקבל עונש מאסר של 7 שנים,

-אין ראיה, גם לא מפי רפי בפני המדובב או יורי בפני אנטולי, כי רפי ידע את מי עומדים לרצוח, מי ירה מתוך השניים-רוני יורי ומה היה המניע למעשיהם.

אנתח כעת מה המשמעות המשפטית של העובדות שהוכחו, נושא עליו לא חלקו הסנגורים שהשקיעו את מאמציהם

לניתוח העובדות והמשקל הראייתי מבחינה משפטית.

קשירת קשר לפשע.

64. במהותו של הקשר התקשרות של שניים או יותר לבצע עבירה פלילית אפנה בענין זה לע"פ 2681/15 **בן שטרית נגד מדינת ישראל** (14.2.2016).

מבט קצר במסלול העקבות של צמד ההולכים, העישון המשותף ליד השיח והביצוע על פי סרטון מצלמת האבטחה מבססים קיומו של קשר בין יורי לרוני לביצוע הרצח.

מחקרי התקשרות מבססים את חלקו של רפי באותו קשר ודי בקביעה כי רפי ויורי תאמו ביניהם את כיבוי המכשירים לפני הרצח ובעיקר הדלקת המכשירים כמעט באותה דקה ויצירת קשר באמצעות "חיוג ניתוק", כדי להצביע על פעילות מתוכננת של שלושה קושרים שמטרתה אחת ביצוע פשע.

ההרשעה בעבירת הקשר לפי סעיף 499 לחוק העונשין מותנית בהוכחת שני יסודות: ההתקשרות בין שניים או יותר, והיות מטרת ההתקשרות ביצוע פשע או עוון. היסוד הנפשי של העבירה כולל כוונה להתקשר עם הצד השני לקשר וכוונה כי מטרתו הפסולה של הקשר תושלם.

בענייננו, הוכח כי במועד שקדם לרצח המנוח, קשרו הנאשמים ויורי קשר לשם רציחתו של אדם, תכננו את מהלכו, את תפקידו של כל אחד מהם ואת דרכי מילוט. מסקנה זו נלמדת ממכלול הראיות שפורטו לעיל.

אם אניח לרגע כי חלקו של רפי מצטמצם לסיוע לרצח בלבד ואנתח הנושא בהמשך, עדיין אין מניעה מלהרשיעו בקשירת קשר שמטרתו לגרום למותו של אדם, ראו לענין זה ע"פ 4770/14 **אגייב נגד מדינת ישראל** (5.11.2015) (להלן עניין אגייב), באותו מקרה הורשע המערער בסיוע לרצח (שהתבטא בהבאת הרוצחים לדירת המנוח), והוא הורשע גם בקשירת קשר לפשע וכך נקבע:

"היסוד העובדתי מתבטא בהסכמה בין שני אנשים או יותר לעשות מעשה פשע; היסוד הנפשי של העבירה הוא ההסכמה לפעול עם הצד האחר לקשר למען המטרה הפסולה וכוונה שהמטרה הפסולה של הקשר תוגשם גם אילו מטרת הקשר הייתה מלכתחילה להביא למותו של המנוח, עדיין היה מקום להרשיע את המערער בעבירת קשירת קשר לביצוע פשע תוך שימוש בהלכת הצפיות. ... את יסוד הכוונה ניתן להוכיח באמצעות הלכת הצפיות, קרי, שמתקיימת צפייה בפועל בעת ההתנהגות כי התרחשות המטרה היא אפשרות קרובה לוודאי... בדיון בעבירת הסיוע כבר עמדתי בהרחבה על כך שהמערער אמנם לא חפץ בהתממשות רציחתו של המנוח אך בהחלט צפה כי התרחשותה היא אפשרות קרובה לוודאי. דבריי לעיל, בנוגע להחלת הלכת הצפיות ביחס לרכיב המטרה בעבירת הסיוע לרצח, יפים גם לעניין רכיב הכוונה בעבירת קשירת קשר לביצוע הרצח. לפיכך אני סבור כי התקיים היסוד הנפשי הדרוש בעבירת קשירת קשר".

רפי אמר למדובב כי לקח את יורי ורוני למקום, המתין במרחק של 2.5 ק"מ והחזיר אותם משם, בעדותו בפנינו (עמוד 1243) הודה כי אמר למדובב שידע שהם הולכים לרצוח, (גם אם לא הודה שהשתמש המילה לתקתק או לחסל), על כן, אני סבור כי יש לקבוע כי מתקיימים גם ברפי יסודות עבירת קשירת קשר לביצוע פשע.

עבירת הרצח

65. לשני הנאשמים מיוחסת ביצוע של עבירת רצח כשותפים, עבירה לפי סעיף 300(א)(2) וסעיף 29 לחוק, אשר מורה כי יואשם ברצח אדם אשר "גורם בכוונה תחילה למותו של אדם". סעיף 301(א) לחוק מגדיר כך את המונח "כוונה תחילה":

"לענין סעיף 300, יראו ממית אדם כמי שהמית בכוונה תחילה אם החליט להמיתו, והמיתו בדם קר, בלי שקדמה התגרות בתכוף למעשה, בנסיבות שבהן יכול לחשוב ולהבין את תוצאות מעשיו, ולאחר שהכין עצמו להמית אותו או שהכין מכשיר שבו המית אותו".

הדרישה "לכוונה תחילה" מחייבת קיום שלושה יסודות מצטברים, והם: "החלטה להמית"; "הכנה"; ו-"היעדר קנטור". בענייננו לא עומדת על הפרק טענה של קנטור ובהתחשב שהרצח בוצע באמצעות רובה שהובא לזירת הרצח על ידי הרוצחים, מתקיים גם המרכיב העובדתי של הכנה.

לענין משמעות המושג "החלטה להמית" אפנה לענין ח'ליפה הנ"ל:

"יסוד ההחלטה להמית עוסק במצב הנפשי שבו נתון מבצע העבירה בעת ביצועה. לצורך הוכחת קיומו של יסוד זה, יש להראות כי התקיימה אצל הנאשם כוונה לגרום להמתת הקורבן, וזאת בשני מישורים נפרדים. ...המישור הראשון, הוא המישור הרציונאלי, ובגדרו נדרש להראות כי הנאשם צפה את האפשרות להתרחשותה של התוצאה הקטלנית. המישור השני, עוסק ביחסו האמוציונאלי של הנאשם לתוצאה, ובמסגרתו יש לבחון את חפצו של אותו נאשם בהתקיימותה של התוצאה הקטלנית....בחינת יסוד הכוונה, על שני מישוריו - שכאמור ניתן להגדירו כמישור שכלי ומישור רגשי - נעשית בדרך של בחינה סובייקטיבית הנוגעת למבצע העבירה עצמו. עם זאת, קיים קושי לעמוד על נבכי לבו של אדם, ולפיכך רשאי בית המשפט להתבסס על מה שקרוי "חזקת הכוונה", לפיה אדם מתכוון, על דרך הכלל, לתוצאות הטבעיות הנובעות ממעשיו. כאשר עסקין בעבירת הרצח, גלומה בחזקת הכוונה ההנחה, כי מי שגרם למותו של אדם על-ידי מעשה, אשר על-פי טיבו מכאן לגרום לתוצאה קטלנית, גם נשא בליבו את הכוונה לגרום לתוצאה טבעית זו...בנוסף לחזקה זו, התגבשו בפסיקתו של בית משפט זה מספר מבחני עזר המסייעים בהסקת המסקנה בדבר התקיימותה של ההחלטה להמית. בין היתר, ניתן למנות את אלו: האמצעי ששימש לשם ביצוע הרצח; אופן וצורת הביצוע; אופי התקרית שהובילה לרצח; אמירות קודמות שהוחלפו בין הצדדים; טיב הפגיעה; מיקום הפגיעה בקורבן; ומספר הפגיעות בו".

66. שוכנעתי מעבר לכל ספק כי רוני היה אחד משני לובשי המדים שנעמדו מול שער הברזל כשרובה ארוך

בידי אחד מהם. ואם נזכור כי המנוח נפגע מ-5 יריות ממרחק קצר, אחת היריות הייתה כשהוא שוכב על משטח האספלט והקליע שיצא מהירך פגע במשטח האספלט וחזר לתוך בטנו. אחת היריות היתה בגבו ממרחק שבין 0.6 מטר ל-2 מטר, הרי שניתן לקבוע כי במקרה זה הוכחה מעבר לכל ספק סביר גם הכוונה להמית ודי להפנות לירי של שני כדורים באמצעות רובה במנוח כשהוא שוכב על הקרקע, (לאחר ירי של 3 כדורים לפני כן), פעולה זו תוארה על ידי יורי בפני המדובב כווידי הריגה וכל זאת כשכל הירי נעשה מטווח קצר 0.6-2 מטר, אזכיר כי המנוח לא היה חמוש, הוא לא מוכר לנאשמים וכמובן שלא קנטר אותם.

[רוני בסיכומיו בעמוד 60 מאשר כי הראיות החיצוניות בזירה מצביעות על כך שבוצע רצח בכוונה תחילה], לסיכום, אמליץ לחבריי להרשיע את רוני ברצח.

רפי מבצע בצוותא? או מסייע

67. חלקו של רפי על פי כתב האישום המתוקן הוא כשותף לעבירות, לעבירת הרצח ולעבירות הנשק מכח סעיף 29 לחוק העונשין, רפי יועד לנהוג ברכב המילוט, הוא הביא את יורי ורוני לזירה, המתין לקריאה מוסכמת והגיע למלט אותם מהאיזור. חשוב לציין כי נוכחותו של רפי לא היתה מקרית ולא ספונטנית, הוא הביא אותם כדבריו "מא' לב'" והחזיר מ"ב' לא'" כחלק מתוכנית מוסכמת מראש.

68. סעיף 29 (ב) לחוק מגדיר מבצע בצוותא:

"המשתתפים בביצוע עבירה תוך עשיית מעשים לביצועה, הם מבצעים בצוותא, ואין נפקה מינה אם כל המעשים נעשו ביחד, או אם נעשו מקצתם בידי אחד ומקצתם בידי אחר".

סעיף 31 לחוק קובע מיהו המסייע:

"מי אשר, לפני עשיית העבירה או בשעת עשייתה, עשה מעשה כדי לאפשר את הביצוע, להקל עליו או לאבטח אותו, או למנוע את תפיסת המבצע, גילוי העבירה או שללה, או כדי לתרום בדרך אחרת ליצירת תנאים לשם עשיית העבירה, הוא מסייע".

69. שאלה זו כרוכה ביסוד מרכזי-הידיעה, האם כשרפי הסיע את רוני ויורי לזירה ולאחר מכן מזירת הרצח לביתו, הוא עושה זאת בידיעה כי הוא מקל ותורם לעשיית רצח וכי הוא חלק מהמעגל הפנימי של מתכנני ומבצעי העבירה העיקרית.

כבר לפני יותר מעשרים שנה הפנה כב' השופט חשין לקושי בהבחנה בין מבצע עיקרי לבין מסייע, "הרי הם

ככלב וכזאב לפני עלות השחר" (ע"פ 4188/93 לוי נ' **מדינת ישראל** (12.3.1995) (להלן-עניין לוי), ראו לענין זה ע"פ 4186/13 וע"פ 4200/13 **ע'נאים נגד מדינת ישראל** (13.4.2015), בו הוגדרו מבחנים שונים להבחנה ביניהם, מבחן השליטה הפונקציונלית, המבחן המשולב, מבחן הסנקציה הפלילית.

בענין לוי בחן כב' השופט חשין במסגרת מבחן הסנקציה הפלילית את מעמדו של נהג מילוט והוא קבע כי יש להרשיעו ברצח מאחר והוא לקח חלק פעיל גם בתכנון הרצח, מצב עובדתי שונה מהמצב בתיק שלפנינו, מעורבותו של רפי הצטמצמה רק לפעילות במסגרת החיצונית, לא הוכח כי הוא היה ממתכנני הרצח, או כי היתה לו שליטה על התוכנית, למשל לגבי עיתוי ביצוע הרצח או האופן בו יבוצע, להבדיל מחלקו של רוני שנכח במקום, ארב למנוח ואולי גם לחץ על ההדק או למצער היה צמוד למי שלחץ על ההדק.

לא נעלמה מעיניי אמירתו של יורי במשטרה כי רפי היה המתכנן של הרצח תוך קביעת המקום והזמן (ת/345(16) מיום 10.6.2014 מ"ט 828/14-1 עמוד 117), אך משנמנעה האפשרות לחקירתו הנגדית על ידי סנגורו של רפי ומשאין תמיכה בראיות האחרות לגרסה המורחבת הנ"ל, אמליץ לחבריי שלא לתת לה משקל ולא לקבוע כי רפי היה ממתכנני הרצח.

בע"פ 846/10 **בדוי נ' מדינת ישראל**, (14.7.2014), הורשע המערער כמבצע עיקרי ולא כמסייע לרצח, בין השאר כי שהה במקום בעת המתת המנוח ואף צפה ברצח מבלי שניסה למנוע זאת.

אמנם מבצע עיקרי לא חייב לבצע פיזית את אחד מיסודות העבירה, אך יש להוכיח מעבר לכל ספק את תרומתו "הפנימית" למשימה העבריינית (ראו ע"פ 4205/14 **בן יצחק נגד מדינת ישראל** (29.5.2016)).

לאחר בחינת מכלול הראיות הנסיבתיות ביחד עם הזהירות המתבקשת ככל שמדובר במשפט פלילי לא שוכנעתי כי ניתן לראות ברפי מבצע עיקרי על פי המבחנים שנקבעו בפסיקה. לא היתה לרפי שליטה פונקציונלית לגבי ביצוע העבירה. לא הוכח כי הוא יזם את הרצח, היה חלק ממקבלי ההחלטה על ביצועו, לא היתה לו שליטה כאמור על מועד הביצוע או צורת הביצוע.

על מנת שניתן יהיה להרשיע את רפי כמבצע בצוותא יש להוכיח כי התקיים בו היסוד נפשי הנדרש לביצוע העבירה המושלמת, ובהידרש כוונה מיוחדת - אף כוונה שכזו, ראו לענין זה ע"פ 5956/08 **אל עוקה נגד מדינת ישראל** (23.11.2011) (להלן- עניין אל עוקה), אפנה גם לע"פ 275/09 **ע'ולמה נגד מדינת ישראל** (28.7.2011) בו נקבע כך:

"המבצע בצוותא הוא שותף ישיר ואילו המסייע הוא שותף עקיף... ההבחנה בין צורות ההשתתפות השונות היא פונקציונלית, ונעשית על-פי התפקיד השונה שיש לשותפים השונים בהגשמת המזימה העבריינית המשותפת... המסייע... מסייע ביצירת התנאים לביצוע העבירה על ידי העבריין העיקרי (או העבריינים העיקריים המבצעים בצוותא)... תרומתו של המסייע היא חיצונית. אין הוא חלק פנימי של המשימה העבריינית עצמה. אין הוא היוזם. אין הוא המחליט על הביצוע ואין הוא שולט על הביצוע. אין הוא אדון

לביצוע. הוא מבצע מעשי עזר הנפרדים מביצוע העבירה על-ידי העבריין העיקרי, ושיש בהם 'כדי לאפשר את הביצוע, להקל עליו או לאבטח אותו'."

70. בענין אל עוקה הנ"ל פורטו היסודות ההכרחיים להוכחת עבירת הסיוע, באותו מקרה הסיע הנאשם את מבצעי הרצח לקרבת ביתו של המנוח וכך נקבע באותו מקרה:

"היסוד הנפשי של עבירת הסיוע לרצח מורכב משלושה רכיבים: מודעות לטיב ההתנהגות המסייעת; מודעות לכך שהמבצע העיקרי מבצע או עומד לבצע את העבירה; ומטרה לסייע... נדרש להוכיח כי לעושה ישנה מודעות לכך שהפעולה שעשה תורמת לביצוע העבירה העיקרית... היה מודע לכך שהסעת המבצעים לסביבת ביתו של המנוח מסייעת להם בקידום תכניתם להמיתו... רכיב היסוד הנפשי השני הוא מודעות לכך שהמבצע העיקרי מבצע או עומד לבצע את העבירה. אין די בידיעה על אפשרות תיאורטית כי מבצע העבירה העיקרית יבצעה או נכון לבצעה אלא מודעותו צריכה להיות כלפי עבירה בעלת ייעוד מוחשי. עם זאת, אין הכרח כי המערער יהיה מודע לכל פרט ופרט מפרטי העבירה... ייתכנו מקרים בהם אדם פועל במטרה לסייע לביצוע העבירה העיקרית על אף שאינו חפץ בהתממשותה של עבירה זו. אולם, משפעל במטרה לסייע לביצועה מתקיים בו היסוד הנפשי הנדרש לצורך עבירת הסיוע.... יצוין, כי את רכיב המטרה לסייע ניתן להוכיח גם באמצעות "הלכת הצפיות". בית משפט זה עמד על כך כי מודעות המסייע לכך שהתנהגותו עלולה, ברמה של ודאות קרובה, לתרום לביצועה של העבירה העיקרית, יכולה להוות תחליף מהותי לכוונה מצדו... המישור החפצי בעבירת הסיוע מתייחס לרצונו של המסייע לסייע למבצע העבירה. אין דרישה כי המסייע יחפוץ בביצוע העבירה העיקרית או כי ירצה בהתממשותה... שעבירת הסיוע עשויה להתגבש גם במקרים בהם לא מתקיים אצל המסייע הרצון שהמבצע העיקרי יבצע את זממו".

71. לא הוכח לפנינו כי התגבשה אצל רפי כוונה תחילה לרצוח את המנוח, אך הוכחו כל המרכיבים לביצוע עבירה של סיוע לרצח, לרפי היתה מודעות כי הסעת רוני ויורי לאזור התעשייה קיסריה כשבידיהם רובה ומטרתם רצח, תורמת למעשה לביצוע עבירת ההמתה. גם אם לא ידע כל פרט ופרט מאופן הביצוע, הוא ידע כי הם מבצעים עבירה מוחשית ולענין היותו מסייע לא רלבנטי כל אם חפץ במותו של המנוח או היה לו מניע להמיתו.

על העובדה כי רפי ידע שהוא מסייע לביצוע עבירת רצח ניתן ללמוד גם מהתנהגותו, ואימרותיו מיד שנודע לו כי המשטרה מחפשת אותו כחשוד ברצח והוא יודע מיד במה מדובר ומי קשור באותו רצח רוני ויורי. תמיכה לידיעתו ניתן למצוא גם בדברי יורי לאנטולי שאומר מפורשות "רפי ידע מזה, ידע מזה כן", (ת/276ג מט 729/14 סומן תשמב, תשמל עמוד 12).

סנגורו של רפי מבקש להסיק כי גם המאשימה שללה קיומו של יסוד נפשי לרפי וזאת בהסתמך על שאלה ששאלה ב"כ המאשימה בחקירתו הנגדית של רפי (עמוד 1223 לשיבת 30.12.2015, עמוד 245 ועמוד 252 לסיכומים).

טענה זו אינה מקובלת על"י והיא אינה מתיישבת עם מהותה של חקירה נגדית ואם שאלות אחרות שנשאל רפי

בחקירה הנגדית. בפתח החקירה הנגדית בישיבת 28.12.2015 ובמהלך ישיבת 30.12.2015, הציגה ב"כ המאשימה לרפי שאלות כדי לחדד את המחלוקת, הוא נשאל האם הוא טוען שהביא את השניים ללא ידיעתו או כופר גם בעצם ההסעה, ומכאן שמשאלה אחת בחקירה נגדית לא ניתן להסיק מסקנות שכאלה, באותה ישיבה הוטח ברפי שהוא ידע על חיסולו של המנוח (עמוד 1207 שורה 16 או עמוד 1242 שורה 24) או שהקשר שלו לרצח היא ההסעה (עמוד 1232 שורה 12)].

עוד אמליץ לחבריי לדחות את גרסת ההגנה הכבושה שהעלה סנגורו של רפי לראשונה בסיכומיו לפיה ישנה אפשרות סבירה כי רפי נוצל על ידי רוני ויורי שביקשו ממנו להסיעם באותו ערב מבלי שספרו לו שהוא מסיע אותם לביצוע רצח (טענה עליה הוא חזר מספר רב של פעמים בסיכומיו, ראו למשל עמוד 92), מיותר לציין כי טענה עובדתית זו היה צריך לשמוע מפי רפי ישירות ולהעמידה במבחן החקירה נגדית והיא אינה מתיישבת עם אימרות רפי למדובר ועם אימרות יורי לאנטולי.

72. שוכנעתי מעבר לכל ספק כי רפי רוני ויורי פעלו במשותף, רפי ידע כי הוא מסיע את יורי ורוני לזירת הרצח לשם ביצוע רצח, והוא אסף אותם מיד לאחר הרצח והסיעם לביתו, בסיס לכך נמצא באימרות רפי, בהתנהגותו ובאימרות יורי לאנטולי. ולכן אמליץ לחבריי לזכות את רפי מעבירה של רצח ולהרשיעו כמסייע לרצח, לפי סעיפים לפי 31 ו-300(א)(2) לחוק.

מיותר לציין כי אין מניעה לעשות כן לפי סעיף 184 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 וניתנה לרפי הזדמנות סבירה להתגונן, מי שהתגונן בפני עבירת רצח, בוודאי שניתנה לו הזדמנות סבירה להתגונן מול טענת סיוע לרצח ובמיוחד שמדובר באותה מסכת עובדתית. והשאלה היחידה היא המשמעות המשפטית שיש לתת לאותן עובדות.

עבירות הנשק

המאשימה מבקשת להרשיע את הנאשמים בעבירות בנשק, עבירה לפי סעיף 144(א)(ב) בצירוף סעיף 29 לחוק.

היסוד העובדתי בעבירה זו דורש את קיומו של נשק (רכיב נסיבתי), החזקתו ונשיאתו או הובלתו (רכיב התנהגותי) והיעדר רשות על פי דין (רכיב נסיבתי). היסוד הנפשי, בהיעדר הוראה אחרת בהגדרת העבירה, הוא "מודעות" לטיב המעשה ולקיום הנסיבות (ס' 19-20 לחוק העונשין).

אין מחלוקת כי הרצח בוצע באמצעות רובה, בו החזיקו רוני ויורי, תחמושת נמצאה בגופת המנוח ולצידו, מעשיו של רוני נעשו במודע ומכאן שיש להרשיעו בעבירות בנשק הנ"ל.

הוכח מעבר לכל ספק סביר כי רפי ידע על קיומו של הנשק, בעת שהסיע את רוני ויורי ברכבו בדרכם לביצוע העבירה הוא כינהו "חתיכת ברזל גדולה" וידע כי הרצח בוצע על ידי לחיצה, משמע הפעלת הנשק, ולכן אמליץ לחבריי להרשיע גם את רפי כשותף על פי סעיף 29 לחוק לביצוע העבירות בנשק.

סוף דבר

אשר על כן, אציע לחברי להרשיע את שני הנאשמים בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499 לחוק העונשין, ובעבירות בנשק לפי סעיפים 144(א) + 144(ב) + 29 לחוק העונשין.

להרשיע את נאשם 2 בעבירת רצח, לפי סעיף 300(א)(2) + 29 לחוק העונשין ואת נאשם 1 לזכות מעבירת רצח ולהרשיעו בעבירה של סיוע לרצח, עבירה לפי סעיפים 31 ו-300(א)(2) לחוק העונשין.

אברהם אליקים, סגן נשיא

רון שפירא, סגן נשיא
[אב"ד]

תמר נאות פרי, שופטת

הוחלט כאמור בפסק דין של השופט אליקים, סגן נשיא.

אנו מורים לזכות את נאשם 1 מעבירת רצח, כפי שיוחסה לו בכתב האישום. אנו מורים להרשיע את נאשם 1 בעבירה של סיוע לרצח, עבירה לפי סעיפים 31 ו-300(א)(2) לחוק העונשין.

אנו מורים להרשיע את נאשם 2 בעבירת רצח, לפי סעיף 300(א)(2) + 29 לחוק העונשין.

עוד אנו מורים להרשיע את שני הנאשמים בעבירות של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499 לחוק העונשין, ובעבירות בנשק לפי סעיפים 144(א) + 144(ב) + 29 לחוק העונשין.

יקבע מועד לטיעון לעונש בעניינם של שני הנאשמים.

ניתנה היום, ט"ו חשוון תשע"ז, 16 נובמבר 2016, במעמד הנאשם וב"כ הצדדים.

תמר נאות פרי, שופטת

אברהם אליקים, סגן נשיא

רון שפירא, סגן
נשיא
[אב"ד]